

AZ ANGYALOK ELJÖVETELE

Írta: GEOFFREY HODSON

Fordította: Györgyössi Erzsébet

Az angyalok beszélnek az emberekhez

Az angyalok hívószava az emberekhez

A tanítványangyal beszél:

A régi időkben, amikor egy ősi faj megszületett és elérte fejlődése tetőfokát, az angyalok együtt jártak az emberekkel. Amikor egy nemzet visszafejlődik, amikor szellemi sötétség borul a fajra, az emberek nem ismernek bennünket és mi kényszerülve vagyunk visszavonulni. Habár mi látszólag tényleg elhagyjuk is nagyon szeretett ember-barátainkat, sok hosszú század múltán, amikor más fajok, más országokban jelennek meg, mi ismét egymás mellett dolgozunk, amíg ismét el nem következik a sötétség, és eltakar bennünket tekintetük elől. Egykor eljött Palesztinába az Úr, aki angyalok és emberek tanítója, és az angyalok örömtől eltelve kísérték őt, amikor a világot meglátogatta. De ismét beállt a sötétség, mert ez a korszakok törvénye.

De íme, egy új korszak dereng, és egy új faj van keletkezőben, az újra egyesülés kora elérkezett, az angyalok és emberek Isten családjának két ága ismét egynek fogja ismerni egymást. Az angyalok seregének szívét boldogság tölti el ez örömteli újraegyesülés miatt. Tel jék meg hát örömmel az emberek szíve is, mert angyaltestvéreink eljöttek, hogy részt vegyenek munkájukban és életükben., Az évszázadok sötét fátyola széjjelhasad az emberi intuíció felébredésével. Ez a szakadás mindjobban tágul, és a sötétség évezredes függőnye széjjelhúzódik.

És a függöny nyílásában ott állnak a fénylők, Isten követői, az angyaltestvérek, a törvények végrehajtói, a tűz mesterei, a föld urai, a vizek királynői. Mögöttük pedig ott sorakoznak tündöklő ragyogással az angyalseregek rangfokozat szerint, megtöltve a belső világokat szépséggel, pompával és jelenlétük erejével.

" Ez a csodás világ ragyog az emberi élet színpada felett, mindenik tagjának karja szélesen kitérve, szívük égő szeretettel telve, minden egyes emberrokon felé. Még a tűznek legvadabb királya, a viharok legféltelenebb sellői (szilfok) üdvözölve és kérően nyújtják felénk kezüket. Kérőleg, mert attól, amit látnak, tekintetük borússá válik, tekintetükben szomorúság látszik. Arcukat borzalommal kell elfordítaniuk, mert úgy látják, hogy embertestvéreik, – akiket szeretnek –, rászorgálnak a "gyilkos" elnevezésre, a négy lábúak és a madarak között véghezvitt vérengzés miatt.

"Mert ez a kép, amit az angyalok látnak, kiterjedtebb látásukkal, amely nincsen egyetlen világ határai közé szorítva – mint az embereké – tehát sokkal kétségbeejtőbb dolgokat is látnak, mint a kegyetlen halált. Látják a borzalmat, a félelmet, a nagy szenvedést, ijedtséget, iszonyatot, ami az áldozatok szívében születik és látják a jámbor, bizalmas állatokat bizalmatlanokká lenni. Ők barátságosan tekintenek az emberre, jóakarattal szolgálnak, vágynak arra, hogy közeledhessenek az emberekhez és hogy dédelgessék őket, de látjuk mindezt ijedelemmé válni, félelemmé és a félelemtől gyűlöletté változni.

"Az angyalok látják a nyilat, a bárdot, a fejszét, a kést, de ennél még sokkal rosszabb, amit szintén látnak, az ölés nyers szenvedélyét, a vérontás vágyát, a gyilkolás bűnét, a szeretet kizárását az emberi szívből, kicsapongó, zabolázatlan visszatérést az ősi tűzhöz, amely ott égett minden ősember durva szívében. Látják az ember kezeit, amelyeket az Isten olyan szépeknek alkotott és amelyek az angyalok segítségével épültek, ahogyan Ő mintázta simogatásra, gyógyításra, dédelgetésre, munkára, testvéri összefogásra és "ehelyett a sötétség képviselőjévé és gyilkolás szenvedélyének eszközévé vált. Ők látják az emberek angyali lelkét, amely arra törekszik, hogy alacsonyabb énjükben megszüntessék a szeretetnek ilyen megtagadását, de minden siker nélkül.

Ha az emberek szívesen látnák körülükben az angyalokat, a kezeknek, amelyeket ők meg akarnak szorítani, nem szabadna többé magukon viselni a vérnek, kegyetlenségnek és halálnak szennyes foltjait.

Az angyalok az emberekkel való egyesülésük korszakában bevezetik majd a szeretet uralmát, a legkisebb és a legnagyobb iránti szeretet, a madarak, a négylábúak, a fák, a virágok, a rovarok, a sziklák iránti szeretetet és tiszteletet, ami a belül lakozó Egy Isten iránti elismerésből fakad. Az ilyen egységet felismerhetjük a legmagasabb és a legalacsonyabb között uralkodó szeretet birodalmában. Ezt az egységet kell megtanulni annak a birodalomnak egyes tagjai között is, amelyhez az emberek és a földnek minden más teremtménye is tartozik, mert Isten nagy családja két ágának, az angyaloknak és embereknek egyesülniük kell az ő szolgálatában.

Minden ember mellett, aki válaszol az angyalok hívására, aki azon dolgozik, hogy tovaűzze a kardot és a puskát, aki megtagadja ősi durva ösztöneit és felszabadul a gyilkolás szenvedélyének szolgasága alól, ott mindig egy angyal fog állni, segíteni fog gyorsan letörölni a kegyetlenség és a vér sötét foltjait és egyszerre fehérré és tisztává teszi őt egy testvér, aki tiszta derűs szemmel figyeli őt ezentúl. Ha az ember szíve megtisztul, szeméről is leesik a hályog és az újjászületett ember mellett ott áll majd mindig egy-egy Fénylő.

"TÉKOZLÓK, ÉBREDJETEK!"

Egy tanító angyal beszél

Testvérek! Követve utatokat a tökéletesség felé, lesüllyedtetek a sűrű anyagi világba, elburkolva szellemi világosságokat, a sötétség országában éltek. A világosság hazájából hívunk benneteket, hogy félrevonjuk előttek a sötétség fátyolát, hogy újból azokká a szellemi lényekké váljatok, akik eredetileg vagytok. Sokáig tartózkodtatok a földön, hogy engedelmeskedjete az Ő akaratának, Aki mindig a világosságban él. Eljutottatok a fordulóponthoz, ütött az óra, amikor megkezdhetitek a hazafelé vándorlást. Ti még vonakodtok és készakarva eszitek "a moslékot, amit a disznók esznek." Az Ő nevében, Aki benneteket tékozlóknak nevezett, – a ti és a mi Megváltónk részvételtjes hívásához hozzáadjuk a mi angyali szózatunkat és kérünk benneteket, hagyjátok el a testnek útját és szabadítsátok fel magatokat mindenkorra annak szolgaságától.

Az azelőtti napok gyermeki tisztaságának vissza kell térnie. Mindent, ami rút, száműznötök kell életetekből, mert a tisztaság és szépség az a világitótorony, amely be fogja világítani utatokat a vágyak viharos tengerén, az elme csapongó tüzén keresztül az örök világosságba.

Hadd emelkedjék és magasatosuljon fel a tisztaság és szépség újból arra a magaslatra, amelyen éltetek oltárán mindig lennie kellene. Ennek birtokában semmi sem állíthatja meg előrehaladásotokat az Ő lábai elé, Aki annak élő megtestesítője. Ez a csodálatos tisztaság és szépség eltávolítja szemeitekről a hályogot, megnyitja fületeket és egyszerre csak bevilágít a fény és megtölti szíveteket örömmel.

Ti nagy erőket nyertetek és mély tudást erőszakoltatok ki a természettől, ti elértétek a férfikort, mert mestereivé lettetek Isten ruhái legsűrűbb anyagának. Korszakok folyamán megtörtént a magvetése, lassankint kikelt, megnövekedett és megtermetté gyümölcseit, most pedig itt az aratás ideje, mert minden képességnek és erőnek gyümölcset össze kell gyűjteni. Az angyalok eljönnek és segítenek nektek az aratásnál és gyűjtésnél és állandóan éneklük az aratódalt, Férfias erőtre, világitó ragyogásokra, fáradhatatlan energiátokra van szükség az új vetéshez egy másik birodalomban, mert egy még nehezebb aratás van érőfélben. Jöjjetek hát 'tékozló' testvérek, hordjátok be az Ő magtárába a Tőle távol végigjárt zarándoklástok gazdag termését. Ő haza hív benneteket és mi, akik az Ő küldöttei vagyunk, kitért karokkal várunk a hazavezető úton. Ne vonakodjatok hát tovább!

Ti, akik olvassátok e sorokat és akik testben lakoztok, tudjátok, hogy van a szabadságnak egy útja, amely felment minden szenvedéstől és szomorúságtól. Ha akartok, válaszoljatok a mi hívásunkra, mi meg akarjuk tisztítani életeteket minden tisztátalanságtól, és be akarjuk vésni szívetekbe a szépség ideálját úgy, hogy az átvilágítsa mindennapi életeteket és ti meg fogjátok találni azt az utat és azon fogtok járni. Tudom, betérnétek abba a birodalomba, amelyben a különváltság ismeretlen, ahol a derült boldogságot a legkisebb átvonuló felhő sem zavarja meg. Ez a zavartalan derű jelzi életútját mindazoknak, akik benne laknak és ahol angyalok és emberek

spirituális otthonukban együtt élnek és kéz a kézben együtt teljesítik az Ő akaratát, Aki őket és az egész univerzumot, amelyben élnek kezeiben tartja.

Örömeink közepette látjuk szenvedésüket, felbonthatatlan egységünkben látjuk különváltságotok szomorú voltát, életteljességünkben látjuk szörnyű betegségeiteket, az Ő erőivel telítve látjuk kimerültségeiteket és fáradt aggkorotokat. Szeretném, ha megértenétek, hogy Idősebb Testvéreitek erejével, akik széjjeltörtek már minden bilincset, amely fajotokat megköti, – és a magatok erejével meg lesztek váltva ezektől a betegségektől és nem kell majd ezektől többé szenvednetek...

Habár földetek többször is tanúja lehetett élő emberek nagyszerű hőstetteinek, amelyeket a nagy egységért véghezvittek, de mégis megmaradt az elkülönült én illúziójának megkötöttsége. Az egység lényegének fel nem ismerése oka minden szomorúságotoknak, amelyet lépten-nyomon éreztek, minden tehernek, amit viselnetek kell. és minden nagy szenvedésnek, amelyet el kell viselnetek. Habár Ő, a Nagy Lehelet, megmondta nektek, hogy egyek vagytok, mégis naponta gyilkoltok, öltök, raboltok és elnyomjátok felebarátotokat; ennek a nagy Igazságnak mindig újból való megtagadása szóval vagy tettel, minden újabb szomorúságotoknak atyja. Minden legkisebb szenvedés, amit el kell szenvednetek, a magatok szavainak és tetteinek eredménye. és minden felhő, amely eltakarja napotokat és árnyékba borítja életeteket, a magatok teremtménye.

Mikor fogjátok megtanulni, nagyon szeretett embertestvéreim, hogy minden ember "egy"? Ti nem gyűlölhettek egy nemzetet sem, egy embert sem anélkül, hogy fel ne kellene ismernetek, hogy az elkülönülés saját magatok kárára van. Korszakokon keresztül háborút viseltetek és elszenvetdétetek annak következményeit és mégsem akartok tanulni. Miért olyan fogékony az értelem,; ha a-nyagi dolgokra van összpontosítva és miért olyan vak az élet igazságaival szemben? A betegségek elkísérnek meg számlálhatatlan korszakokon keresztül és éppen most még fokozottabban tör é-letétek ellen. Minden tudományotok és értelmességeitek ellenére sem látjátok hol keresendő az oka. Ti kínozzátok az állatokat, készítitek borzalmas ellenszereiteket, telítitek testeteket mérgekkel és gyógyszerekkel, – amíg az élő Isten templomai, – ti magatok, – érdemtelenekké váltok, hogy annak főpapjai legyetek. Azt gondoljátok, ilyen feltételek mellett megszakad az okozatok láncja és az élet örökké mozgó kereke megáll?

Halljátok hát meg végre az Igazságot, amelyet a megváltók és szentek olyan gyakran hirdettek! Minden szenvedésetek oka mélyen bennetek rejlik, saját magatokban, betegségei teknek oka egyedül csak gondolataitokban, szavaitokban, cselekedeteitekben keresendő. Habár a növényvilág termékei pillanatnyilag enyhíthetik is szenvedéseiteket, ez azonban csak enyhítés, de az egyetlen gyógyszere mindennek, hogy megvalósítjátok az Élet egységét és en nek a főbenjáró igazságnak világosságában éltek. Úgy viselkedjétek minden emberrel és minden nemzettel, mint ahogy önmagatokkal szemben viselkednétek. Ugyanaz a lényeg hatja át őket is, ugyanaz inspirálja életüket, mint azokét, akiket te minden ténykedésükben támogatni kívánsz. Azt hiszitek, hogy mert az élet láthatatlan és néma, azért nem is létezik? Ha csak egy pillanat töredékére is visszavonná Az, Aki kilehelte, eltűnnének a porban és nem maradna semmi abból, amit olyan büszkén önmagatoknak neveztek. Nektek nincsen énetek, csupán egy ÉN van és ti annak csak megnyilvánulásai vagytok. A térnek és formának nagy mindenségében csak egyetlen mindent átható ÉLET van.

Ez az Igazság középpontja, ez az alap, amin angyalok, emberek és az egész világegyetem felépül. Csodálkoztok rajta, hogy lehet ezt tagadni anélkül, hogy megszenvednétek érte? Ha figyelitek a sok szörnyű betegséget, amely egész fajotokat pusztítja, tudom, meglátjátok annak a törvénynek hatásait, amelyet minduntalan megsértetek. Mindamellet, hogy a Törvényhozó számotokra láthatatlan, mégis amikor meghalljátok a fájdalom jajszavát, amely az egész földön feljajdul, Annak a hangját halljátok, akit megtagadhatok, mert némának tartottatok. Ennek a sok rossznak, amely osztályrészetekül jut, az a célja, hogy megtanuljatok a törvénynek megfelelően élni, amely azt kiáltja felénk: az Élet egy!

Ha a háborúk, elnyomatás, kizsákmányolás, kegyetlenség, önzés megszűnnének, egy emberöltő alatt eltűnne a Földről a betegség, de addig nem. Szüntessétek hát meg kórházaitok elmondhatatlan

borzalmait, szabadítsátok fel magatokat attól az iszonyatos tévhittől, hogy a másoknak okozott fájdalom nem tér vissza hozzátok. Ha nem lenne az elvakultságnak és balgaságnak ez a szörnyű tragédiája, ismét feltámadna az Istenek kacagása.

Csupán ha a tisztaság, szépség és az egy Élet elismerésének világosságában éltek, lehet számúzve a földről minden szomorúság, kezdődik meg hazautazásotok ideje és éritek el hosszú zarándoklásotok végét.

Habár sok ember megtalálta az utat, elnyerte a felszabadulást és ott térdelve a Nagy Fehér Trón előtt sok életének aratását Annak fenséges, hatalmas kezébe teszi le, Aki a trónon ül –, mégis az emberiség nagy tömege visszamaradt. Pedig itt a legfőbb ideje a mi eljövételünknek, amikor felajánlhatjuk nektek, hogy megosztjuk veletek terheitek viselését és erőitek irányítását.

Jöjjetek hát embertestvérek, övezzétek fel magatokat és lépjétek a hazatérés örvényére és az angyalok mellettetek haladnak.

AZ ANGYALOK ÉS EMBEREK EGYÜTTMŰKÖDÉSÉT INSPIRÁLÓ ANGYAL ÍGY BESZÉL:

Az angyalok képviselői az erőnek, életnek és világosságnak, amely az Egyetlen, legfőbb Forrásból fakadó erő, élet és világosság az egész világegyetemben. Ha az ember érintkezésbe kerül rendjük egyik tagjával, ezzel az Erővel jut érintkezésbe. Ha az angyalokat segítségül hívja, ezt az Életet hívja%. – Ha leesett szemérről a hályog és látja az angyaltestvéreket, ezt a Világosságot látja.

Erő, élet, világosság azok az ajándékok, amelyeket az angyalokkal való társulás az emberek kezébe helyez. Az erő határtalan, az élet kimeríthetetlen, a világosság előtt pedig minden sötétség szertefoszlik. Ez mind a tiétek lesz, ha félredobjátok a lanyha fásultságot, az önmagatok iránti elnézést és vágyaitokat, meg fogjátok találni legmagasabb Éneteket.

Elsősorban lelketek mélyén olyan szeretetet kell éreznetek, amely nem ismer korlátokat és amelyben az "én" teljesen el van felejtve. Szeretettel telítve megszoríthatjátok angyal testvéreitek kezét és megoszthatjátok velük a munkát, amelyet Ő ad nektek, a Nagy Építő, a Műalkotó, Akinek hatalmas munkája folytán naprendszerek keletkeznek.

Tanuljátok hát meg a szeretetnek ezt a módját, tökéletesítsétek szereteterőteteket, amíg csak nagy művészekké, a legmagasabb rendű szeretet géniuszaivá növekedtek. Hosszú zarándoklásotoknak – téren és időn keresztül – az a célja, hogy megszerezzétek magatoknak a legmagasabb rendű szeretet tökéletességét. Mint állat és mint vadember telítve voltatok vágyakkal, mint modern ember megtanultok végre szeretni, de a ti szeretetetek még vágyakkal van színezve. A felsőbbrendű ember szeretete minden önző gondolattól mentesen árad és a vágyak legenyhébb árnyalata sem szennyezi be többé; ezért tegyétek feladatokká a szeretet erejének tökéletesítését.

Mondjatok le az olyan szeretetről, amely még bírni, amely még megtartani óhajt és viszonzást vár. Ebből a lemondásból egy új szeretet születik meg. Vénusz gyermeke, Cupido már nem irányítja többé feléd a vágyak nyilát. Szívedben meg fog születni a gyermek Krisztus, akinek kezei üresek, de kitarják előtted a felsőbbrendű szeretet kapuit, úgy, hogy a nyájasságnak és részvétnak forrása hullámszik lelked ben és kiárad, hogy meggyógyítsa és meg váltsa a világot. Mert embertestvéreim, az egység világának kapui meg fognak nyílani és ti szemtől szembe fogtok látni bennünket. Akkor mi együttesen végezzük a munkát és teljesítjük Annak akaratát, Aki univerzumunkat sok-sok keringő bolygóival, túláradó, kimeríthetetlen szeretetével fenntartja.

Küszöböljétek ki kis "éneteket", tisztítsátok meg lelketeket, azután hívjátok az angyalokat segítségül, a tiszta és önzetlen szeretet nevében. És elvégzendő munkátok nem marad segítség nélkül és áldás nélkül, ha indítóoka a szeretet és ha az angyalokat magatok mellé szólíthatjátok. Nincs olyan szenvedés, amelyet ne tudnátok eloszlatni, nincs olyan sötétség, amelybe világosságot ne gyűjthetnátok, a tiszta és önzetlen szeretet egyesített mágiájával és az angyalok segítségül hívásával.

Ezzel a tudással támadást intézhettek a környezetetekben előforduló minden rossz ellen, mert ez előtt az erő előtt, amelyet ti használtok, minden rossz semmivé válik. Keressétek a szenvedőt,

amellyel világotok meg van töltve, ne hátráljatok a fájdalom elől, ne vonakodjatok bennünket magatok mellé szólítani, bármilyen erős a félelem és ijedtség, bár-mily sötét a bűn és szégyen. A mi egyesített erőnk és szeretetünk elegendő lesz, hogy száműzze a szenvedést és megvilágítsa a sötétséget.

Azoknak, akik válaszolnak erre a hívásra, csoportokat kellene alakítani és koncentrált gondolatokkal és határozott akaráttal hívni az angyalokat maguk közé. Az isteni szeretettől megvilágítva, egyesítve szolgálatra irányuló akaratunkat, együtt dolgoznánk, hogy eloszlassuk a sötétséget, elűzzünk minden rosszat, meggyógyítsunk minden betegséget, megsemmisítsük a tudatlanságot és elhozzuk az emberek szívébe és elméjébe a bölcsesség világosságát. Megtisztítanánk min-den város légrétegét, hogy minden ott születő gyermek a világosság országában jöjjön a világra.

Ne féljete az eredménytelenségtől, üzzetek ki elmétekből minden, létünkre és segítő hatalmunkra vonatkozó kétséget. Hamarosan meg lesz a bizonyíték minden szeretet-munka erejéről és hatásáról, amelyet az angyalok és emberek kölcsönös együttműködése végez. Ne habozzatok tovább, az idő megérett a közös munka megkezdésére.

Alakítsatok csoportot azzal az erős szándékkal, hogy hatalmas erő, áldás és szeretetáramot bocsássatok ki emberekre és helyekre, amelyeket meg akartok gyógyítani, tisztítani és megvilágítani. Körben ülve irányítsatok gondolataitokat az egységre, amíg egynek nem tudjátok magatokat angyaltestvéreitekkkel. Emelkedjete fel az egység világába és ott invokáljátok a Szeretet Urának erejét és áldását a következő szavakkal:

"Szeretet Ura, angyalok és emberek Tanítója,
Hívjuk hatalmas erődöt teljes ragyogásával,
Halhatatlan szeretetedet egész hat- hatásával,
Végtelen bölcsességedet teljes tökéletességében,
Hogy ellenállhatatlan áradatként áradjanak át rajtunk (erre a személyre vagy helyre),
Ellenállhatatlan erőd élő folyama előtt tűnjék el minden sötétség,
Változzék meg minden embernek szíve,
Keressék és találják meg a Világosságához vezető utat,
Amen."

Amint győzelmes ereje leszáll, vetítsétek ki akaratotok teljes erejével és összpontosításával arra a személyre vagy helyre, amelyet szolgálni akartok. Majd forduljatok a csoport angyaltagjaihoz, irányítsatok őket akarataitokkal, hogy az erőnek hordozói és konzerválói legyenek, hogy dolgozzanak a közös ügyért, amelynek érdekében az erőt invokáltátok.

Gondosan őrizkedjete a sikertelenség tévhitétől. Csak a munkára gondoljatok és legyetek teljesen nyugodtak az eredményről, amelyet létrehoztatok.

Keressetek olyanokat a csoport alakítására, akiknek elméje csendes és tiszta, akiknek érzelmei tökéletesen uralmuk alatt vannak és testük makulátlan tiszta és tökéletesen egészséges. Ha tagjaitok valamelyike fecsegőnek bizonyul, zárjátok ki a csoportból, mert munkátok értékét lecsökkenti. A hallgatásban hatalmas erő van. Ezért a hallgatás kell, hogy legyen azoknak a lényeges erényeknek egyike, amelyeket a mi közös munkánkra vállalkozók keresnek. Munkátok mindig személytelen legyen, és ha valaki többnek gondolja magát testvéreinél, vagy azt hiszi, nagyobb erővel rendelkezik, avagy gögös, távolítsátok el a csoportból, mert később megszenvedné a munka az egység hiánya miatt, mert az egység a legbensőbb lényege és magva azoknak az erőknek, amelyekkel dolgozunk.

Ha egy szomorú léleknek bizakodást akartok adni, az élet, világosság és erő áramát áraszátok reá és az felemeli majd elméjét az öröm állapotába. Akarjátok, hogy az öröm elméjébe, az agyába, a szívébe jusson, úgy, hogy az erő élő folyama belépjen a szomorú lélekbe és elűzze komorságát. A boldogtalanság és haszontalan szomorkodás helyet ad a boldogságnak és azokat a gondolatokat, amelyek a kétségbeesés termékei felett lebegnek szokásszerűen, megvilágosítja meditációtok és imáitok ré-vén általatok megismert örök boldogság fényét eléri.

Hívjátok az angyalokat, amikor ezt a munkát végzitek, mert ők örömmel vannak telítve és segítenek eloszlatni a bánatot és fájdalmat. Kérjétek őket, szabadítsák fel határtalan életerejük egy részét, hogy a lélek ragyoghasson és tudata megszabaduljon alsóbbrendű testeinek korlátozásaitól. Vegyétek körül a gondokkal sújtott egyént örömteli gondolatokkal, hívjátok a fény angyalait segítségül, hogy a fájdalmak és gondok eloszoljanak. Így megvigasztalhatjátok a szomorkodót, meggyógyíthatjátok a bánat sebeit. Ha segíteni akartok olyan valakinek, akit számtalan ismeretlen félelem gyötör, aki abban a szürke országban tartózkodik, ahol a rémület uralkodik, gondoljatok erősen Isten akaratára, amelynek ellenállhatatlan törvénye biztosítja a Naprendszer rendezett fejlődését. Egyesüljétek ezzel az Akarattal, töltsétek meg magatokat tüzes erejével és fordítsátok rettegő embertársaitok felé; küldjétek le élő villámot, atomikus tűzoszlopot a szívébe és tartsátok ott szilárdan, rendületlenül, mintha egy világító villámot tartanátok ott. Akarjátok, hogy a félelem elszálljon a rettegő lélekből, rettenhetetlen bátorság szülessen meg szívében és elméjében, amelyeken keresztül az erő fénysugara világít. Alkossátok meg határozottan a szenvedő embertársatok képmását olyanra, mint aki félelem nélküli, bátran cselekszik, rendületlen akarattal, minden körülmények között.

Hívjátok az angyalokat hősiességükben, kérjétek őket, hogy hozzák felszínre a lélek lappangó hősiességét. Ha van ok a félelemre, kérjétek őket, hogy távolítsák el, ha kísértetek, árnyak, vagy rejtett ellenségek, vagy az elementális élet sötét lényei túl erősen szorongatják a lelket, izzadjatok el őket az atomikus kard erejével, amelynek módját megtanultátok – kontemplációval szívetek legbelsejének szikrájából kihúzni.

Kérjétek meg az angyalokat, hogy mindaddig álljanak őrt, amíg az illető lelkében ismét az akarat veszi át az uralmat. Tanítsátok meg a szenvedőt arra, hogy senki sincs soha egyedül, hogy minden formát, minden világban az isteni élet hat át és tart fenn, hogy az angyalok együttérzése mindig közelünkben van és a sötétség erőit könnyen el lehet űzni a világosság erejének invokálásával. Tanítsátok meg őket a következő szavak használatára;

"Világosság hatalmas ereje!
Világok Kormányzója,
Az Élet minden formájának védelmezője!
Hozzad menekülök.
Tudom, hogy erőd vesz körül és Fényed világít meg.
Megszületik bennem az alacsonyabb én felett való uralkodás képessége.
A Te erőddel irányítom gondolataimat, érzéseimet és cselekedeteimet.
Nevedben hívom a Fény és az Erő angyalait,
Részesülök tüzes erejünkben, Telve vagyok rettenhetetlen bátorságukkal,
Felhívom őket, segítsenek;
Elűzök erről a helyről minden sötétséget,
Akaratomtól, amely ellenállhatatlan, mert egy a Te Akarattal, eloszlik minden gonosz.
Amen."

Ismételje ezt az imát háromszor naponta és bármikor, amikor érzi, hogy a félelem zord kísértete megközelíti. Mondogassátok ti is és akkor az angyalok segítségével a féltő és remegő lélek átalakul isteni bátorságú, rettenhetetlen lélekké.

CSERE AZ EMBERI ÉS ANGYALI EVOLÚCIÓ KÖZÖTT

Az angyalok birodalmából az emberek világába való áttérésnek indítóoka vagy mély vonzalom egy egyén iránt, vagy pedig az angyalnak az a törekvése, hogy embernek az anyag felett elért uralmát ő is meg tudja valósítani. Bár az emberek nem tudják, mégis fejlődésük útját illetően, azokban az angyalokban, akik elég fejlettek ahhoz, hogy megértsék annak jelentőségét, sohasem hiányzik bizonyos tisztelet és méltánylás.

Az angyalok látják a fizikai anyag súlyos burkába korlátok közé szorított, bilincsekbe vert, bebörtönzött, ijesztő sűrűségétől elvakított emberi szellemet. Tudják, hogy egy napon az emberi szellem ura lesz ennek az anyagnak, felszabadul minden korlátozástól és visszatér sz Atyának ajándékaihoz, azokhoz az ékszerekhez, amelynek értéke felbecsülhetetlen, és amelyért mélyen lent, az Atya legsűrűbb testében kellett küzdenie. Az angyalok szemének sugárzó fénye bevilágít mindenüvé, amerre csak az emberjárta ösvény útja vezet.

Az emberi szellemnek ragyogása, hősiessége és megingathatatlan bátorsága feletti kontemplálás az angyalok szívében néha olyan irányú törekvést ébreszt, hogy megkíséreljék az ösvényt ugyanazon jutalomért végigjárni. Ha törekvésük elég mély és akaratuk elég erős, kiküzdik a cserét. Többnyire már az első emberi születésüknél megbánják, mert az emberi testbe öltözött angyal szenvedése sokkal nagyobb, mint az embereké, mivel az angyalok olyan szabadságot ismertek meg, amilyenről az emberek sohasem tudtak és így számukra a fizikai test börtöne sokkal mélyebb bukás.

A megfordított csere az emberi evolúcióból az angyaliba sokkal ritkább eset az adeptusság elérése előtt. Néha mégis megtörténik, hogy egy ember két földi élet között összeköttetésbe kerül az angyali hierarchia tagjaival. Némely embernek, mint Egónak lehetséges ilyen kapcsolat, amely hosszú vándorlásának eredménye. Egó tudatában társul a formanélküli világok felsőbbrendű tagjával és az ilyen szoros összeköttetés egy angyallal vagy tündérrel okozza az ember aurájának együttrezgését az angyalok rezgés ütemével úgy, hogy egyik, vagy másik finomabb testébe belekerül az angyali aura egy része. Ha az összeköttetés szorosabbá válik és annyira kiterjed, hogy több angyalt és tündért foglal magába, az aurájába került angyali rész gyarapszik. Bizonyos feltételek mellett az ember egész aurája belemerül az angyalbirodalom tagjainak anyagrezgésébe és helyettesíti saját rezgéseit.

Ilyen eset lehet időleges, átmeneti vagy végleges. Ha időleges, arra az időre, amíg ez az állapot tart, az ember bűvölet áldozatává lehet, mert az angyali hierarchia alantasabb tagjai, akik még nem fejlesztették ki magukban a felelősségérzetet, vagy még nem tudják helyesen megkülönböztetni magukban a természet e két birodalmát, magukkal vonják abba a csalóka világba, amelyben a tündérek és természetszellemekek élnek.

Egy idő múlva az ember Egója feleszmél és erőfeszítést tesz, hogy visszaállítsa finomabb testeiben a rendes emberi rezgések feltételeit. Ha azután újból megszületik érintetlen aggyal, visszatérve emberi életéhez, elmosódnak a bűvölet emlékei és csak álmában dereng fel tündéri tartózkodási helye. Az ilyen lehetőség napjainkban igen ritka és távol eső valami, mégis az elementálvilággal való érintkezés veszélyt rejt magába, tehát helyes, ha az emberek óvakodnak ettől.

Ha a tudat összevegyülése és az aura változása inkább az Egó, mint a személyiség színvonalán történik, valószínűbb az állandósulás. Ilyen feltételek mellett meg van az Egó lehetősége, hogy az angyali evolúciót választva abba átlépjen. Mint Ego sokkal hamarabb véghezviheti a cserét, mint ahogyan tehetné, mint személyiség. Általában a csere két élet közötti időtartam alatt mehet végbe. Rendszerint az illetőnek utolsó emberi élete szerencsétlen, tragikus és fennálló emberi karmáját rendkívül gyorsan és súlyos körülmények között fizeti le.

Ha egyszer adósságai le vannak fizetve, felszabadult az újabb testetöltés szükségességétől. Fokozatosan hozzáhangolódik annak az országnak feltételeihez, amelybe belépett, és ahogy múlnak a századok, tökéletesen alkalmazkodik új életéhez.

Eltekintve ettől a tökéletes cserétől, az emberi fajra nézve jelentékeny értékkel bír, ha van aurájában egy bizonyos mennyiség az angyali világok rezgéseiből. Ez megtisztító és felemelő hatással van rá, személyiségének hangját magasabbra hangolja és alkalmazkodóbbá teszi őt. Ha állhatatos jellem és kiegyensúlyozott értelem, kevés veszély áll fenn arra nézve, hogy elhagyja emberi mivoltát. Azonban az angyali és emberi világ ritmusának összevegyülése csak azok számára jelent értéket az ember tudatában és aurájában, akik életüket felajánlották a szolgálatra. Természetesen azok számára jelent legnagyobb értéket, akik okkult módszereket alkalmaznak. Ugy az angyalok, mint az emberek fejlődése határozottan gyorsabbá válik a kölcsönös kapcsolat és

együtműködés folytán. Az a munka, amelyet együttesen végeznek, sokkal gyorsabban valósul meg, mint abban az esetben, ha egyedül dolgoznának.

Minden angyalnak nagyszámú munkatárs és alárendelt áll rendelkezésére. Ennélfogva alig lehet meghatározni azoknak a feladatoknak számát, amelyeknél embertestvéreinknek segítségére lehetnek. Az ilyen együtműködés technikája néhány évi tanulmányt és gyakorlatot kivan meg, amíg keresztülvihető, különösen abban az esetben, ha az emberi munkatárs nem tisztánlátó.

A jövőben ez az együtműködés egy magasabb színvonalon fog megvalósulni és az angyalok együtt fognak dolgozni az emberekkel minden az emberi tevékenység számára törvényes területen. A törvényesség ismertető jele végtelenül egyszerű és világos: minden munkának alapjául az egységes Életet kell venni és ennek törvényei lehetnek csak irányadók. A mindenben benne lakó isteninek elismerése, lángoló buzgóság, a naprendszer evolúciójának előmozdítása bármilyen alacsony fokon, személytelenség, tisztaság és önzetlenség azok a lényeges tulajdonságok, a melyek az angyalokkal való összeköttetéshez és együtműködéshez szükségesek.

Valószínűleg sokkal hasznosabb munkát tudnak végezni mind az angyalok, mind az emberek, ha az egyik birodalomból a másikba való cserélgetés helyett mindegyik ott marad, ahová őt az Egy Élet helyezte és lelkiismeretesen és szabadon gyakorolja magát a másik világ testvéri munkásaival való együtműködésben. Ez az együtmunkálkodás mindkét félnek alkalmat ad arra, hogy saját életét és természetét a másiknak tulajdonságaival gazdagítsa és képességeivel gyarapítsa és így áldásossá tegye annak a természetvilágnak, amelyhez tartozik.

Ennek az igazságnak elismerése növekedőben van mindkét faj tagjai között és teljes bizonyossággal tekintünk a közeljövőben bekövetkezendő idő elé, amikor mindinkább szaporodik Isten nagy családjának mindkét ágához tartozó olyan tagok száma, akik megtanulták felajánlani együttes szolgálatukat az 0 tervének véghezvitelére.

A NYÁRI NAPFORDULÓ ELŐESTÉJE

Egy tanítóangyal beszél hozzánk

A nyári napforduló előestéjén különleges erőáramot irányítanak az angyalseregek fiatalabb testvéreikre. A magasabb fejlettségű angyalok leereszkednek és megsokszorosítva árasztják az életerőt az egész természetre és a természetnek miriádnyi gyermekére, a tündérek, manók, gnómok, szalamanderek, sellők és vízi-szellemek világára.

E különleges munka sietteteti azoknak növekedését, akik közelednek az angyalvilágba való belépéséhez. Az angyalok körük csoportosulnak és aurájukba belevonva hosszú útra viszik őket, megmutatva nekik más elemekben dolgozó testvéreik munkáját. A virágok és fák szellemeit magasan felemelik a földről, hogy megláthassák a levegő és felhők szellemeinek, a hegyek és tájak angyalainak munkáját, a mellük beosztott milliányi tündérrel a föld felületén. Elviszik őket messze ki a tengerre, a tengerek isteneinek és óceánok királyainak birodalmába, belépnek az ő udvarukba és látják sokféle fokon lévő alárendeltjeiket. Utóbb visszatérnek saját világukba, ahol néhány napig vezető angyaluk aurájában vannak, útjuk minden eredményét asszimilálva és megnövekedve tanítójuk életének és erejének befolyása alatt.

Az évnek ebben a szakában az angyalok napimádó istentiszteletet tartanak. Csodálatos és gyönyörű rítusok folynak le a levegő magasabb rétegeiben, úgyszintén a magas hegyek tetején, az elementál-élet nagy központjain, így: Slievena, Mont Blanc, Dent-du-midi (India), Ural, Himalája, Kaukázus és Középfrika hegyeinek legmagasabb csúcsain. Ezzel és más eszközökkel az angyal és tündérbirodalom határozott előmenetelét érik el.

Az angyalok rendjének magasabb fokon lévő tagjai rendes körülmények között nem kerülnek kapcsolatba fiatalabb testvéreikkel, akik még nem individualizálódtak. A nyári napforduló idején azonban lebecsátkoznak közéjük isteni szépségükben és az összejövétel idejét felhasználják arra, hogy erőáramot és áldást áraszsanak a tündérek és természetszellemek egész birodalmára.

A régi árkádiai időkben az emberek is látogatták ezeket a ceremóniákat és részesültek az evolúciót siettető áldásban, amit aztán magukkal hoztak a földre. Annak az időnek emberei

közelebb álltak a tündérvilághoz, mint a ma emberei és a természetszellemek látható formában jelentek meg az emberek előtt.

A nyári napforduló mindig nagy jelentőségű munkaidő volt az angyalseregek számára, mert ebben az időben különösen erős mértékben látják el a Földet napenergiával. Az évnek ebben a rendkívüli szakában az angyalok és emberek birodalma között vékonyra válik a fátyol és sokkal kevésbé rejti el az angyalokat azok szemei elől, akik érintkezni kívánnak velük.

A régmúlt napok angyali és emberi testvérisége akkor fog visszatérni, ha az emberek jelenlegi fejlődésük folyamán elérik azt a pontot, amelynél az előző ciklusokban szoros egységben éltek.

A tündérek és az angyalok már a jelenben előre megsejtik azokat a változásokat, amelyek az emberek tudatában végbemennek és végül is az emberiséget újból az angyaltestvérek barátságához és a velük való együttműködéshez vezet, aminek ők már olyan régen előre örülnek.

Azonban sok változás szükséges, mielőtt e két birodalom tagjai teljesen tudatosan és szabadon, a régi időkhöz hasonlóan együtt munkálkodhatnak. Ezekben a paradicsomi napokban még nem tanultak meg az emberek ölni, sem négylábú állatokat vagy madarakat, sem pedig nem félemlítették meg a természetszellemeket.

Azoknak, akik fel akarják eleveníteni a régi idők régi barátságát és be akarnak lépni tündérországba, annak kapuit csak tiszta testtel és vértől be nem szennyezett kezekkel nyithatják ki. A szerető szívű és békés ember ott mindig jó fogadtatásra talál. Némelyek erős akarattal és megállapodott értelemmel széjjelszakítják a fátyolt, amely elrejt bennünket szemeik elől, de ezzel a kierőszakolt dologgal rangtársaink közül csak azokkal érintkezhetnek, akik szerencsétlenségükre bűvkörükbe kerültek. Azonban az örömteli üdvözlés és szeretetteljes fogadtatás és jóakarátú segítség, amit a tündérek és angyalok népe nyújt azoknak, akiket szeretnek, mindig különbözni fog amattól.

Szívében minden ember természetimádó. A panteizmus (a mindenségnek és Istennek lényegileg egynek való elismerése) a múltnak öröksége. Egy napon az emberek vissza fognak térni a mindenben benne lévő, az immanens Isten imádásához és azon a napon szemtől szembe fognak látni a természet tündérgyermekeit.

A természet szeretete, a mindenben benne lakó Isten ismeretéből ered. Akik igazán szeretik a természetet, akár angyalok, akár emberek, megtanulták meglátni Istent mindenben. Ha az ember eljutott ehhez az alapigazsághoz, be fog lépni abba az édenkertbe, amelyből olyan sokáig száműzve volt. Ez a kert mindig megvolt, ez az angyalok és tündérek természetes otthona, amelyet nem hagytak el a világ fennállása óta. Az angyal lángoló kardjával őrzi a bejáratot. Senki sem léphet be addig, amíg szíve meg nem telt szeretettel és a mindenben benne lakozó Isten iránti tisztelettel. Akiknek szemei meglátták ezt az Istent és meglátva újból és újból szolgáltak Neki, szabadon beengedi a lángpallós és beléphet ebbe a tündéri paradicsomba. Ott fognak egykor találkozni angyaltestvéreikkel és felismerik őket, akik a természet nagy lelkét alkotják angyalok és tündérek alakjában.

Az édenkert kapuja tárva nyitva van. Szépségeit ismét megláthatja minden ember egy napon. Egykor minden ember be fog lépni. Isten ott jár még a zöld tisztásokon a hús estidőben, mindazok, akik belépnek, meglátják Őt ott, hallani fogják hangját, amint Ádám hallotta és többé nem lesz elrejtve előttük.

Mert ez a háborútól, vértől beszennyezett, kimerült föld ismét visszakapja Isten tündéerkertjét. Hús lombjai alatt angyalok fognak együtt járni az emberekkel.

AZ ANGYALI NAPIMÁDÁS

Az erő angyala szól hozzánk

Az angyaloknak a Nappal szembeni helyzetének megértéséhez szükséges tudni, hogy az emberekhez hasonlóan a Napnak is 7 princípiuma van, amelyen keresztül világosságát, erejét és életét a természet 7 világára árasztja.

Az angyalok úgy tekintik a napot mint a naprendszer központját, szívét, különösen pedig mint az életnek hatalmas fenntartóját és megőrzőjét. Ezenkívül van egy spirituális jellegzetessége, amit az

emberek többnyire nem tudnak. A Nap a legmagasabb rendű angyalok seregeinek tartózkodási helye és az angyalok szellemi ideálja benne összpontosul. Ők magukat az élet nagy láncá egyik láncszemének tekintik, amelynek legalsó láncszemei a természetszellemek, a legmagasabbak, a hatalmas bolygószellemek, akik a Napban élnek. Maga a Napkorong a Legfőbb Élet adónak és minden teremtmények Atyjának teste.

Birodalma hierarchikus természetű, amelynek ismerete képezi az angyali tudat szívét és alapját. Ők ösztönszerűen hierarchikusak és együttműködők, legmélyebb intuíciójuk felfedi előttük az egymás mellé és egymás fölé helyezett rangfokozatokat és ez az angyali evolúció irányítója.

Saját természetük rejtelmében való kontemplálás mindig a Nap felé vonja őket. Az angyali birodalom legfőbb vezetője is a Napban tartózkodik, minden erő Tőle jön, amely erő segíti őket minden munkájuk elvégzésénél és ösztönzi és irányítja tevékenységüket, ennél fogva a Nap tiszteletük legfőbb tárgya.

A formanélküli angyalok beléptek az egységbe és tudatuk része az isteni mindenütt jelenvalóságának az egész naprendszerben. Ők tehát nem tisztelnek többé egy rajtuk kívül álló megnyilvánult Istent, mert ők mindenben egyek Istennel, és mert nekik Isten mindenütt ott van.

Az istenfogalomnak az angyaloknál egészen más értelme van mint az embereknel. Náluk az erőnek, életnek, világosságnak és tudatnak személytelen központját jelenti. Azoknak az angyaloknak, akik még nem érték el Isten mindenütt jelenvalóságának megvalósítását, ez a központ a Nap. A formai világokban élő angyalok elismerik az isteni mindenhatóságot és mindentudást. Amikor pedig elérkeznek a formanélküli világba, szintén megismerik a mindenütt jelenvaló Istent és kifejlesztik az Ősforrással való egység és azonosság teljes megvalósítását. Ezek számára ez a forrás nincs a naprendszernek valamelyik különleges felületére rögzítve, hanem az egészben egyetemlegesen jelen van.

Az emberi felfogásban a formanélküli angyaloknak ezt az ősforrást illető fogalmát legjobban az atom közelíti meg. Az atom minden formának alapja és minden síkon minden energiának forrása. Mivel az atom egy mindenütt jelenvaló jelenség, szorosban megegyezik a forma nélküli angyalok istenfogalmával. Nemcsak hogy intellektuálisan megértik az egyetemleges Ősforrás létét, hanem a magasabbrendű angyalok tökéletesen képesek magukat azonosítani Vele. Ők az Ő intelligenciájának részeseivé és öntudatának tökéletes megtestesítőivé válnak, ők az Ő képviselői, ennél fogva óriási energiával rendelkeznek és a naprendszer hierarchiájában betöltött különböző, működésükben felmérhetetlen erőt sugároznak. Életük minden képzeletet felülmúlóan fenséges, mert ők benne élnek annak a hatalomnak és üdvösségnek tökéletes valóságában, amely a tudatnak azt a síkját jellemzi, amelybe emelkedtek. A formanélküli angyalok tündöklően világító lényeknek látszanak, akik egy még ragyogóbb és még jobban világító központi fényforrásból világítanak elő, de amelyben mégis finoman áttetszően és a legnagyobb szépségben felismerhetők az angyalok és emberek ösképei.

Rajtuk keresztül és körülöttük hatalmas erők hullámszerűen és mindeniknek megvan saját jellegzetes színezetében. Alakjuk fejlődésüknek megfelelően 20 és 100 láb között váltakozik. Megjelenésük nemes, isteni, fenséges és derűs. Szemeik elragadtatás fényében égnek, alkalomadtán ellenállhatatlan erő sugárzik vagy dinamikus energia árad ki belőlük, ami félelmet gerjesztő lehetne, ha a részvét, az önuralom és felmagasztosultság nem ellensúlyozná majd nem elviselhetetlen erejét.

Ezeknek a fenséges lényeknek nincs szükségük a napimádásra, mert ők valósággal nappá lettek, örökre beléptek napotthonukba és tudatos egységben élnek a Nap Urával. Igazi sugárzó napok ők, teli élettől és erővel és ők is részt vesznek a nagy napimádó rituálékban, a melyeket fiatalabb testvéreik rendeznek és mint hierofantok (beavatott főpapok) szolgálnak az angyali napmisztériumoknál.

Az összes angyalok, akik az alacsonyabb világokban élnek, testületileg hívják meg ezeket a magasabb lényeket a napimádás ceremóniájához. Ebből a célból összegyülekeznek a föld feletti magasabb rétegekben, hierarchikus fokozatuknak megfelelően kört alkotva elhelyezkednek, egy angyalépületet hozva létre, amely eleven falként fokról fokra emelkedik fel a formanélküli világokig. A dévák sugárzó testeinek együttesen eleven fényből formált kehely alakjára emlékeztet.

Fokozat fokozat után, rend rend után emelkedve áldozati kelyhet alakítanak, amely az alacsonyabb síkaktól, amelyekben ők élnek, felnyúlik a Nap felé. Minden szív telve van szeretettel és imádatlással, minden szem felfelé irányul az Élet Ura felé. Aurájuk erői összevegyülnek, hogy tökéletes egészet alkossanak.

Ha a serleg formája kialakult, imádatuk sokféle színárnyalatú eleven fényfolyamként áramlik gondolataik és testeikből képződött vezetéken keresztül a formánélküli világok felé. Itt a magasabbrendű angyalok hozzáadják határtalan szeretetüket és felfelé törő erőiket. Ez az áramlás vízárként hullámszerűen tova, fel a nagy arkangyalokig, akik felismerik és tovább árasztják a Napba. Itt belép a nagy névtelen Lénynek szívébe, Aki a Napnak Szelleme és minden világban az Erőnek és Életnek Ura.

Csodálatos angyali zene hallatszik és betölti a levegőt. A tiszteletnek és imádatnak melodikus hullámai emelkednek a magasba, egyesülve a tündöklésnek és pompának olyan ragyogásával, ami semmihez sem hasonlítható, még a legnagyobb fényhez sem, ami valaha a Földön ragyogott. A zene ereje mindinkább növekszik, amint a sok ezer imádó egységes harmóniába olvad, amelybe minden egyéni érzés belevegyül, mintha egyetlen szívből jönne. Az elragadtatásnak és imádatnak eleven ereje tör fel minden angyal lelkéből. Az örömeinek és ujjongásnak hullámai egymást érik és eleven fény és hang rezeg letről fel, minden hangfokozaton keresztül.

E hang és imádat hullám mindinkább erősödve, hódolatával növeli a Nap fenségességét. A serlegen belül a fény mindjobban erősödik, káprázatos színű lángnyelvek egymásba fonódó játéka mindjobban kiterjed. E felfelé törekvő erők mindegyik angyalt a rendes tartózkodási helyénél magasabb világba emelik. Mindegyik felmagasztosul Urunknak, a Napnak jelenlétében, mindegyik érzi az Ő hatalmát, az Ő erejét, az Ő mindenható akaratát. Minden aura növekszik és megtelik napfényvel és napenergiával.

Az időnek és térnek minden érzékelése eltűnik. Az angyalok szeretete és imádata emelkedik a Nap felé. Egyesült akarattal és túlaradó szívvel árasztják lelkük legbensőbb lényegét a legnagyobb odaadásban. A zene mind erősebbé és fenségesebbé válik. A hangoknak hatalmas és harmonikus ereje kíséri az angyalseregek imádatát. Ebben a zenében minden törekvés beteljesedik.

Végül eléri az elragadtatásnak tetőfokát. A kehely tökéletes színpompája, tökéletes fénye és a hangok tökéletes harmóniája megvalósult.

Abban a pillanatban pedig, amikor a legmagasabb és legmélyebb hangok felcsendülnek, megérkezik a válasz. A napszelleme aranyos fényhulláma áramlik alá, amelynek legbelseje fehér izzó ragyogásban ég. És aranyos napfény, a hét sugár minden színe cikázik rajta keresztül. Az erő leereszkedik, amíg csak el nem éri a legalsóbb kört és betölti minden angyal lelkét erővel és világossággal. Ez a leáradás addig tart, amíg csak mind nem ittak a Napéletnek megszentelt borából.

A zene elhallgat. Mélységes hallgatás jelzi a magasztos eucharisztia befejezését. Csend van köröskörül és ebben az isteni csendben az angyalok a legbensőbbükben feltáruuló dicsőség felett meditálnak. Mindannyian a legmélyebb kontemplációba merülnek. Végül a zene még egyszer felharsan, megszólalnak a boldogságnak, hálának, örömeinek hangjai. Az angyalok hatalmas kara énekel a világ trónja körül. A nagy Chandarvák (a zene angyalai) éneklék örök mantramjaikat, a Nap dicsőítését. Harsonák, fuvolák, hárfák, lantok és hegedűk nagyszerű mennyei kórust alkotva köszönetet zengenek a leárasztott áldásért és az egész világnak hirdetik az Ő fenségességét.

Középen maga Urunk, a Nap tündöklöklik, az Ő hétféle szépségétől átvillámoló aranyfényben. Az Ő napangyalai mélységes tisztelettel meghajolnak a hatalmasság és fenségesség előtt, amely Benne meg nyilvánul. Nincs szó, amely elmondhatná, nincs nyelv, amely kifejezhetné e jelenségek pompáját. A legmagasabb rendű angyalok is mély hódolatuk jeléül mélységesen meghajolnak e tiszteletreméltó Önmegnyilvánulás előtt.

Az egész tér megtelik dicsfényvel és a ragyogó jelenlevők megszámlálhatatlan tömegével és középen teljes isteni magasztosságában tündöklően fénylik Urunk, a Nap.

A legkülönbözőbb fokon lévő angyal értelmi erejéhez és fejlődési fokához mérten látja e minden képzeletet felülmúló fenséges látványt. Bármilyen nagy vagy kicsi legyen is lelke, megtelik a Nap dicsőségének tudatával.

Ezrek és ezrek, akik még nem érték el az individualizációt, belépnek az angyali létbe és élik tündéri életük után következő fokozat életét. Ezt az angyali rendek kitörő örömmel fogadják. A Napmisztérium folytán már az egész angyali evolúció, le a legkisebb természetsellemig megvilágosodik és áldásban részesül.

A LÉLEK SZÁRNYALÁSA

A levegő angyala beszél:

Az emberben is megvannak a lélek szárnyalásának erői és akaratukkal hasonló módon járhatnak a belső világokban. Manapság rábízta magát külső szárnyakra és mechanikus erőforrásokra, később mindkettőt el fogja hagyni és önerejéből fog repülni, minden külső támogatás nélkül.

Az ember repülésének eszközei haladást jelentenek múltjával szemben, de határozott akadály jövőjével szemben, mert külső segítségre bízva magát, minden erejét annak tökéletesítésére összpontosítja és mellőzi saját belső ajándékainak kutatását és felhasználását. Mégis egy napon az ember repülni fog egyedül, segítség nélkül és légi utazása gyorsaságra és tökéletességre nézve versenyezni fog az angyalok repülésével.

Azok az emberek, akik elég bátrak és erősek, már most is felfedezhetik és felhasználhatják a jövő repülésének eszközét. Ez abban különbözik a jelenlegitől, hogy a fizikai testet mellőzi. Az embernek meg kell tanulnia tudatos alvásba merülni, mert ha a test alszik, a lélek szabad. Az emberi lélek könnyebb, mint a levegő és olyan test, amelyben az ember biztosan utazik helyről helyre a föld felett és esetleg bolygóról bolygóra. Az éjszakai alvás abban különbözik a tudatos álomba-merüléstől, hogy amaz ösztönszerű, és a lélek csak részben szabad ahhoz, hogy oda mehessen, ahova akar. A tudatos alvás esetében, ha egyszer a lélek kiemelkedett, teljesen szabad, repülőképességeinek határai között. Az ilyen utazás tudást is eredményez, mert minden eseményre emlékezni fog, amikor visszatér, ami azalatt történt, amíg a lélek szabadon szárnyal.

Ha már most az ember a külső segítség fejlesztésére felhasznált türelmet és ügyességet a tudatos alvás és repülés feladatának megoldására használja fel, gyorsan meg fogja tanulni annak titkát. Az első és legfőbb dolog, hogy az elme elforduljon a testtől. Mert a testből való eltávozás és az abba való visszatérés módját kutatni, tanulmányozni és felfedezni kell. Mert vannak kapuk, amelyeken keresztül a lélek jár, amikor elhagyja a testét, vagy abba visszatér, amikor alvás idején utrakél, úgyszintén amikor meghal és végérvényesen távozik. Ha valaki fáradságot vesz magának és követi ezt a tanítást, az anatómiának /bonctan/ és pszichológiának új tudományát fogja felfedezni és megérti, hogy e tárgyakkal foglalkozó jelenlegi tudományágaknál sokkal mélyebb tudomány tárul fel előtte, mint bármelyik, amelyet valaha is ismert.

Mint ahogyan 100 évvel ezelőtt a mechanikának és levegőnek új tudományát kezdték felfedezni, úgy most, az anatómia és pszichológia tudományának új aspektusait fogják felfedezni. Fel kell fedezni a fejben lévő különböző szerveknek, mint a nyirok- és tobozmirigynek, úgyszintén a lépnek és a gerincvelőnek működését. Tanulmányozni kell működésüket az álom, a transz és a halál állapotában és a tudat változásai esetében, ha figyelme anyagi dolgok felé fordul, vagy az isteni felé irányuló kontemplációnál időzik. Ezeknél a szerveknél lényeges változás mutatkozik a halál előtt és után és az ebben mutatkozó különbség adja a vezérfonalat.

A kutatásnak új eszközeit kell keresni, amelyeknek segítségével a test szervei láthatókká válnak. Azok a sugarak, amelyek az át nem látszót átlátszóvá teszik, segítségül fognak szolgálni, de vannak másféle sugarak, amelyeket még csak ezután kell majd felfedezni, olyan fény, amelytől a fizikai anyag láthatatlanná válik, amely azonban, ha megérinti a szervet, amelyre irányítva van, visszaadja annak fizikai világosságát és megmutatkozik a kutató szeme előtt.

Ezeknél azonban még sokkal jobb a villamosság alkalmazása – tudományának csupán kibővítése, azaz az embernek eddig birtokában lévő látóképesség kibővítése, ami lehetővé teszi számára, hogy maga előtt láthassa a természet működését, ami jelenleg még rejtve van előtte. Ha az ember finomabb látóképességét, illetőleg ugyanaz az állhatatosságot alkalmazná, amelyet külső eszközeinek tökéletesítésére fordított, hamarosan képessé válna hozzáidomulni ehhez az új tudományhoz.

Ezen a módon visszavezethetnénk az embereket önmagukhoz. Annak, aki ismerni akarja önmagát, fejlesztenie kell magát és tanulni azoktól a testvéreitől, akik hamarabb kezdték meg a kutatást. Azoknak, akik részesei akarnak lenni az angyalok szabadságának a térben, azoknak e felé

az ősrégi, halhatatlan tudomány felé kell fordulniuk, mert csupán csak ennek segítségével jutnak el a tudáshoz, amelyet keresnek.

A jövő tudósa a természet egyetemén fog tanulni, módszere a meditáció és testeinek kifinomítása lesz. A kutatás eszközeit önmagában fogja keresni, megtanulva idejében a tudatos alvás módját és túl a fizikai világon fogja folytatni tanulmányait.

Tudósok, van-e köztetek olyan ember, akiben van elég vakmerőség, hogy félretegye a manapság használatos módszereket és mint igazi úttörő bevezesse a jövő módszerének alkalmazását? Ha igen, első sorban tanulmányozza az Ősi Bölcsességet, amely most olyan szabadon terjed szerteszét a világban. Mentessze magát az önmaga iránti elnézés és vágyainak kielégítésétől, hagyjon fel a húsevással, ami áthághatatlan akadály a további előmenetelét illetően a spirituális tudás útján. Ha azután alávetette magát a szigorú aszkétikus életmódnak, tanuljon meg meditálni, ami egyesíti értelmével és részesévé teszi az Ő mindentudásának.

Ha ezek a lényeges előkészületek megtörténtek, meg van ígérve neki a további vezetés, akár az angyaloktól, akár a felsőbbrendű emberektől jöjjön is – és első jutalomként megjön az önerejéből és minden külső támogatás nélküli repülés eszközeinek felfedezése.

SZÜLŐK ÉS GYERMEKEK

Egy őrangyal beszél

A természet minden egyes birodalma ifjúságának megvan a saját különleges védője. Ez az angyaloknak egy rendje, amelyet őrzőknek, vagy védőknek neveznek. Nekik az a feladatuk, hogy óvják a gyermekeket és csecsemőket minden rossztól. A vadaknak, ifjaknak, gyermekeknek, fiatal állatoknak és madaraknak megvan a maguk láthatatlan védőjük. Az én rendem tagjai ősidők óta a kisdedek oltalmazója. A kígyó nem tud rajtuk keresztül haladni és a vadállat visszavonul, ha mi védőleg a közelben állunk. Mi elhárítjuk a föld, a levegő, a tűz és a víz birodalmában a fenyegető veszélyt, az illető elemek és lakóik feletti uralmunk erejével.

Az oltalmazásnak ez a rendszere egyike az élet alapvető tényezőinek. Annak tervében, aki a Naprendszert alkotta és annak minden lakójának létét adta az is benne van, hogy az ártatlanok és védtelen zsenge ifjúságukban oltalomban és védelemben részesüljenek. Az őrangyalok láncszemek a szeretet védőláncában, amely az egész világot körülfogja.

Mi a Világanyának munkájában veszünk részt. Ő és az Ő angyalai örködnek a születés pillanatában. Minden születésnél a csecsemő a mi kezeinkbe kerül. Az angyali Mester a mi Királyunk, mint ahogy Nagyasszonyunk a mi Királynőnk. A Királynő védelmezi a mennyből a földre induló lelkeket útjuk alatt. Ennek az utazásnak végén a Király erős kezeibe kerül, aki angyseregeinek e gyík tagját kiküldi, hogy oltalmazza a növekvő életet mindaddig, amíg eléri azt a kort, amikor saját magát képes megvédeni. Még az élettelen tárgyak sem maradnak védelem nélkül, szeretetlenül, magára hagyatva. A halál nagy napján az angyalok szintén mellettük vannak. A halál beálltával egy angyal elvágja a fonalat, amelyet felszabadítja a lelket a test fogságából. Angyalok kísérik a láthatatlan világban új életéhez és bevezetik az újraszületésbe. Ílymódon Isten végtelen szeretete nyilatkozik meg, amely mindenben fellobog, megtöltve belülről szépséggel és élettel és sugárzó fénnel veszi körül. Isten határtalan szeretetének hozzájárulása lelkesedést önt az angyalokba és inspirálja őket, hogy oltalmazzák az ártatlanokat és gyámoltalanokat minden rossztól, az erőseket, a segítő bajtársakat a veszélyektől, a haldoklókat a félelemtől. – Ha minden ember az isteni szeretetnek megfelelően élne, a szeretet mindenható lenne, senki sem szenvedne el gonosztságot és a félelem ismeretlen volna. Az emberek azonban nem aszerint élnek, ennél fogva életük telve van veszéllyel és félelemmel. Az ember gondolataival és cselekedeteivel megtagadja az isteni szeretetet és így ellenáll neki. Ezzel a megtagadással szemben még az isteni erő is erőtlenné válik, még az angyalok védőszeretetét is feltartóztatja hivatásának teljesítésében. Az ártatlan gyermekek még nem tanulták meg ennek a szeretetnek megtagadását és nem tudják még, miként lehetnek árulóivá a szeretet hatóerejének és éppen ezért az őrangyalok képesek segíteni a

csecsemőkben és gyermekekben a növekedő életet minden világban és minden korban. Áldottak ezért az emberek gyermekei ártatlanságukért, mert meg vannak őrizve a rossztól.

Háromszor áldottak azok a szülők, akik a szeretet törvényének megfelelően élnek, mert otthonukat, gyermekeiket és önmagukat a szeretetből épült várba helyezték, amely angyali őrzői védelmében bevehetetlen. Azok a szülők, akik szeretnék gyermekeiket az elmúlt korszak isteni Kisdédéhez hasonlóan felnevelni, akik elismerik az őrangyalok jelenlétét és segítségül hívják őket, akik annak a Királynak szolgálatában állnak, akinek hivatása a segítés, életüket az isteni törvényeknek megfelelően élik, amely azt parancsolja, ellenőrizd önmagadat, kerüld a pletykálkodást, káromkodást, kegyetlen gondolatokat, szavakat és tetteket száműzzed életedből, – légy tiszta! Az ilyen szülők isteni szeretetben fognak újraszületni, mint Nagyasszonyunk és Urunk képviselői, ők királynők és királyok lesznek és beépítik magukba azoknak a szent lényeknek szellemi tulajdonságait, akiknek emberi képviselői. Ezért éljetez nemesen, beszéljetez igazat és éljetez méltóságteljesen; minden szavakat, mindenkori beszédeteket, cselekedeteiteket hassa át a szépségnek, szeretetnek és spirituális finomságnak fénye.

A szülők gyermekeiket inkább saját példájukkal nevelik, semmint tanítással. A gyermekek növekvő értelme és szíve csodálatosan hozzáidomul szülei életmódjának természetéhez, ez irányítja ez irányítja gondolatukat, beszédüket és légkörüket. A gyermek öntudatlanul bele van burkolva otthonának aurájába és szülei életének kiáradó erőibe.

Tiszteletreméltó dolog szülőnek lenni, de nagy a felelősségük is. Rejtelmes a teremtő jog, titokzatos a születés, titokzatos ennél fogva a nevelés munkája is, annak a háznak, amelyben gyermek él a szeretet és tisztaság templomának kellene lenni, amelyben a szülők a főpapok és életükben annak a nemes magatartásnak példaképei, amilyenek gyermekeiket óhajtják. Az angyalok megtöltik otthonukat jelenlétükkel és világosságukkal, mélyen megtisztelve érzik magukat, hogy embertársaiknak szolgálhatnak, megosztják velük minden órában a szülői szeretetnek szentségét és megosztják Nagyasszonyunk és Urunk áldását, ami minden szülőre bőségesen árad.

A RÉGI GÖRÖGÖK DICSÓSÉGE

Az ősi Görögország egyik istene szól

Az ősi Görögország napjaiban az angyalok az emberi lelkekhez érzelmeiken keresztül férköztek hozzá. A görög faj előrehaladottabb tagjai jól ismerték őket

és felismerték helyzetüket az isteni rendszerben. A tömeg, amelyből hiányzott szellemi vezetőinek látóképessége és intelligenciája, isteneknek tekintették őket és a legkülönbözőbb erőket és tudást tulajdonították nekik. Az angyalok voltak az otthonnak, a földnek, a kereskedelemnek és iparnak védőszellemei és istenei, úgyszintén a városoknak, falvaknak és templomoknak védőszentjei, míg Pallas Athénét az egész görög faj trónra emelt, angyali méltóságú hatalomként tisztelte.

Ezeknek az időknek népei a természettel és annak titokzatos életével szoros kapcsolatban éltek, és személyes tapasztalat volt számukra a driádok, najádok, nereidák, a fák nimfái, faunok létezése. Ezeknek az ősi "isteneknek" megénekelte kicsapongásai nem minden alap nélküliek. Nem kívánatos viszony jött létre a természetszellemek rendjei és az emberek között. Ez vezetett azután az angyalok materializációjának tilalmához.

Ez az ősi nép sokkal közelebbi kapcsolatban volt a láthatatlanokkal, mint a modern ember. Ők tudták, városaikat benépesítették az istenek és megosztják velük polgári életük tevékenységeit és részt vesznek vallási rítusaikban, művészek, költők és szónokok állandóan segítségül hívták őket és kérték, hogy inspirálják munkájuknál. A görög faj művészetében megnyilvánuló szépség az isteneik és e nép között fennálló szoros összeköttetésnek tulajdonítható.

A későbbi időkben ez a meglátás elmúlt. A vallásos felfogás anyagiasabbá vált és az igazi görög történelemnek és isteneinek csak halvány emlékét hozta vissza és adta át a hagyomány a mai időkbe, – A görögök halhatatlan Égői reinkarnálódtak és mi, az ő ősi isteneik le hajolunk hozzájuk, arra törekedve, hogy felébredszük bennük a görög idők boldog napjainak emlékét, hogy

Görögország újra teremtsen önmagát és egyszerre csak végig vonuljon a világon a szépség világossága.

A jelenben az emberek értelméhez apellálunk, amit most megvilágít az intelligencia. Fajunk különböző rendjei közül sokan keresik a régmúlt napok szoros közösségét és az után sóvárognak, hogy résztvehesenek embertestvéreik munkáiban. A mentál-világban szerteküldik a hívó szót azért, hogy amikor meghallják, az angyalok és emberek értelme kölcsönösen hozzáhangolódjanak, mintha régidők óta ez lenne az érzésük.

Sok modern ember értelme figyel, mindegy a távolból hallja az angyalok hívását és feldereng benne a múltak emléke és bensőjében nyugtalanítani kezdik. Meghallják, mert a ma problémái közepette lelkük tele van kérdésekkel-

Görögországban Orfeusz, a nagy tanító egymás felé irányította az embereket és az angyseregeket, napjainkban pedig Krisztus fogja egyesíteni az angyalok és az emberek értelmét, és ebben az egységben vezeti az Ígéret földjére, az öröm birodalmába.

Nemcsak a görögöknek voltak meg az ősi isteneik, hanem az etruszkoknak, tomaiáknak, egyiptomiaknak, kaldeusoknak és araboknak is. Ők is inkarnálódtak újból és ők is el fogják játszani szereprészüket a múlt hatalmas népeinek együttesében, ami Annak terve szerint megy végbe, Aki a Föld útját irányítja.

Mi mindannyian egy új korszak háromnegyed részénél tartunk és együttesen vagyunk tanúi az eljövendő szép napok hajnalhasadásának, amelyenket a Föld még soha nem látott. Az ősi fajok szépsége, bölcsessége, tudása és hatalma mind új életre kel és összeelegyedik az új világ felépítésében, amelyben az új faj élni fog.

A FELSZABADULÁS ÚTJA

A levegő angyala beszél

Az emberi faj hosszú vándorlása közben érkezett ahhoz a fokhoz, amikor fel kellene szabadítani magát vágyainak uralma alól. Azok az emberek, akik most megmaradnak szenvedélyeik, vágyaik és önzésük rabszolgaságában, saját akaratukból cselekednek így, mert felszabadulásuk ideje majdnem lejárt. Az embereknek most kezükben van a kulcs ahhoz az ajtóhoz, a melyen keresztül átjutva szembetalálkozhatnak az angyalokkal, akik teljesen mentesek a vágyaktól: ez a kulcs isteni voltuk tudata, az erények, amelyek birtokában kezükbe vehetik királyságuk jogarát és sorsuk irányítói lehetnek. Az ember király, aki uralkodásra született, rabszolga maradjon-e hát? Használja fel tudását, hogy feltárhassa az ajtót, szedje össze minden energiáját, hogy parancsolni tudjon akaratának, szeretetének és gondolatainak, összpontosítsa minden energiáját, hogy lelkének királyságát irányíthassa.

Először a húsbörtönt kell megtisztítani olyan tisztára, hogy válaszolni tudjon a gondolatnak és akaratnak minden gyöngé érintésére, – így meg lesz fosztva attól a hatalmától, hogy továbbra is akadályozza lábait a haladásban börtönének kapuja felé. A hús sűrű tömege leértékeli az embert és kioltja isteni világosságát. Bármilyen erősen csapkodnak is a lélek szárnyai, bármennyire is szeretne, akarna felemelkedni, a hús súlyos terhe lehetetlenné teszi szárnyalását. A véres kegyetlenségnek, szennyes foltjainak, amelyeket az alantasabb világban fiatalabb testvéreinkre rákényszerítettünk, meg kell szűnniük. Nem fogja elérni a békét addig, amíg a kegyetlenség bilincseit és a vér vadját meg nem törte és le nem győzte. A vágóhidak miazmás aurája áthatja és a Földhöz láncolja a földi testet.

Azután meg kell tisztulnia a múló gyönyörök vágyától, amelyet abból a hosszú utazásból hozott magával, amelyet az állattól az emberig megtett. Ő az istenség felé növekszik, de még von zódik a durva ösztönökhöz. Ezzel lealacsonyítja azokat a nagy erőket, amelyekkel elnyerhetné szabadságát. A teremtő erő az ő legértékesebb ajándéka, de mindenestre az az erő, amellyel felszabadulását beteljesítheti, habár legsúlyosabb azok közül a bilincsek közül, amelyek börtönének falához láncolják. Ő megtanult teremteni a földön – a feladat teljes: Istenné lett, most a mennyben kell teremtenie. Előbb azonban uralma alá kell hajtania teremtő-hatalmát. Ellenőriznie kell gondolatait,

úgyannyira, hogy az elme képes legyen válaszolni az akarat leggyengébb parancsára; a gondolatoknak meg kell hálnia, de meg kell tanulnia az intellektusban (a magasabb értelemben) élni; meg kell hálnia a személyes érzéseknek, de meg kell tanulnia az egyetemleges szeretetben élni; meg kell hálnia a földi rabszolgaság számára, és akaratának királyságában kell élnie. Így fog felszabadulni és a földi szomorúságok nem érintik többé. Ő tudni fogja ezt és tudatosan együtt érez mások bajával, ő maga azonban már úrrá lett felettük. Keserű könnyek helyett a gyógyító erők áramát indítja meg, amelyek nyílt és felvilágosodott szívén áradva keresztül, enyhítik a világ szomorúságát. Így halad embertársai között sorsának uraként és így fog találkozni az angyalokkal, mint Isten az Istenek között.

Ez a gyors fejlődés ösvényének és a felszabadulás útjának feléje küldött üzenete, amelyet az angyalok hoznak el az embereknek, mert mi is a Hatalmas Lények hierarchiáját szolgáljuk, és arra törekszünk, hogy a bennetek levő Istent felszínre hozzuk. Tudjuk, hogy sokkal gyorsabban jutunk célhoz, ha megosztjuk az emberiség szenvedését és együtt dolgozunk velük. Mi a világosságban, amelyben, élünk, nem ismerjük a sötétséget, amelybe ti lenn a földön olyan sokáig be voltatok burkolva. Végre elérkezett a változás ideje, és mi újból elkezdhetjük megosztani törekvéseinket, megismerni kínjaitokat és érezni a sötétséget, amit a húsban való inkarnációk teremtettek. Mi mindezeket ismerjük és vágyódunk azt megosztani veletek, mert át is érezzük, vágyunk azt meggyógyítani és hálateljesen és reménykedve gondolunk a jövőre, amikor veletek egymás mellett fogunk dolgozni.

Mi birtokában vagyunk ősi tanításaitoknak, amelyeket meg fogunk osztani embertestvéreinkkel. Mi az őrangyalok tagjaként a levegő hatalmainak rendjéhez tartozunk – még a legtüzesebb viharban, a legvadabb fürgetegben is rendíthetetlenül állunk, mert urai vagyunk a dühöngő elemeknek. Ha az emberek velünk együtt akarnak dolgozni, elsősorban a Föld éghajlatát kell akaratuknak megfelelően átalakítani.

A levegőben hatalmas magnetikus erők vannak lekötve, az űrben nagy villamos útvonalak léteznek, – közlekedési utak az atmoszférán keresztül, amelyeket a villamosság ereje teremtett meg. Ez az erőtartály és erőáramok között lefolyó áram-csere a légköri magnetizmus legkülönbözőbb megnyilvánulásainak okozója. És ez az, ami a földgömb klímáját létrehozza. Ezt a tudást a szilfek fogják elhozni, amikor az idő megéri, amikor az emberi elme megnyílik és az emberi szív megtisztul.

Jöjjetek tehát és szabaduljatok fel testeitektől; jöjjetek és fedezétek fel a levegő elementáljainak benső értelmét és tanuljatok meg repülni a szilfek gyorsaságával; cseréljétek fel a sötét és hátráltató ruhát a levegő öltönyével.

Mi felhívunk benneteket, osszátok meg velünk a levegő életteli boldogságát; meghívunk benneteket egy kalandos felfedező útra olyan világba, amelynek nincs látóhatára és amely a térben minden irányban határtalanul kiterjed. Jöjjetek és halljátok az angyalok karának dicsőhimnuszát, lássátok a kar angyalait sokféle színárnyalatú ruháikban és figyeljétek az angyali seregek sokféle hangját, amikor az ősrégi, örök dalt éneklük. Halljátok az egymást követő harmonikus hanghullámokat, amint ajkaikról felzengnek és amint ujjongva, erősödve, majd elhalkulva, összetalálkozva, majd ismét széjjelválva tovaszállnak, mint a hangok apálya és dagálya, amely fenséges dicsőítés soha meg nem szűnik, örökkön örökké zeng és mégis mindig új marad.

Jöjjetek és lássátok, amint a szárnyas sereg a kíséretet éneklő Isten teremtő szavának orgonahangjához, amely folyton szerteséjjel árad. Ez a mennyei dicsőfényben fürdő hatalmas sereg Istennek és angyaloknak megszakítás nélküli hierarchiája.

AZ ANGYALOK ÖSVÉNYE A BOLDOGSÁG FELÉ

Egy tanítóangyal beszél

Három kiemelkedő tulajdonság jellemzi az angyali hierarchia tagjait, ami lényeges annak a sokféle boldogságnak átéléséhez, amelyet élveznek. Ezek a tudat és az élet élénk érzete, a szenvedélytelenség, könnyedség és a vezetés képessége. Az emberi fejlődés tanulmányozója

ezekben találhatja meg azokat a kiváló képességeket, amelyek olyan nagyon szükségesek azok számára, akik az evolúció előretolt osztagában akarnak menetelni és menetelve bajtársalkat is rendeltetésük teljesítése felé irányítani.

Az angyalok az életet mint egységes egészet látják, nem pedig időben, térben, eredményeiben és személyiségben élesen és határozottan megkülönböztetett emberi tulajdonságokat. Habár lehetnek az árny angyali között olyanok, akik az elkülönülés ösvényét követik, – de a világosság angyalai, akik most közelednek az emberekhez, a tökéletes és törhetetlen egység szellemében élnek és működnek. Fajuk hierarchikus rendje az ő szemükben mindenkor jelenvaló tény, úgy, hogy ők nem kételkedhetnek annak létében, sem nem tévedhetnek rendfokozatainak felismerésében, sem pedig saját helyüket illetőleg az isteni tervben. Ezért ők ösztönösen és természetesen személytelenek.

Az emberiségből majdnem kiveszett az a tudat, hogy van egy szellemi közösség, egyetlen nagy család, egy feloldhatatlanul egyesített egész. Tehát megfeledezett arról, hogy fajának rendfokozatai léteznek, hogy vannak fiatalabb és idősebb testvérei, nem látja a láncot a megváltó és megváltott, az alattvaló és a király között. Minden ember azt várja, hogy másoktól függetlenül csak saját sikereit és jólétét tekintse, nem törődve mással. Ez adja meg neki az elkülönült inkarnációk lehetőségét.

Ennélfogva nagy szükség van arra, hogy az ember örömmel üdvözölje a személytelenségnek ezt a leckéjét angyal testvéreitől.

Az ember életét a szomorúságtól való felszabadulás kutatásában tölti el és azt az élvezetek útjának követésében keresi. Születésétől haláláig személyes boldogság elnyerésén fáradozik. Az angyalok felajánlják, hogy vezetőikké lesznek abban a kutatásban, amit a szomorúságtól, szenvedéstől, testnek és elmének betegségeitől való felszabadulás ért folytatnak. Új utakra és szenvedéseik okának felismeréséhez akarják vezetni és meg akarják tanítani őket, hogy szenvedéseik okát az élet személyes és egyéni aspektusához való ragaszkodásban találják meg. Ha fel akarnak szabadulni a szomorúságtól, gyakorolniuk kell a személytelenséget, elméjüket az egyéni gondolkodás helyett egyetemes gondolkodásra kell szoktatni és meg kell tanulniuk minden eseményt és minden tapasztalatot a részleges szempont helyett az egész szempontjából tekinteni.

Az igazság meglátása nem lehet osztályrész az elkülönült ének, mert az egyetemes Énhez tartozik. Az embernek el kell sajátítania azt a képességet, amelynek segítségével felül tud emelkedni azon a színvonalon, amelyen a lét csupán az időben és térben egymástól különálló egyénnel történő események sorozata. Ez a képesség felemeli őt arra

a legmagasabb nézőpontra, amelyen az életet, mint egészet látja, ahol az egyéneket és eseményeket az egyetlen Világosságnak az idő leplére vetett árnyakként tekinti. Csupán csak az egység ismerete fogja megszabadítani a szomorúságtól.

Habár az angyalok korszakokon keresztül szünet nélkül a terv beteljesítésén dolgoznak és teljes bizonyossággal tudják, hogy annak beteljesülése elkerülhetetlen.

Ha erőfeszítéseik időközönként hiábavalónak látszanak is és ha munkaterületükön szerencsétlenségek és bajok lettek is úrrá, nem veszítik el bátorságukat és nem engedik át magukat levertségnek, mert tudják, hogy az Egy Akarat ellenállhatatlan, így hát ők ösztönösen derültek.

Könnyedségük mellett buzgóság, fáradhatatlan igyekezet és soha meg nem szűnő türelem jellemzik munkájukat. Mindenki fokozatához mérten a tőle telhetően a legjobbat adja, de minden munkájukban legjellegzetesebb a könnyedség képessége.

Ha kifejlődik a lángoló tetterő, személytelenség és könnyedség, az emberek életében az angyali fajnak egy negyedik nagy jellemvonását fogja belevinni: a derültséget. Derültség jellemzi majd a jövő emberiséget, amint ahogy jellemezte az angyalokat is minden időben. Ők elhozzák az embereknek vágyódva a derűt, hogy megoszthassák velük spirituális elragadtatásuk meg nem szűnő isteni örömét.

Azok, akik szemlélhetik a jövő di csőség emberiségének látomását és dolgozni akarnak azért, hogy a felszabadulás felé vezessék embertestvéreiket a szomorúságnak tiszteletreméltó terhétől, ami úgy látszik, elválaszthatatlanul hozzátartozik az emberi fejlődés ösvényéhez, szívesen fogják üdvözölni az angyalok jövetelét és igyekezni fognak alkalmassá tenni magukat azoknak az

ajándékoknak elfogadására, amelyet nekik hoznak és kifejleszteni magukban azokat a képességeket, amelyek belőlük olyan sugárzóan áradnak.

Az angyalok várják a szíves fogadtatást, ott állnak az emberi élet küszöbén sóvárogva, hogy beléphessenek és megoszthassák velük saját el nem vehető szabadságukat és boldogságukat, amelynek birtokában sokkal gyorsabban járhatnak meg a szenvedés korszakát és léphetnének be egy megszakíthatatlan öröm és boldogság korába.

A TŰZ ÜZENETE

A tűz angyala beszél

A tűzszellemek üzenete az emberhez: a Tisztaság és Erő. A leáradó erőt a meg tisztulásnak kell megelőznie. Ha az ember fel akarja szabadítani a természet rejtett erőit és saját lényének benső energiáit, készüljön erre elő, önmagának megtisztításával

A tűz ereje hatását és természetét illetőleg kettős: romboló és teremtő. Egyik képességében, amelynek képviselői a szalamanderek, – ha segítségül hívják őket, az ember akarata irányításának megfelelően, amiért hívta, megtisztító és újrateemtő erejüket fogják felhasználni. A kályhák és tűzhelyek tüze az egyetemes és láthatatlan tűz-elementálok látható megnyilvánulása. Ez a belső tűz létezik minden megnyilvánult síkon, a legsűrűbbtől a legfinomabbig, fel egészen a Naprendszer tüzes szívéig, ahol mint spirituális Nap van jelen.

Ami legjobban akadályozza az embert az evolúcióban való haladásban és a természet legkülönbözőbb formái életének megismerésében, az a tisztátalanság, ugyancsak a tisztátalanság akadályozza meg azoknak az intelligenciáknak felhasználásában, amelyek ezeknek a formáknak képviselői. Önzés, önmagunk iránti elnézés, érzékiesség és gonoszság elrútítják az emberi civilizáció szépségét. Minden városnak, bármilyen szép és pompás épületei legyenek is, vannak olyan területei, amelyek szennyesek, rútak és tisztátalanok. Polgárainak aurája pedig életének és gondolatainak foltjait viseli magán. A városból és polgáraiból állati vágyak és szenvedélyek rezgései sugároznak elő.

Sűrű, sötét, nehéz felhők, mint valami palást függenek minden város felett, elfátyolozva a spirituális Nap világosságát. Az emberek aurájának felülete tisztátalan, elhomályosítva érzékeit és lecsökkentve felelősségérzetét, úgy hogy saját magasabb énjé világosabb erőinek tudata elvész.

Ezért döntő fontosságú, hogy az élet, gondolatok és érzések tisztaságának nagy eszménye a földön ismét uralomra jusson; ha az ember felszabadítaná magát szenvedélyeinek rabszolgaságából és nem térne mindig vissza vad ösztöneihez, amelyekből fejlődése folyamán már kinőtt, a sötét felhők eloszlanának és a Föld újból a spirituális Nap világosságban fürödhetne. Áldásos hatása alatt a finomabb teste még finomabbakká és érzékenyebbekké, az ember képes lenne válaszolni angyali énjének szavára, amely mindig a tiszta élet, magasabb törekvések és a boldogság felé hívja.

Mint ahogy a földi tüzek meggyújtásához fáklyára van szükség, hogy lángjai magasan felcsaphassanak, úgy a rejtett tűz is megkívánja az akarat fáklyáját, mielőtt életre hívhatnánk. Az ősi időkben Isten papjai lehívták oltáraikra a mennyei tüzet és az a sok láthatatlan lángnyelv közül kiválva leszállott. Az idő közeleg, amikor az ember újból átélheti a régi idők tüzes művészetét, de előbb meg kell tisztulnia. A tűz szellemei, a szalamanderek készek engedelmeskedni annak az embernek, aki megfürösztötte lábait a tisztaság vizében, akinek spirituális akarata felébredt és villámsugárhoz hasonlóan megsemmisítette alantasabb énjét és saját dinamikus erejével cserélte fel.

Hasonlóképpen az ember felébreszthetné gondolataival és akaratával a tűznek benső képmását és a tüzes intelligenciákat. Ha koncentrált elmével hívja a tűz szellemeit és gondolatával lábai előtt lobogó tüzet alkot, lángnyelvek lövellnek finomabb testein keresztül és kiégetik a salakot, amelyet sok élet kielégített vágyai gyűjtöttek fel. A szalamanderek meg fognak jelenni és energiájukat az emberi lélek megtisztítására fogják összpontosítani. A lángok felcsapnak, mint valami izzó kemencében, egész lényét átjárja, megtisztítva lelkét annak, aki hívta őket. Ha majd gyakorlata lesz ebben a munkában, ha megtanulja felszabadítani a tüzes energiákat és őreit, akkor a Földnek sötét és zajos helyein el tudja úzni a rossz atmoszférát, amelyet felebarátai teremtettek. Így megkezdődik

a nagy nap virradatának előkészítése, amikor az ember fel lesz fegyverezve a rejtett tudás hatalmával.

A szalamandrákra nézve abban van a teremtés nagy tragédiája, hogy ímíg az emberek magasabb énje fennkölt és nemes, addig az alantasabb énje gyakran egészen közönséges. A halhatatlan szellemi Egó tündöklőn sugárzik és erői csupán a magasabbrendű angyalokéval hasonlítható össze, de ez a szépség és világosság gyakran rút és sötét formába van bebörtönözve. Ez a sötétség mélyebb, mint az alacsonyabb világban a testnek földre vetett árnyéka. Ez az árnyék a tündöklő én isteni mivoltának szándékos tagadása. Ez a sötétség némely emberben annyira elmélyül, hogy a benne lakó Isten, amely az Ő magasabb Énje, láttára szégyenkezve hajtaná le fejét.

Az embernek szükséges megismernie a legalacsonyabbat, hogy elérhesse a legmagasabbat, mert ez növekedésének útja. De nem szükséges tévelyegnie benne, mert azzal, hogy a sárban hentereg, szándékosan hátráltatja egész fájának haladását.

Ismerve az emberi léleknek veleszületett nemességét és látva ennek tündöklését, a tűz angyalai meg akarják tanítani az embereket félredobni az önmaguk iránti elnézésnek és bűneiknek palástolását és rá akarják vezetni őket, hogy engedjék halhatatlan Énjüket sugárzó tökéletességében, szépségében és teljes erejében felragyogni.

Azok az energiák és mindig jelenlévő erők, amelyek az univerzum belső tűzét alkotják, készen állnak arra, hogy felszabadítsák azokat az elemi erőket, amelyeket az embereknek azért akarnak nyújtani, hogy visszatérhessenek ősi tisztaságuk ama napjaihoz, amikor az angyalok együtt jártak az emberekkel.

AZ AKADÁLYOK

Egy tanító angyal beszél

Az emberek és angyalok közötti érintkezés legnagyobb akadály a materializmus fátyla, ami jelenleg elfedi az emberi lélek veleszületett szellemiségét és látóképességét. Habár majdnem teljesen az agytudatra van korlátozva, ténylegesen arra szolgál, hogy elfedje az univerzum spirituális felfogásának létét és célját, ami pedig nagyjelentőségű annak a helynek megállapításánál, amelyet az isteni tervben elfoglalunk. Ezért dolgozzatok, hogy ezt az akadályt legyőzzétek. Szabadítsátok fel az emberben a rejtélyt, tanítsátok meg őket kutatni és felfedezni a mindenben benne lakozó Istent.

Jelentőségre nézve a következő akadály az az irányzat, amely felé jelenleg az emberek figyelmüket fordítják. Manapság az emberek figyelme majdnem teljesen kifelé és lefelé fordul és ezért szükséges a szenvedés, hogy befelé és felfelé forduljon. Tanítsátok meg az embereket az önmagukba vonulás szokásának megvalósítására és a helyhez nem kötöttség technikájára.

Azután következik a zaj és nyugtalanság. Még ha a többi akadályokat mind elhárítanák az emberek, mégis nehezen hallhatnák meg hangunkat, abban a káprázatban, amit mindennapi életnek neveznek; aligha láthatnának bennünket és nehezen sikerülne jelenlétünket tudomásul venni, mert ők olyan nagyon ritkán nyugodtak. Tanuljátok meg a csendet és szokjátok meg rendezni életeteket, mert itt az idő, amikor a nyugalmat a gyakorlatba kell átvinni.

A zaj nem teszi süketté az emberi fület, de lehetetlenné teszi az angyalok jelenlétét. Városaitok zaja szörnyű formákat hoznak létre a magasabb világok finom anyagában; azok a rezgések pedig, amelyeket kiváltak, éppen ellentéte annak a harmóniának és szépségnek, amely az angyali hierarchiát jellemzi, a legalantasabb természetszellemtől a legfenségesebb bolygószellemig.

Mindezek mellett van egy akadály, amely mindegyiknek alapját képezi és amelyből a többi mind ered. A nyugati ember az utóbbi időben elvesztette hitét a halhatatlanságban és így minden energiát a fizikai létének megtartására és meghosszabbítására összpontosította. Ebből ered a kapzsiság, az erős versengés, a nagyfokú önzés és az ember isteni mivoltának időleges szem elől tévesztése. Igaz, ebben az áramlatban kifejlődtek bizonyos erők, és az is éppen olyan igaz, hogy a fajnak fejlődéséhez éppen azok a feltételek voltak szükségesek. A jelenlegi időkben azonban az emberiség nagy többsége már kifejlesztette ezeket az erőket, és ezért nincs többé szüksége háborúskodásra,

ellenségeskedésre és önző kapzsiságra. Az emberiségnek új erőket kell kifejlesztenie, a tudatnak újabb területre kell lépnie és ezért új feltételeket kell megvalósítania. Mégis úgy tűnik nekünk, hogy igen kevés kivétellel az emberek önként maradnak meg azok között a feltételek mellett, amelyekből pedig már kinőttek.

Az angyalok eljönnek segíteni az embereknek, hogy megszabadíthassák magukat és képesek legyenek félretenni az érzékekre alapított materializmust és lelkük felébredjen a világosság, a szépség és ön megvalósítás világa számára, amelynek küszöbén áll, de amelynek meglátására szemei még nem nyíltak meg.

A szükséges változást végül is két folyamat hozza majd meg: az egyik fejlett lelkek újraszületése közöttetek, a másik az emberi tudat fejlődésének gyorsítása a Világtanító és az Ő képviselőinek megjelenése útján. Mindkét folyamat már megindult és erőiben és hatásában évről évre erősödni fog. A Belső Vezetőség a világra kiárasztandó óriási erők felszabadítását készíti elő és mind többet és többet küldenek ki tagjaik közül, hogy az emberiséget létük egyik legveszedelmesebb korszakán átsegítsék. Az ötödik faj most ciklikus fejlődésének azon a fokán van, amely azonos a negyedik faj ama korszakával, amikor tagjai közül olyan sokan visszaestek. Ennél fogva a veszély nagy, de az emberiség át fogja élni és biztosan halad tovább.

Azok részéről, akik ismerik a tervet, annak beteljesítéséért a legtöbb, amit tehetnek, az, hogy önmagukat minél tökéletesebb csatornává kiképezzék, azoknak az áramló erőknek levezetésére, amelyek éppen most várják leáradásukat. Tanulni, észrevenni, figyelni minden jel-re és keresni lehető alkalmat, mert a veszély fenyegető és a szükség nagy. A kívánt feltételek nem jönnek létre egy rendszer kivetítése folytán, hanem inkább azoknak az erőknek szellemesítése és meggyorsítása folytán, amelyet a szellemi hierarchia tökéletes tagjai fognak megteremteni és felszabadítani. Az emberi szívek meg fognak változni a Világtanító és fenséges Testvérei jelenlétében.

A fenyegető gazdasági válság a legnagyobb jólétté változik és azok, akik az emberek és angyalok evolúcióját vezetik, remélik, hogy ezt a változást belülről fogják tudni elindítani és hiszik, hogy az ember már elérte azt az állapotot, amikor már nem szükségesek a múltnak katasztrófális módszerei. Mindannyiszor, valahányszor a belső változásra alapított módszer"eltér útjából, beáll a katasztrófa.

A Földben nagy változások fognak végbemenni, ezért is változó korszakba jutott, amely bizonyos mértékben azonos avval, amelyen az emberiség már áthaladt; a belül lévő élet nagyobb szabadságot keres, hatalmas erők szabadulnak fel a Földgömb felszíne alól és némi változás történik felületén.

Ha az ember valamikor fel tudja majd cserélni a múlt módszereit a jövő módszereivel és válaszolni fog majd tudni az egység és együttműködés hívására, akkor nem lesz szükséges olyan mélyen beburkolóznia a jelen szerencsétlen végzetébe, amint az a múltban volt.

Az emberi tudat az az elhatározó tényező, amelyen megtörnek a Nagy Lények erői. Ti, akiknek feladata a szolgálat és tanítás, kíséreljétek meg megváltoztatni az emberiség gondolkodását a konkrét és analitikustól az intuitív és szintetikus felé. Mutassátok meg az emberiségnek az áthidalást, mert a változás végrehajtásában fekszik a nehézség és ezek a nehézségek szociális problémáitokban és zűrzavaraitokban tükröződnek vissza a Földön.

Minden olyan mozgalom, amely az együttműködés, együttes erőfeszítés és egymás-mellérendeltség jegyében születik meg, gyorsan megvalósul és amennyire lehetséges, olyanok fogják vezetni, akik ismerik a tervet, mert az ilyen mozgalmak annak a munkának köszönik létüket, amelyeket azok vezetői a belső világokban végeznek. Mindazok, akik követik az ősi bölcsesség világosságát, el fognak menni az emberekhez, nem várva, hogy az emberek jöjjenek hozzájuk, részt fognak venni olyan mozgalmakban, amelyek az egységet célozzák, vezetni és irányítani fogják azokat a tervnek megfelelően.

A belső világokban már nem léteznek korlátok, angyalok és emberek szolgálják vezetőiket és azokat a célokat, amelyeket azok szívükön viselnek, – és amelyekért dolgoznak az eljövendő napokért.

TÜNDÉRMESÉK ÉS TÜNDÉRTANÍTÁSOK

Egy őrangyal beszél

A tündérmesék és a tündérekre vonatkozó okkult ismeretek között szoros összefüggés van. Sok olyan természetszellem van, akik most is ahhoz hasonlóan élnek, ahogyan azt olyan írók szerint, mint Grimm és Andersen meséiben leírják. Leginkább a földnek és fáknak szellemei, a tündérek egyes rendjei és a tűzszellemek egy másik típussal együtt a gnómok, manók és a fatörpék csoportjához tartoznak. Ezeknek a fajoknak nagy seregei élnek Németország és más középeurópai országok erdeiben.

Ahol az ő területeiken belül emberi lakóhelyeket építettek, ott szoros kapcsolatba kerültek az ott élő parasztokkal és anélkül, hogy értenék, utánozzák szokásaikat, ruházatukat, követik életük eseményeit és megismélik egymás közt azokat, a mennyire arra képesek. Szabadon ki-be járnak a házakban és bizonyos esetekben részben materializálódnak. Összevegyítik tudatukat emberi barátaik tudatával olyan szorosan, hogy emberek és elementálok lelkei egynek látszanak. Ilyen feltételek között néhány generáció után ez a kapcsolat rendkívül szorossá válik.

Így a tündérmesékről szóló meséknek, regéknek és mindannak, ami látszólagos, vagy csodás, gazdag, természetes anyagot nyújtanak és a rendes mértéken felül kiszíneződnek. Ők a képzelte és varázslatos csodavilág atmoszférájában élnek és amióta tudataikból a különböző alakok, események és történések a mesékbe láthatóan kivetítődtek, ezért a valóság illúziója teljes. E mesék a tündérmesék képzeletének szülöttei, ennél fogva képesek a véletlen körülmények folytán azonnal változó alakok, színterek és környezetek bevezetésére, ami a tündérmesék jellegzetes sajátossága. Ezek a változatok és jellegzetességek a tündérmesék kivetített gondolatai útján, az egész nézőközönség számára láthatóvá válnak, és akik csak hozzájuthatnak ennek szemléléséhez, heteken át a mesék káprázatos világában éltek.

Így történt, hogy a mesék némelyike kikristályosodott a gyakori ismétlés folytán és a tündérmesék között a mesék ortodoxiájává lett. Mind Grimm, mind Andersen érintkezésbe kerültek ezekkel a hagyományokkal és a legtöbb tündérmeséjük ennek eredményeként született meg. A mesék anyaga mindenütt nagyon bőséges és így ennek az irodalomnak százféle hajtása és sajátos hagyománya van. Sok esetben új eseményeket szőnek bele – és egyszerre úgy 100 év múltán teljesen új mesék jönnek létre.

Azonban a modern civilizáció és parasztok álokoskodása az erdők mélyén, rejtekeikbe zavarta az apró népet. Elvesztették az emberekbe vetett bizalmukat és megszűnt a velük való társulás öröme. Ez bár nagyon sajnálatos, de a jelenlegi feltételek nem megfelelőek, legalább is a tündérszentélyek számára nem és ők éppen úgy, mint a madarak és a többi állatok szintén elvonultak.

A JÖVŐ GYÓGYMÓDJAI AZ ANGYALI VEZETÉS ÉS EGYÜTTMŰKÖDÉS

Egy gyógyító angyal beszél

A fejlődés folyamán az emberi tudat figyelme az anyagtól mindinkább az erő felé fog irányulni. Ez a változás az emberi tevékenység minden területén mutatkozni fog. Végül a tudomány is megtanulja inkább az erőt, mint csupán az anyagot tanulmányozni. Fel fogja fedezni, hogy az anyag csak látszólagos jelenség, amelyet az átvonuló energia teremt. Később felfedezi majd magát az energiát, kikutatva a különböző fajta erőket, amelyeknek a külső univerzum is egyik megnyilvánulása.

A mágneses, villamos, a tűz- és életenergia, amelyek az ásványi, növényi és állatvilágban rejlenek, lesz a jövő kutatásának tárgya és egy olyan tudományág keletkezik, amelyről a ma tudománya még alig álmodik. A fejlődésnek ez az új iránya különösképpen a csillagászatban, fizikában és kémiában fog kifejezésre jutni. A szociológia, politika, az államtudomány és a királyi kormányzás egyaránt tanulmány tárgya lesz, azonban inkább az élet-erő, semmint az anyag-forma

szempontjából fogják kutatni, Az újítás elsősorban a nagyobb szabadság megvalósítására, a tudatnak és az életnek tökéletesebb megnyilatkozására fog irányulni.

A gyógyítás művészetét ebből a szempontból fogják megközelíteni. Az emberi test eszköz, gépezet, amelyen keresztül az életerő és a tudat megnyilvánulhat. A kutatásnak az életfolyamat áramlására szolgáló vezetékre, az atom, a sejtek és a szervek mechanizmusának, a tudatnak és agynak működési terére kell irányulnia, mert a jelenkor minden tudománya mellett az élet, betegségek és halál problémájának kulcsát még mindig nem sikerült megtalálni.

Az angyalok az anyagi univerzum mögött rejlő erők képviselői és végrehajtói, az emberiség gyógyítóinak természetes szövetségesei és munkatársai és azok az ő együttműködésüket nem fogják visszautasítani. Villamos,– magnetikus,– radioaktív és vitális erőfolyamok azok a természetes eszközök, amelyeket a jövő orvosa alkalmazni fog, amelyeket akaratával irányít tudatos együttműködésben mindegyik erőnek megfelelő intelligenciáival. A félintelligens természeti erőket tudatának végrehajtójaként felhasználva, összekötve értelmét annak értelmével, ami bizonyos céltudatosságot kölcsönöz nekik. Meg fogja tanulni, hogyan kell elevenné tenni őket, akaratával irányítani, értelmével gazdagítva, szeretetével telítve, fejlettebb tudatának erejével kikényszerítve belőlük azokat a sajátos rezgésfajtákat, amelyet az eset megkíván. Gyógyszerek helyett erőket fognak előírni. Természeti erőáramokat magnetizálnak, mint a talizmánokat és azokat különleges típusú erőhatások közvetítésére használják.

Lehetséges felfedezik majd, hogy minden természeti erő készségesen válaszol a gyakorlott emberi akarat erejére. Villamos gépekre és kábítószerre nem lesz többé szükség. A régi gyakorlatból az újba való átmenet kezdő időszakában még szükség lesz közvetítőre, ugyanúgy, mint a régi vallásból az új vallásba való átmenet idején szükséges a pap. A jövő vallásában nem lesz szükség papra, mint közvetítőre Isten és ember között. A jövő tudományában és vallásában nem lesz szükség közvetítőkre, mert minden emberben feltalálható lesz a közvetítő lehetősége.

Villamos áramokat, fény és színsugarakat fognak alkalmazni, a tudatnak olyan rezgéstípusával, amilyenre a betegnek szüksége van. Ehhez hozzájárul az angyalok segítségül hívása, hogy legyenek jelen és irányítsák az alkalmazott erők működését és védjék meg a beteget az erők túlradásától, vagy túl gyors változásától. Ha szükséges, fokozzák, vagy csökkentik a magnetizálást végzők erőt saját tudatosan irányított erőikkel és a természetszemlélek felhasználásával.

A betegséget az atomba belekerülő és rajta keresztülhaladó erők útjából kitérítése vagy megzavarása okozza. Minden sík utolsó atomja adja meg a helyzet kulcsát. Minden testben az első zavar az illető testet alkotó utolsó atomban kezdődik. Az első hatást a Karma erői hozzák létre, ennek eredményeként a molekulák egyensúlya megbillen. Ez pedig azt eredményezi, hogy a sejtek és szövetek is fokozatosan hatása alá kerülnek.

Ezen kívül a baktériumok tevékenységében is gyakran zavar áll be. A test állandó egészsége mellett hármas munkájuk: a teremtés, fenntartás és átváltoztatás a maga egészében végbemegy, némely szervezetben a teremtő aspektus az uralkodó, másokban a fenntartó, ismét másokban az átváltoztató, míg némelyekben mind a három egyenlő mértékben van jelen. A rossz egészségi állapotnál a természet egyensúlyra törekvése a teremtő aspektust átváltoztatóvá alakítja, vagy az átváltoztatót fenntartóvá, hogy az eredeti uralkodó működés átváltozik.

Röviden összefoglalva ez az ok és okozat láncolata a törvény áthágásától a karmikus visszahatásig, az atomtól a sejtig. Ezt tanulmányozni kell és ebben az irányban kell haladnia a gyógy módok kutatásának és a gyógyító-erők alkalmazásának. Új orvosiskolát kell létesíteni, amelynek magvát az okkult tudomány képezi és amely minden más tudományt alátámaszt. A tudomány minden ágának, minden problémájának alapját a központi életadó energia hármas működésének ismerete adja meg, amely a végtelenségig sokféleképpen nyilvánul meg az élet miriádnyi típusa és formái között, legyen akár az univerzum, a Naprendszer, a bolygók, angyalok, emberek, állatok, növények, ásványok vagy drágakövek világában is.

Az erő kiáramlik, megnyilvánul és visszatér. Az energiát befogadják, magukévá teszik és kifejezésre juttatják. A formát megteremtik, fenntartják és átváltoztatják.

A növények, állatok és emberek egészsége ennek a bennük lévő hármasságnak tökéletes megnyilvánulásától függ.

GYÓGYÍTÁS ÉS A BETEGSÉGEK OKA

Egy gyógyító angyal beszél

Ha a betegséget meg akarjátok gyógyítani, elsősorban összpontosítsátok gondolataitokat az alacsonyabb világok látszólagos diszharmóniája mögött jelenlévő belső harmóniára, erre a tökéletes és harmonikus ritmusra, amelynek jegyében az élet minden formájának rendszeres fejlődése halad és amely az erők egyensúlyát fenntartja.

Meditáljatok e rendszer összes erőinek forrásán; törekedjetez érintkezésbe jutni ezzel a forrással és igyekezzetek belemerülni abba a kimeríthetetlen kútba, amely mint erő ott buzog mindegyik világ minden atomjában. Aztán tökéletes csendben gondoljatok a kiáradó és visszatérő energiaáram tökéletes harmóniájára.

Aztán szüntessétek be a gondolkodást, maradjatok teljes csendben, Isten harmóniájában, míg nem egész lényeteket áthatja Annak ereje és ritmusa, amíg lüktető életének egyenletes üteme fel nem csendül bennetek. Amikor ez a ritmus otthonra talál bennetek, a gyógyító erő akaratotoknak engedelmeskedve fog áramlani a betegre.

Tekintsetek a betegetekre a harmónia és ritmus szempontjából, meditálva megtaláljátok a diszharmónia és rendellenesség okát, ami a betegséget előidézte. Fel kell fedezni a megszakadt ritmust és helyre kell állítani és a test újból

visszanyeri rezgését. Tanítsátok meg a szenvedőt meditálni úgy, ahogy gyógyítója meditál, behatolva Isten harmóniájába, amíg ő is érzi ritmusát. Tanítsátok meg őt arra, hogy távolítsa el a különválság érzését, a gögöt, a tudatlanságot, az önzést, vagy kegyetlenséget, mert ezek az alaptévedések a kór okozói.

Nem lehet büntetlenül megzavarni vagy megszakítani a világok Teremtője és Fenntartója áradó erőinek harmóniáját. Csupán, ha az alacsonyabb én feladja az Egy Élettől való teljes függetlensége tévedését, áll helyre az isteni harmónia és képes a lélek Vele ismét együtt rezegni.

Ha beáll a tökéletes harmónia tudata és a túláradó isteni élet állandó ritmusát érzi belsejében, akkor a gyógyító megkezdheti a gyógyítást. Ez kettős feladat: először is az orvosnak meg kell ismertetni betegével a harmónia tudományát, mert neki át kell adni saját lelkének ritmusát, teljesen együtt kell rezegnie a szenvedő gondolatvilágával, érzelmeivel és testével, amíg orvos és beteg tökéletesen együttrezeg és a ritmus-összehangolás ideje alatt a kettő eggyé válik.

Ekkor segítségül hívja az angyalseregeket és arra szólítja félőket, hogy az, elveszett összhang visszaállításáért dolgozzanak. Ők életerejüket árasztják minden sejtbe, minden szervbe, míg a test megtelik élettel és erővel és minden szerv működése helyreáll. Szólítsa fel őket, hogy mindvégig maradjanak a gyógyítás szolgálatában, mígnem az egy Akarat beteljesedik és a beteg vagy folytatja a földi élet célját, vagy felszabadul a testtől.

Csak akkor állhat be igazi gyógyulás, ha az alacsonyabb én felszabadul a tévedéstől, ami a betegséget okozta. A halhatatlan EN síkján betegség nem létezik, mert ezen a síkon a tévedés lehetetlen. A kegyetlenség, önzés, rosszul irányított energiák, helytelenül használt erők, azoknak a képességeknek és tudásnak helytelen cselekedetekben való megnyilvánulása, amelyeket a lélek fejlődésének megfelelően kifejlesztett magában, az alapvető tévedések, amelyek betegséget idéznek elő.

Az igazi orvosnak meg kell tudni keresni az okot és azt el kell távolítani, hogy a megszakadt ritmus helyreálljon és a lélek újra harmóniába kerüljön.

Az emberi testet alkotó milliárdnyi sejtélet tevékenységét saját ösztönös tudata és a test tulajdonosa között fennálló kölcsönösség kormányozza. A tökéletes egészséghez a két tudatáram közötti tökéletes harmónia szükséges. Értelmének az a része, amelyet az ember az életárammal való együttműködésre felhasznál, éber tudatánál magasabb szinten van, mert az évszázadokon keresztül gyakorolta az együttműködés technikáját.

A tudatalatti és az ember tudatos értelme olyan szoros kapcsolatban vannak, hogy állandó kölcsönhatás áll fenn közöttük. Ha a tudatos értelem tökéletes összhangban van és tökéletes

kifejezője a fejlődési színvonalnak, úgyszintén összhangban van a tudatalattival is, ez tökéletes egészséget eredményez, mert az isteni élet ritmusa, ami állandóan áramlik az emberi lények központjából szilárd testük felé, állandó és teljes harmóniát igényel. A mindent átható ritmus kormányozza a miriárdnyi életek tevékenységét és tökéletes egyensúlyt tart fenn a hármas isteni aspektusnak ama megnyilvánulásai között, amelyek benne vannak. Az élet, mint teremtő, fenntartó és romboló, mint építő, tápláló és átváltoztató és a test egészsége e hármas tulajdonság tökéletes egyensúlyi helyzetétől függ.

Az értelmi tudat részleges diszharmóniája megzavarja a lélek ritmusát. Ez kihat a tudatalattira és ennek folytán a sokféle életműködés természetére és egyensúlyára is. Vagy a teremtő, vagy a tápláló, vagy a romboló tevékenység lesz úrrá és azt gyengíti, amelyik az élethez szükséges. Az életadóból kórokozó lesz, ha a harmónia és az egyensúly megbomlott.

Ezért keressétek a tudatalattiban és a tudatos értelemben a betegség okát és a betegség iránti hajlamot, távolítsátok el és a Természet vissza fogja állítani azokat a feltételeket, a melyek mellett az isteni élet ritmusának áramlása újból lehetséges.

A gyógyító egyénnek hármas a működése: a gyakorlat, tisztaság és összehangolás. Az angyalok segítségével felbecsülhetetlen a maga túlbőségében, mert az ő ritmusuk soha meg nem szakad, tisztaságukon soha folt nem esik, ők tökéletes irányítást kapnak a belső hangtól, amely soha sem néma és ők mindig meghallják. Hívjátok hát őket segítségül teljes bizalommal gyógyításaitoknál és ha ti valóban megtanuljátok mindezt és összehangolódtok, a betegség száműzve lesz a Földről.

Az emberek betegségek iránti álláspontjának gyökeresen meg kell változnia. A betegség az emberiségnek legértékesebb tanítómestere, a jelenlegi fejlődése fokán. Valamely testi szenvedés első tüneteit úgy kell tekinteni, mint valami figyelmeztetést, ami jelzi, hogy a belső emberrel nincs minden rendben. Nem kell tehát kívülről jövő nyomorúságnak látni, hanem a belül történt hiba testi megnyilvánulásaként kell tekinteni. Hálásan kell fogadni ezt a megnyilvánulást, mint egyedüli eszközt, amely képes megvalósítani a lélek tökéletesedését, képes megszabadítani az élet tévedéseitől és azon dolgozni, hogy azokat helyrehozhassa. A betegnek nem kell állandóan a betegség testi aspektusának gondolatánál időzni, hanem figyelmét annak belső oka felé kell fordítania úgy, hogy amíg az orvos elvégzi a testen határozott munkáját, a beteg szüntelenül saját lelkén dolgozzon. A szenvedő tehát minden fizikai betegség tünet-okát önmagában keresse. Boncolgassa teljesen, részrehabilitatlanul indítóokait és hasonlítsa össze ideáljait tetteivel és meg fogja találni a megszakadt ritmusnak okát. Ennél a kettős folyamatnál értékes leckéket tanul meg és új erőket szabadít fel.

A kutatásoknak, amelyek olyan félelmetes betegségek gyógyításáért folyik mint a rák, a sorvadás és a lepra, e két irányt kell követnie. Ha különböző betegségekben szenvedő betegek mentális állapotát gondosan tanulmányozzuk és összehasonlítjuk, a mentális szimptomák napvilágra kerülnek. Ez az orvosi kutatások egyik legközelebbi lépcsőfoka. A tudósok fel fogják fedezni minden betegség mögött a közös mentális okokat és fokozatosan felismerik kezelési módját és egyforma könnyedséggel és biztonsággal fogják gyakorlati tudással mind az értelmi, mind a fizikai testet gyógyítani.

TUDATOS BETEGSÉG.

Egy gyógyító angyal beszél

Az elementáloknak a betegségekkel kapcsolatban sok típusa és csoportja van. A legtöbb nagy szenvedés és nyomorúság mögött, ami az emberiséget éri, bizonyos típusú, egymás mellett működő elementál áll. Ezek a "lények" a szerencsétlen karmának összegyűjtő és elosztó intelligenciái és a Karma urainak irányítása mellett működnek éppen úgy, mint ahogyan őstípusaik, a dévák, az emberiség jó karmájával vannak összekötésben.

Habár igaz, hogy az egyéneknek sajátmaguknak kell felszabadítani magukat saját karmájuk alól, mégis sokat lehet rajtuk segíteni, ha ilyen irányba működő csoportok tudásukkal, energiájukkal és koncentrációjuk erejével támadást intéznek az ilyen elementálok ellen. Ha például a rák problémáját

meg akarjuk oldani, éppen úgy fizikai, mint érzékfeletti úton kell megközelíteni. Ugyanez áll a többi betegségekre és erkölcsi romlásra nézve is, amelyek az emberi fajt gyötrik.

A gondolatkivetítésnek ennél a munkájánál bizonyos természeti erők és az angyalok együttműködése fog a legnagyobb segítségnek bizonyulni.

A tanulóknak egy csoportja megostromolhatná a rák-elementálokat, a feljüket rendszeresen kiküldött hatalmas spirituális erőáramok és a koncentrált dévaerők segítségével.

A csoport, amely gyakorlott tanulókból áll, először önmaguk medítálnak, mentális kapcsolatot teremtve a rák-elementálokkal, azután ahhoz hasonló erőket irányítanak feljüket, amilyeneket az egyház alkalmaz az ördögűzéseknél. Ez természeti erőket hív életre.

Ilyen irányú rendszeres munka igen értékes lenne, a rákbetegség csökkenését vonná maga után és fel lehetne szabadítani az emberiséget a félelmetes betegség karmájától.

A nemkívánatos állapotok ellen támadást intéző csoportok, érzékfeletti eszközökkel dolgozó csoportok munkájának napja közeledik. Mindazok, akik a hajnalhasadást várják, siettetni fogják e munka megindítását. Ennélfogva terjesszék az erők kivetítésének eszméjét, amelyeket különböző célokért együttműködő csoportok végeznek.

Százakra, ha nem ezrekre menő lesz azoknak a buzgó munkásoknak száma, akik az elkövetkezendő években jelentkezni fognak és ez egyike azoknak az utaknak, amelyen munkába állíthatók. A felhasználható erők száma határtalan, az eredmény bizonyos. A beteljesedés ideje a ti kezetekben van.

Az idő meghatározása nagyjában tőletek függ. Ne pihenjetek sem éjjel, sem nappal. Lángoló erőitek hatalma áradjon szerteszét, tisztítsátok meg és emeljétek fel a világot, mert a Hatalom, a Világosság és a Tisztaság Ura örökös felettetek.

AZ ANGYALOK SZÍNNYELVE

Színekkal kifejezett beszéd

A szilfek tánca

A gót ív

Az erők kisugárzása.

SZÍNEKKEL KIFEJEZETT BESZÉD

Az angyalok "beszédét" inkább színek és formák, semmint hangok fejezik ki. Gondolataik kicseréléséhez egy szimbolgiai rendszert is használnak, jelképeket és színsugarakat, amelyek a mentális atmoszférában jelennek meg, mint az angyalok gondolatainak természetes kifejezői. Az angyalokban az élet egységének érzete olyan élénk, hogy minden gondolatuk az egység nagy igazságának egy aspektusát juttatja kifejezésre. Mivel ők a minden formában benne lakó és azon keresztül megnyilvánuló Élet képviselői, – ha mindjárt csak részleteiben is, ~ mindazoknak a színeknek és szimbólumoknak, amelyekbe gondolataikat öltöztetik, bizonyos, spirituális jellegzetességük van. Ez szín-nyelvüknek mélységet és szépséget kölcsönöz, ami az átlagemberek gondolatkicserélésénél hiányzik. Ők képtelenek céltalanul beszélni és olyan kifejezéseket használni, amelyek nem felelnek meg a valóságnak, vagy bizonyos mértékben nem fejeznék ki a velük született istenségüket, aminek tudatát soha szem előtt nem tévesztik és ami minden gondolatukat és cselekedetüket megvilágítja és inspirálja.

Ebben a vonatkozásban színnyelvük némileg hasonlít az ősi szenzárhoz, amelyben minden betű és szótag, egy-egy alapvető igazság kifejezője. De míg az ősi papi nyelv erősen inspirált értelemnek terméke, addig az angyalok mentális nyelve ösztönös, természetes és nem kívánja meg a tudat erőfeszítését a színek, formák és jelképek megválasztásánál.

Egy tanító-angyal, aki a szerzőt mentálisan tanította, időről-időre példákban mutatta meg az angyalok gondolatcserélésének módját és azoknak a törvényeknek felhasználását, amelyeknek segítségével az érzékfeletti anyagok alkalmazkodnak a gondolatok gyenge érintésére, hogy a megfelelő formával és színnel válaszoljanak. Ennek bizonyítékaként, a "lecke" alatt tett feljegyzéseimet itt közlöm:

A szerző a "Béke völgyében", Glouchestershire-ben lévő falusi házának kertjében pihent, amikor nagy magasságban, a levegőben észrevette a tanítóangyalt, amint mentális jelzéssel tudtul adta, hogy további, az angyali hierarchiára vonatkozó tanítást ad neki. Egyszerre csak az angyali tanító megpihent "repülésében" és lassan leereszkedett a kertben. Amint leérkezett, a szeretetnek egy áramát küldte szét, ami szívéből indult ki és hatalmas rózsaszínű fényhullámokban tört elő, amelyek a szerzőt teljesen elborították. Ez a kiáradó szeretethullám oldalról nézett tölcésalaknak látszott, amely szirmokra volt osztva, a közepén tündöklő arany rózsza látszott, amely mindjobban kinyílt, minél jobban közeledett az angyal. Ez a "virág" lüktetett és az alapvonalak, amelyekből alakult, remegtek, amikor az angyal életét és szeretetét ily módon árasztotta szét.

Az angyal ekkor, mellén hatalmas, kinyílt fényből formált vadrózsával egy fenséges görög istenre emlékeztetett. A szirmok messze túlterjedtek a szerzőn, mert a virág átmérője legalább 8 lábnyi volt. Az angyal feje felett állandó színes fény sugárzás volt látható, amelyben rózsaszínű fénynyalábok különböző alakban és különböző fényerővel váltakoztak. Nemsokára más angyal is megjelent az első közelében, akinek az uralkodó színe kék volt és "beszélgetést" kezdtek. Ahogyan "beszélgettek", auráig messze kiterjedtek egymás felé, érintették egymást, majd visszahúzódtak és ragyogó pillangók szárnyaira emlékeztettek. Körülbelül 25 yardnyira terjedtek ki és aurájuk táguló volt, leginkább abban a könnyedségben mutatkozott meg, amellyel a közöttük lévő tér betöltésére kiterjeszkedtek. Mindketten szívükkel és értelmükkel "beszéltek", mert színek és jelképek jelentek meg mindkettőjük asztrál- és mentáltestében, leginkább fejük felett cikázva nagy gyorsasággal és tündökléssel és éppen ezért meghaladta a szerző képességeit, hogy megfigyelni és követni tudja. Az első angyal témájának természetes kifejezője lágy halványzöld szín volt, hasonlított a nyári napnyugati színhez, éghez. Ez a színárnyalat folytonosan újból megjelent úgy a fejét övező szín-

szalagban, mint pedig a szimbolikus alakokban és aurájának nagyobb részét is: ez színezte. Jelentősége a mély vonzalom és tökéletes megértés.

Azután 3 szép csipkézett szélű kagylóhoz hasonló alak jelent meg, lebegve rezegte a fényt, és életet: sugározva a feje felett, rózsaszín, sárga és egészen lilába átmenő mélykék színekben. Egy pillanat alatt nagy legyezőkké alakultak, majd találkoztak egyetlen nagy sugárzó legyezőalakká formálódva, kinyílván, majd ismét összecukódva, az áradó erőknek egységes áramaként felemelkedtek, szétterjedtek és nemsokára eltűntek.

Ez az angyaltestvérnék tűzijátékhoz hasonló lángoló válaszát váltotta ki. Az első válasz aurájának felső részében, három. egymásba csavarodó színes szalag volt, ugyanazokban a színekben mint a kagylók. Ezután aurája kitágult és néhány másodpercig egészen elborította az első angyalt, azután visszahúzódott. Rögtön ezt követően az első angyaléhoz hasonló legyezőformák alakultak ki, egyik a másik után feje fölé emelkedve, mintha fejének középpontjából nőnének ki. Mindegyik a magasba emelkedett, mint valami színes lángnyelv, s egy pillanat alatt eltűnt. Az angyal arcát sugárzó mosoly világította meg és szemmel láthatóan az első angyal "beszéde" alaptermészetének húrját érintette.

Ezután az első angyal megmagyarázta a szerzőnek eszmecseréjük értelmét. Úgy tűnt, hogy a második angyalban megvoltak bizonyos mértékben a második, ötödik és hetedik sugár tulajdonságai, erői és jellegzetességei. Élete a legmélyebb szeretet, a legmagasabb értelem kifejezője és munkájában tökéletes pontosság mutatkozik meg. Ezek a képességek, a tökéletesség eszményeinek megnyilatkozása és tudata az arkangyalok tudatának síkján tökéletesen fejlett.

Ő az egész természetben látja az életnek ezt a három aspektusát, minden lényel szemben és minden munkájába beleviszi azt és arra törekszik, hogy annak megnyilatkozásait széppé tegye. Ha pl. segíteni akar egy emberen, akkor a szeretet aspektussal egyesül, az ember szereteterejét fokozza saját személytelen, és egyetemes, eleven angyali erejének hozzáadásával. Ő a tudósnak segíteni fog oly módon, hogy mentális erőit magasabbra, hangolja, gyarapítja elvont gondolkodásának képességét, igyekszik értelmét megvilágosítani a keresett problémának megoldásánál. A művésznél, színésznél, táncosnál vagy egy ceremóniát végző egyénnél, aki elég tiszta a szorosabb kapcsolathoz, arra fog törekedni, hogy nagyobb tökéletességet, bájt, vagy szép mozdulatokat valósítson meg és művészetete ideáljainak sokkal pontosabb kifejezését fogja inspirálni. Ő angyaltestvéréhez hasonlóan a természetben megnyilvánuló élet fejlődéséért fog dolgozni. Működésében ez a három jellegzetesség lesz az uralkodó, ez alkotja életének háttérét és ez inspirációjának forrása.

Az első angyal mélységes intuícióval, szimpátiájával felismerte ezt és válaszolt ezekre az ideálokra olyan tökéletességgel, amilyenre csak képes volt, azon a módon, amelyet a szerző megkísérelt leírni, a három feleletül adott kagyló alakokkal és a három sugárnak tipikus színeivel. A második angyal, mintegy az intuitív szimpátia gyönyörű jelenségének elismeréséül, természetének három magas-fejlettségű képességét ragyogtatta fel válaszában.

Ez a hosszadalmas leírás csupán nagyon tökéletlen kifejezője a két angyal gondolatai és érzései kicserélésének, ami azonban nem tartott fél percnél tovább. A "sugár" szó kevés ahhoz, hogy az angyalok gondolataival kifejezett fogalmakat érzékeltesse. Ők az isteni élet és tudat egy aspektusának, a dolgok szíve legbelsejének központjából kivetítendő lángnyelveknek, az univerzumot átható isteni életenergiának, a Legfenségesebb egy megnyilvánulásának neveznék. Mindezt az elgondolást magába foglalta a legyező és kagylóalakú jelkép – és itt meg kell jegyezni, hogy mindegyik rendkívüli módon juttatta kifejezésre az alapeszmét. A legyező alsó, hegyes vége képezte az erő központi forrását, amely, amint széjjeláradt, legyezőalakban szélesedett ki.

E legyezőalakú szimbólumok mindegyike sugárzó erővonalakból állt, ezek számát a szerző képtelen volt megszámlálni, de úgy gondolja, hogy kétségkívül meg volt a maga jelentősége. Amint az egész jelkép kialakult, az erővonalak kereszteződtek és össze-vissza szövődtek, mígnem a három energiátípusnak messzire kisugárzó árama formálódott ki. Mégis mindegyiket követni lehetett, mert az egymásba szövődés ellenére is mindegyik megtartotta saját alakját és színét. Az élet e három aspektusának hatása a második angyalon keresztül sokkal jobban kirajzolódott a szimbólumok útján.

Az angyal megmagyarázta, hogy ez a színnyelv a gondolatkicserélésnek közvetlen módja a mentálsíkon. Ennél az eszmecserénél nagyon használatosak a színek és szimbólumok, de használják azokat valamely alapeszme kifejezésére és magyarázatára.

A SZILFEK TÁNCA

Glouchestershire kerületben, ahol ezt a tanítást nyerte a szerző, a levegő magasabb rétegeit a természetszellemek sokféle rendje népesíti be, különösen a legkülönbözőbb fejlődési fokon lévő szilfek.

Az angyali tanító, míg a föld közelében maradt, figyelmét fel a levegőbe irányította, ég felé tárta karjait és hívószavakat mondott, aminek hatására nagyszámú szilf jelent meg a kertben, ahol a szerző ült. Egyszerre ereszkedtek alá és rózsaszínű sziliekből formálódott felhő alakzatok hatását keltették, amelyeknek saját tündöklő fényük van. A túlaradó öröm atmoszféráját hozták magukkal és egy boldog gyermekcsoportra emlékeztettek, amely most szabadult ki az iskolából, habár az ő esetükben épen az ellenkezője történt, amennyiben az angyal a levegő békéjéből hívta le őket, hogy emberoktatás tárgyául szolgáljanak.

A hívás módja erősen koncentrált akaraterő áramának kiküldése volt, mentális anyagba öltöztetve, olyan volt, mintha egy akaratgondolat mentális örömujjongásának kitörése lenne. Nagyszámú kis kúpalak emelkedett fel a levegőbe, a rózsaszínek színárnyalataiban ragyogva, míg a kúpalakok csúcsai ezüstös acél kék színűek voltak. Ez az angyal aurájának felső részében mutatkozott és onnan mint permetező eső emelkedtek felfelé. Egyik-másik megérintett egy szilfet, hogy magára vonja figyelmét és átadott neki egy parancsot, – mert az angyal annyira magasan áll felettük fejlődés szempontjából, hogy gondolatának kifejezését parancsnak tekintik és ez leszállásukat eredményezte.

Mosolygott rájuk és látható volt, hogy a szilfek semmiképpen sem neheztelnek szabadságuk időleges megszakításán. Szorosan egymás mellett mosolyogtak, mindannyian bíborszínű tűzfényben fürödtek. A szeretet rózsaszínű fényformái áradtak az angyal felé. Ezek többnyire henger-alakúak voltak és egyes esetekben a szilftől az angyalig kiterjedt s addig ott maradt, amíg a szilf tudatában – amelyből eredt – változás nem történt. Nagyszámú ilyen szeretetsugár ragyogott a szilfektől az angyal felé, mígnem egész auráját rózsaszínű fény vonta be.

Ő két szárnyhoz hasonlóan sugárzóan kiterjesztette auráját, beburkolva vele a szilfek csoportját, sőt még azon is túl terjedtek az angyal eleven világító aura-energiái. Aurikus "szárnyaival" lebegő mozdulatokat végzett előre és hátra, önmaga és a szilfek között minden szárnymozdulatával több életet és szeretetet árasztott rájuk, mígnem a legnagyobb elragadtatás állapotába jutottak.

A szilfek is kölcsönösen szeretet-megnyilvánulást árasztottak egymás felé, sokan közülük kinyújtott karral "álltak" és kezük egy másikkal vállán nyugodott. Amikor az üdvözlést befejezték, harmonikus mozdulatokkal mindannyian kört alkottak, majd pedig virágalakká sorakoztak. Egyik szilf a közepén "állt", három másik arccal befelé köréje sorakozott, a többiek pedig kört kör után alakítottak, és minden következő tágabb az előbbinél. Az egész csoport rózsaszínű fényben izzott, amelyen belül aurájuknak természetes színei is előtűntek, az opálnak változatos színeit mutatva. Majd az egész "virág" elkezdett forogni, az összes szilfek egyszerre mozogtak és tökéletesen megtartották a bájos, hosszúkás virág formáját. Arcukon az öröm kifejezése látszott és hosszú "hajuk" hullámozott mögöttük, áttetsző auraruhájuk feltüntette karcsú alakjuk szépségét.

Mindinkább növekvő gyorsasággal forogtak, az angyal mosolyogva figyelte őket, egy idő múlva jobb karját feje fölé emelte, ez volt az elbocsátás jele. Ekkor az egész csoport, még mindig keringve és megtartva a virágalakot az ég felé emelkedtek, majd a kör vonallá alakult és 2-3 szilfből álló csoportokra bomlott. A virágalak, amelyet érzékfeletti anyagból formáltak, még egy ideig látható volt távozásuk után is, majd felemelkedett és szétfoszlott.

De mintha új eszme serkentené a szilfeket, a virág körül egyetlen nagy kört alkottak és amint azt a főtündérek tették, (itt a szerző "A tündérek birodalma" című másik könyvére hivatkozik), egységes gondolatukkal a tanítóangyal halványzöld aurájának színéből, körülötte áttetsző gömböt formáltak.

Ez a gömb nem záródott be teljesen, hanem a felső része nyitva maradt. Ekkor erőáramok indultak a gömb belsejéből és kiáradtak köröskörül a levegőben.

A még mindig forgó szilfek mozgatai fesztelenebbek lettek, amint a virág-alak körül forogtak, fejüket hátrahajtották, hajuk lobogott mögöttük, testük is hátrahajolt. Az emberek hasonló helyzetben régen elvesztették volna egyensúlyukat, de a szilfek mozgatai még élénkebbé vált a tánc közben.

Végre megszakadt a kör és széteszlottak, lefelé az angyalra irányították tekintetüket és szeretetgondolataikat, amelyek ragyogóan színezett kúpalakban áradt le rá. E formák emlékeztettek azokra, amilyeneket ő irányított feléjük. Az elragadtatás mosolya világította meg az angyal arcát, amikor a szerző felé fordult, üdvözlő mozdulattal búcsúzott és eltűnt.

A szilfek a völgy felületétől kb. már 20 lábnyi magasságban voltak, a kör, amit alakítottak 50-60 yardnyi átmérőjű lehetett, a virág kb. 10 yard. A szerző úgy látta, hogy a virág alakot felajánlasképpen formálták, a tánc szeretetük, örömük és egységük rituális megnyilvánulása volt, amit bemutattak az angyalnak, aki őket hívta. Aurájuk uralkodó színéből alkotott és őt körülvevő gömb üdvözlőket fejezte ki.

A GÓTÍV

Az angyal következő tanítását egy invocációval kezdte, amit egy Tanító arkangyalon keresztül az istenség tanító aspektusához irányított. Amint elkezdte, úgy belül, mint kívül a felületen levő színek eltűntek, egész aurája tiszta fehérre változott, úgy ragyogott, mintha fehér izzó parázs lenne. Kezeit feje fölött tartotta és tekintetét mereven az égre szegezte. Fejének közepéből egy megfordított kúp tűnt elő, – ezt a formát ők gyakran használják. Ez a kúpalak sötét rózsaszínű alapjával mind magasabbra emelkedett a levegőben. Először teljesen fehérnek látszott, majd lassankint gyöngéd égszínké színesítette, ami aztán fokozatosan mély zafírkékbe ment át – amely a második vagy tanítóangyal sugár-színe – ezen keresztül helyenként a fehér átszillan. A kúp üres volt és lassan-lassan szépen formált csészévé tágult, amit az imádság kehellyé alakított. Körülötte a lég megtelt tiszteletteljes és komoly mély áhítattal.

Imájára tisztán, láthatólag áradt le a válasz, élénk arany és azúrkék folyam, ami pereméig megtöltötte a kelyhet. Ez a fényáradás fokozatosan egészen áthatotta auráját, megtöltve azt saját színeivel. Megkísérelte tudatának kiterjedését a magasabb síkokra és úgy látszott, összeköttetésbe került azzal a Nagy Lénnel, akihez segítségért fordult.

Ezután egész lényé átszellemült, a szerző felé fordult, felé nyújtva karjait, átadta neki a Mester Arkangyal áldását, ami kiáradt és a rajta keresztül áradó arany és kék fényfolyam és erő nagyon felemelő volt.

Az angyal aurájának természetes színe mindinkább visszatért, erősödött és még egy mély rózsaszín és levendulakék járult hozzá, ami gyönyörűen ragyogott, még finomabb és éteribb szépséggel von ta be, mint ahogyan rendszerint mutatkozott. Ez részben a leárasztott áldásnak eredménye, részben pedig a boldogságnak és szeretetnek kifejezése volt. Az imának egy része itt következik:

Üdv Neked Bölcsességnek és Tudásnak Szeráfja,
Üdv Neked / – a neve – /
Fogadd el a szeretetet és imádatot, amelyet mi felajánlunk,
amellyel hódolunk tündöklésed, dicsőséged és világosságod előtt.
Mi azért élünk, hogy teljesítsük akaratodat.
Örömteli vágyal állunk szolgálatodra.
Segítségedet kérjük munkánkra.
Szeretetünket, szolgálatunkat és csodálatunkat
Benned összpontosítjuk, a Te életed a mi életünk,
mint ahogy a mi életünk a Te életed.
Serkents bennünket, Ó Hatalmas Lény,
hogy teljesítsük akaratodat,

a Te Bölcsességednek
és Hatalmadnak mértéke szerint,
hogy tökéletesen engedelmeskedhessünk
a Legfőbb Akaratának és mi Teled együtt dicsőítjük
az Univerzális Fényforrást.

Itt a szellemi elragadtatás szünete következett.

Egyszerű szavak képtelenek arra, hogy ennek az imának teljes szépségét és hatóerejét kifejezhessék. Abban, amint fent leírtunk, csak a bennfoglalt vezető eszme és az a szellem, amelyben az angyalok munkájuk felajánlását végzik, van kifejezve.

Egyszerre csak hívta a kék angyalt, aki az első leckénél segített. Megérkezése elég érdekes volt ahhoz, hogy néhány sort szenteljünk leírásának. Majdnem hihetetlen gyorsasággal jött a levegőn át délkeleti irányból, azt mondhatnám, a hívásra válaszul azonnal megjelent.

A mi térvizonyainkhoz mérten úgy látszott, igen nagy utat tett meg és nagy magasságból ereszkedett alá. Amint közeledett a gyümölcsöskert felé, messze délfelé állt meg, de aurája előretört, mintha folytatná a repülést, mígnem elérte és körülvette teljesen a tanító-angyalt. Óra is visszatükröződött a sugárzó öröm, ami jellegzetessége az angyal seregeknek, ehhez hozzájárult a leg-nagyobb jóakarát és szeretet angyaltestvére és emberbarátai iránt, – a szerző neje felé, aki mindezt egyidejűleg tollbamondás után írta, odafordult és keleti szokás szerint összetett tenyerével üdvözölte. Ezután a két angyal között megindult a "társalgás".

A kék angyal aurájának felső szélén néhány kicsiny, tündöklő gömb jelent meg és feje fölött három arányos félkört képeztek. Mindenik gömböt széles fehér szalag vette körül, ami a Szaturnusz alakjához tette hasonlónak és úgy forogtak tengelyük körül, mint a Föld. Az angyal szí-ve táján arany, azután pedig rózsaszínű izzó fény sugárzott elő és elborította aurájának felső részét. A gömbök száma mindig szaporodott anélkül, hogy színük változott volna. Belső részük rózsaszín és halványsárga, míg az alsó félgömb sötét arany színű volt. Az arany tűz tündöklése mindjobban fokozódott, míg majdnem vakító fényű lett és az angyal alakját beburkolta. Ezeket a gömböket aztán fehér gömbök váltották fel, vonalakként helyezkedve el és utóbb a legkülönbözőbb mértani alakokká formálódtak.

Ezek egyike két az árnyalakat mutatott, nyílhoz hasonlóan, a jobboldali angyalnak éppen a két válla között úgy jelent meg, mintha valóban a testhez erősített konvencionális szárnyak lennének.

Ez alatt az idő alatt a tanítóangyal egyhelyben állt, mint egy passzív megfigyelő, bár arca élénk és értelmes válasz sugárzott.

A szimbólumok most már olyan gyors egymásutánban következtek, hogy azoknak felfogása és megrögzítése, messze túlhaladja a szerző ilyen irányú képességeit. Sőt az egész lecke rendkívüli nehézségeket jelent a szerző tisztánlátó, elbeszélő és írói készsége számára. E három irányban tett legnagyobb erőfeszítéseinek eredményét felajánlja, bár tudja, hogy tökéletlen.

Nemsokára figyelemre méltó változás állt be. Az angyal feje és vállai, saját ragyogó szép azúr színeiben tűntek elő és abban nagyszámú apró ezüst labda keringett, rezgett, mint valami pompás gyöngyszemek. A tanítóangyal aurájában hasonló fényjáték játszódott le, majd a fénylő labdák egyik angyaltól a másikhoz repültek ide-oda nagy gyorsasággal fénylő sávot hagyva maguk után, amerre haladtak. A két angyalt mind nagyobb számban kötötték össze a geometriai alakok, amelyeket az ide-oda mozgó gömbök játéka és fényvonalai hoztak létre. Ők valahogy mennyei zsonglőrökre emlékeztettek, akik száznál is több labdát tartanak egyidejűleg a levegőben. A mértani alakok és gömbök elrendeződésében mindig határozott rendszeresség mutatkozott.

Egy pillanattal később a labdák egy központ köré gyülekeztek, majd pedig hosszú szalagformában felfelé emelkedtek, megszűntek keringeni és a fénysávokkal együtt összetömörülve egy szépen formált gótíves oszlopot alkottak, amelynek külseje ezüstös gyöngyszürke színű volt, mintha csiszolt áttetsző márvány lenne a belső része pedig, pompás mélykékkel telt meg. Az újabban képződött ezüst labdák csúcsíves rajzot mutattak, amíg a többi a levegőben táncolt.

Az oszlop lassankint emelkedett, a két angyal fejéből az erőknek sokszínű áramlása indult ki, az út közepén találkozáva, amint egymás felé áradtak, úgyszintén fejük felett is 10 lábnyira, éppen az

oszlop alaplapjánál találkoztak össze, mintha azt tartanák. Ezek a kiáramlások tökéletes csúcsívvé görbültek, az angyalok testeik voltak a függőlegesek, amelyeken nyugodott,

Rzután az angyalok lassan a levegőbe emelkedtek, magasra emelve az oszlopot és vigyázva, hogy megtarthassák az építmény teljes alakját. Olyan magasságba emelkedtek, hogy csupán két ragyogó csillagnak látszottak, amelyeket összekötött és megkoronázott egy harmadik oszlop. Énekeltek, miközben felfelé emelkedtek, énekükbe belevegyült más angyalok hangja is, amint himnuszt zengtek az Istenséghez, akinek dicsőítésére ajánlották fel a klasszikus gótíves művet.

Világos, hogy a gótstílus építkezésnek mély spirituális jelentősége van, a-miből valamennyit megismerhetett a szerző, amikor később az angyal megmagyarázta a napi leckét.

Az angyalok beszélgetésének alapeszméje a Logosz és naprendszer közötti kapcsolat megmagyarázása volt. Úgy látszik, a magasabb fejlettségű angyaloknak ez képezi meditációjuk kedvenc tárgyát.

Az angyalseregek két vagy több tagja között az előbbihez hasonló eszmecsere gyakran drámai és szimbolikus elrendezésben történik.

A kék angyal kezdte meg a beszélgetést, ő képviselte a Logoszt, bolygóitól körülvéve és azokat aurájában fenntartva. A kék szín a megnyilvánulásnak ősi, vagyis szűz állapotát jelenti, úgyszintén azt a tényt, hogy bolygók bár keringenek, mégis állandóak a térben.

Ezután az angyal a meditációnak olyan állapotába jutott, amelyben arra törekedett, hogy az Isteni Értelemmel olyan szoros összeköttetésbe kerüljön, hogy a tárgyra vonatkozó további kifejező szimbólumokat nem annyira az angyal maga, hanem inkább az Isteni Értelmek alkotta meg. E törekvés eredményeként, kék színe megváltozott és aranysárga színt öltött, ami fejét és vállait teljesen elfedte. Ennek az volt a jelentősége, hogy ő pillanatnyilag megszűnt egyéni lénynek lenni. Annak az erőnek befolyása alatt, amellyel összeköttetésbe került, a labdák – amelyek a Naprendszert jelképezték – elkezdtek mozogni és ezüstös gyöngyszínű árnyalatot kapott. A Logosz megindította mennyei "játékszereinek játékát", számtalan mértani alakot hozva létre, amelyek mindegyike alapvető szellemi igazságot, vagy a természetnek valamely tudományos princípiumát jelképezte, természetesen fejlődésében, a kezdet kezdetétől.

Amikor a logoszi reggel dél felé közelgett, a Nap az univerzum tündöklő központjának látszott, amely körül a bolygók, mint sugarak helyezkedtek el s amelyek nagyszerű fénypompát árasztottak magukból. A kialakult háromszögek kétségtelenül a bolygóknak egy rendszerét vagy láncát jelenítették meg.

Ennél a pontnál a tanítóangyal megmagyarázta mindazt, ami a gyors eszmecsere alatt saját aurájában végbement.

Ő mindig a Logosz női megnyilvánulását személyesítette meg, a természetben az elfogadó, a megtermékenyülő aspektust, A két princípiumnak kiegyensúlyozása volt a gömböcskék ide-oda repülése a két szereplő között, ami úgy hatott, mint valami teniszmecc. Sokféle szimbólumot alakítottak a gömböcskék és az útjukban maguk után hagyott fényvonalak, amelyek mindegyike a Naprendszer fejlődésének egy határállomását jelképezte.

Lassanként lecsendesedett a gömböcskék gyors repülése a két angyal között és a Logosz negatív és pozitív aspektusa mindinkább lassúbbá vált, amíg elérte a tökéletes egyensúly állapotát. Ekkor fokról-fokra változtak az alakok körvonalai, amíg végül kialakult a gótív és pillérek mély szimbóluma. Világos, hogy ez az építkezési stílus legkülönbözőbb, csodálatosan szép ékítményeivel arra volt hivatva, hogy tökéletes kifejezője legyen az isteni élet eme két aspektusa közötti kölcsönhatásnak. A pillér valamely középkori templom tornyához hasonlóan magasba szökött és úgy tűnt, mintha a Logoszt képviselő két angyal együttes élete tartaná fenn. Ők teljesen nyugodtan, egyenesen álltak, jelképezve azt a falat, amely a boltívet és tornyot alátámasztja. Ezután ezt a szépen megalkotott ívet a magasba vitték és felajánlották az angyalok oltárán.

Az angyal megmagyarázta, hogy a gót stílus bizonyos alapigazság kifejezője és részben az angyalok inspirálták, akikkel néhány középkori művész és építész összeköttetésben volt. Mindamelllett, hogy úgy ebben, mint pedig más korszakokban a valóságnak nem megfelelően festik, mégis a legjobbat nyújtották, amire a mindenkor művészek képesek voltak. Inspirációjuk reális

volt, a képzőművészek relatíve alacsony fokának ellenére is. Az ő meglátásuk inkább szubjektív, mint objektív volt, mert közülük csak igen kevesen folytattak olyan életmódot, ami az utóbbit lehetővé tette volna. Amikor víziójukat megvalósították, azok elvesztették a szabadság kifejezését, elevenségüket, éterikus szépségüket, éppen úgy nem tudták kifejezésre juttatni az angyalok nem emberi jellegzetességét, akik nagy szerepet játszottak a reneszánsz korban és nagy fejlődésre serkentették a művészi színvonalat.

"Ennek megfelelő időszaka már megindult a jelenkorban," – mondta a tanító angyal – "sokan inkarnálódtak azok közül, akik a reneszánszban éltek és az angyalok újból keresik az alkalmat, hogy ezeknek az embereknek szívét és elméjét megvilágítsák és inspirálják őket, hogy a jelent és a jövőt szebbé tegyék, mint amilyen a múlt volt."

Az angyalok színnyelvét illetően ezt mondta: "Ne feledd el, hogy a szí-nek és szimbólumok, amelyeket láatsz, csak kísérei az angyalok gondolatainak, nem pedig eredeti kifejezői, mivel a gondolatok a formanélküli világban jönnek létre, ahol a közlekedés szabad és azonnali, ennél fogva nem alkot felismerhető formákat. Mindaz, amit leírtál, felfogható és érthető és ezen a síkon megfelel ahhoz mértén, amennyire az időnek ilyen villámcsikázásnyi ideje alatt látni lehetett."

"A formanélküli angyalok nem alkotnak formákat, de mi, akik a megnyilvánult élet sűrűbb területein maradtunk meg, e világok törvényeinek és alapelveinek vagyunk alárendelve. Ennek megfelelően úgy a mi, mint pedig az emberek gondolatai formákat alkotnak, amely formák tökéletes kifejezői a gondolatoknak, amelyek létrehozták és minden szín és minden szimbólum a gondolatok megfelelő kifejezői."

"Vannak bizonyos alapformák, amelyek mindig ugyanazokhoz a gondolatformákhoz társulnak. Például a tiszta, önzetlen szeretet mindig rózsaszínű formát és színt eredményez. Teljes igazsággal tekinthetitek a ti földetek nyíló rózsaszínű rózsát Istennek, az emberek iránti szeretetének szimbólumaként. Az angyalok közötti kölcsönös együttműködés alapformái a háromszög, a kocka vagy gúla, ami a tevékenység azonos testületét és az isteni energia forrását jelentik, aminek hozzájárulása nélkül ilyen munka nem volna elvégezhető."

Az angyal újból megjelenő angyal-testvéreinek segítségével bemutatta az előbb mondottakat. Egy fényháromszög jelent meg, amelynek alapvonala szíveikből indult ki, csúcsa pedig egymás felé irányult. Rózsaszínű és arany fényben ragyogó áram indult ki a tanítóangyal szívéből, megtöltve a háromszög alsó részét és mindinkább a központ felé terjedve. Hasonlóképpen testvéreinek szívéből sötétkék-ezüst színezetű áramlás indult el, ami a Világanyának, a női aspektusnak színe. Ez a két áram lassankint megtöltve a háromszöget találkozott. Ezután fejüket hátrahajtva mereven az ég felé irányították szemeiket és áldást kértek munkájukra. Imádságukra a válasz tündöklő fénykör alakjában jelent meg a háromszög csúcsa és fejük körül.

Ezután a szerző és felesége felé fordultak és az angyalok szívéből egy erőhullám áramlott az ő szíveikbe. A szerző most erőfeszítést tett, hogy a mellette ülő felesége felé irányítva egy erővonalat hozzon létre, teljessé alakítva így egy négyzetet, amelyet a kék angyal vetített ki.

Amidőn a négyzet így teljessé vált, az eredeti háromszögből gúla lett. Az erők elkezdtek ide-oda cikázni a négy jelenlévő között, erők rezegtek felettük, és körülöttük az ünnepélyes atmoszférában. Aranyló izzás jelent meg az emberi aurákban és az egész mértani alak arany fényben tündöklött.

A szerzőnek és feleségének tudatos erőfeszítése mellett saját sugaruk jellegzetes színe belevegyült az angyalok aurájának színeibe és a gúla megtelt színekkel és fényvel, körvonalai remegtek, mintha eleven, növekvő valami dolog lenne.

Az angyalok ezután maguk felé vonták a gúlaalakot, tovább vitték a kertben és a kb. 8 yardnyira lévő ötszögű kőoltárra helyezték, amely alá a 7 sugár kövei elásva, megfelelően felszentelve vannak és így erőteljes magnetikus központ.

Amidőn a gúla már teljes volt és alapja ugyanolyan nagy volt, mint az oltár, az angyalok az alapjával lefelé az oltárra helyezték, fenntartották a szerzővel és feleségével az összeköttetést, úgyszintén egymással is úgy, hogy az összekötő erővonalak téglalakú négyzetet képeztek. A két ember ösztönszerűen résztvett az angyalok bájosan végzett munkájában, amitől aurájuk sugárzóvá lett és a létrejött energia áradt az összekötő vonalakon az angyalok szívei között, hozzáadva saját

erőiket és így az angyali és emberi hierarchia e szimbolikus egyesülését felajánlották Annak, aki az angyalok és emberek Tanítója és Akinek az oltár is gyakran fel van ajánlva.

Amikor ez a felajánlás megtörtént, a szerzőt nagy boldogság érzete töltötte be, egyrészt maga a cselekmény, míg másrészt az angyalok teljesítményében megnyilvánuló báj és szépség okozta. Ezután az angyalok behelyezték a szimbólumot, az oltárba, amely mindaddig ott maradt, amíg a létrehozott erők ki nem merültek. Majd pedig fényt sugárzó arcukat a szerző és neje felé fordították, a benső barátság, bajtársiasság és kölcsönös megértés kifejezésével, amelyet az emberek között ritkán tapasztalhatunk, de megszokott az angyalseregek tagjai között. Mindketten áldást adva, üdvözlő kézmozdulattal és eltűntek.

AZ ERŐK SZÉTSUGÁRZÁSA

Más alkalommal ismét megjelent a két angyal, hogy további leckét adjon az ő színnyelvüket illetőleg. Azzal kezdték, hogy aurájuk egy részét hengeralakká formálták, a két hengeralak a közepén találkozott, összevegyülve és kiszélesedve ott, ahol összeértek. A tanítóangyal zöld hengere belépett testvérenek kék hengerebe és az angyal alakja felé közeledett, míg a befogadó henger szín az első angyal "teste" felé haladt. A hengeralakok, amelyek a szívük felől indultak ki, 12-18 coll átmérőjűek lehettek, a kék természetesen kisebb volt mint a zöld. Abban is különböztek egymástól, hogy a zöld angyal hengere a testének belsejéből látszott kiindulni és áthatotta a kék angyal testét, míg a másiké alakjának felületéről indult ki és a zöld angyal te testének felületét érintette.

Így ők össze voltak kötve a kettős hengerrel, bár 25-30 yardnyi távolságban voltak egymástól. Az erők áradtak a két hengeren keresztül és igen szép színek voltak láthatók. A kéknek, zöldnek, sárgának finom árnyalatai voltak az uralkodó színek és csiszolt drágakövekhez hasonlítottak.

Egyszerre csak vakító fényláng csapott fel az angyalok közötti tér közepén, a hengerek kihegyesedtek és egy erősen tündöklő, elképzelhetetlen gyorsasággal forgó fénykorong tűnt elő, amely az energia eredeti irányának útját követte.

A korong valamelyest egy körfűrészre emlékeztetett, amely villog a napfényben, azonban a közepén nem volt megszilárdítva, hanem nagy gyorsasággal keringő energiafolyamok váltakoztak benne.

Majd a korong közepéből ceruzahegy-re emlékeztető fényvillanások lövelltek ki, ahol a két henger találkozott és bizonyos távolságban kifelé, túl a henger kerületén haladtak, mint egy kormánykerék küllőihez hasonlóan egymástól egyenlő távolságban lennének. A hengerben a fény mindjobban erősödött, a korong alakja nagyobbodott és mindkét angyal arcán erős koncentráció volt látható. Világosan meglátszott, hogy megfeszített mentális képességeik eredményét mutatták be.

Most a két egymással összekötött henger kettévált és mindkettőnek nyitott végén egy-egy forgó korong jelent meg. Az angyalok lassan elkezdtek forogni, a korongok kúpokká, vagy jobban mondva tölcser alakú nyílássá alakultak, amelyen keresztül az angyalokból erők lövelltek ki a környezetre. Mindegyik angyal saját jellegzetes erőit árasztotta, amelyek az angyalok sajátos színeiben áradtak szerteszét. Keskeny erőfolyamokként vetítették ki, hogy nagyobb távolságot futhassanak be. Amikor a völgy felé fordultak a walesi irányába, úgy látszott, hogy az erők Wales felett átló irányában, Írországba és még tovább az Atlanti Óceánba jutnak és amit csak érintettek, mindenben áldásos, éltető és serkentő befolyás volt észlelhető. Amikor a szerző auráját elérte, az megtelt fényvel és kitágult, míg végül rendes alakjának kétszeresévé növekedett, alkotó atomjai pedig mindinkább növekvő gyorsasággal rezegtek. A szerző úgy érezte, hogy tudata sokkal éberebb és élénkebb és úgy érezte, hogy a kiáradó angyali erőknek csodálatosan megtisztító hatásuk van, mert kiküszöbölnék minden káros és harmóniát zavaró anyagot és az egész aurájuk alaphangjához emelik.

Ezt követően az angyalok lassan megfordulva a Nap irányába, majd fokozatosan növekvő gyorsasággal forogtak, mígnem a hengerek és erőfolyamok őket körülvevő szilárd korongoknak

látszottak. Ezek a korongok úgy külső, mint belső felületükön bemélyedtek, ragyogva tündököltek, az angyalok aurájának színeiben és az erők koncentrált áramban sugároztak szerte szét.

Ezután az angyalok felnyújtották karjaikat és kezeiket úgy illesztették össze, hogy csészealakot mutattak. Ekkor két különböző színű nyilon keresztül a belső világok erői ereszkedtek alá, a zöld angyalon keresztül sárga, a kék angyalon pedig rózsaszínű fényben. A nyilak kiszélesedtek, behatoltak az angyalok fején keresztül szíveikbe és ők összesűrítve megerősítették a kifelé lövellő erőket.

A szerző követte az erő irányát és úgy tapasztalta, hogy az elvont gondolatok síkján a tölcésalakká tágult nyilak kiszélesedő nyílásán át örvénylett alá az erőáram a magasabb síkokról.

Az angyalok ezalatt teljesen átváltoztak és úgy látszott, mintha alakjuk megnövekedett volna. Arcuk fényesen izzó volt és szavakkal kifejezhetetlen erő, fenség és nemesség sugárzott róluk. Nehezen lehetett volna felismerni bennük a bájosan mosolygó barátainkat, akik tanítanak bennünket.

Ezután aurájuk erőit felfelé irányították, hatalmas, színes boltívet alakítva. Az erő alkotta hengerek és sugarak eltűntek, de a lefelé irányuló fény-nyalábok még láthatók voltak. A boltív körülfogta a nyilakat, majd mindinkább elkeskenyedett és magasabbá vált, mígnem elérte a magasabb mentálvilágot. Hatalmas erőáram lövellt fel belőle és azután feloszlott. Az angyalok karja még a magasba volt emelve és szép arcuk megdicsőülten tűnt elő közöttük.

Aurájuk lassankint visszahúzódott megszokott helyzetébe, karjaikat leengedték, kezeiket kifelé fordították,,

ahogyan áldást adnak, arcuk visszanyerte régi kifejezését, fejüket néhány pillanatra lehajtották, aztán kezeik lehanyatlottak és rövid szünet után az angyalok barátságos, meghitt mosollyal tekintettek le.

Ezután a tanítóangyal magyarázatát adta a látottaknak. Azt mondta a tanítóangyal, hogy ez meditáció volt a világ megsegítésére. Az általuk létrehozott erőteljes pozitív és negatív erőáram, a hengerek, megteremtették közöttük a magnetikus kapcsolatot, bizonyos törvények szerint, amelyeket ők ismernek. Ez az alakulat másféle erőket hívott életre, amelyek mint ragyogó korongok mutatkoztak meg, amely a henger az angyalok jobboldalán a hengerek mellett forogtak. Gyakorlott akaraterőjükkel ellenőrizték, hatalmukban tartották ezt a két erőt és egy harmadik erő kivetítésének eszközéül használták fel, amelyet meditációjukkal magasabb síkokról hívtak le. Majd átalakították ezt a kauzális erőt és felszabadították azt úgy mentál-, mint asztrál-síkon a világ megsegítésére.

Azt angyal azt mondta: "Mi a Naprendszerben levő központi energiaforrásáról és a magunkról és bizonyos fokig megvalósítottuk magasabb tudatunkba levontuk, levontuk azokat magunkba akaraterőnkkel, ezen az egyszerű mechanizmuson keresztül irányítottuk. A mechanizmus célja az volt, hogy megakadályozzuk az erők szét-áradása folytán beálló erővesztést és a rendelkezésünkre álló erők maximumát tudjuk elérni. Az erő színének különbözőségét a temperamentumok különbözőségével lehet megmagyarázni és azt mutatta, hogy mindegyikünk a központi erőforrásnak azt a sajátos aspektusát vonzotta le, amely az ő temperamentumának felel meg.

Ajánljuk ezt a módszert neked is és azt tanácsoljuk, szívközpontodat használd a hengerek helyett, amelyeket mi hoztunk létre.

Mosolyogva így fejezte be: "Nem ajánljuk, hogy forogjál. Ha ezt a módszert alkalmazod, egy ideig egy irányba kell erőidet kivetíteni. Egyszer majd később te is képes leszel az erőt és áldást minden irányban szétsugározni."

A NEMZETI DÉVÁK

Általános megjegyzések
Anglia angyalvezetője
A brit szigetek
Anglia karmája
Bűn és büntetés
Csavargás
Egy testvér nemzeti angyal

ÁLTALÁNOS MEGJEGYZÉSEK

Minden nemzetnek megvan a maga nemzeti dévája és ezt kétféle nézőpontból kell tanulmányozni. Elsősorban úgy kell őt tekinteni, mint egy angyali hierarchia magas rangú tagját, aki a nemzeti déva tisztségére van kijelölve. Ebben a minőségében leginkább az elvont gondolatok síkján végzi munkáját, ahonnan nemzete karmájának és dharmájának és ideális fejlődésének ismeretét nyeri, amely felé irányítani a nemzetet kötelességének egy részét képezi.

Munkája a nemzet fejlődésének meggyorsítása és vezetőinek olyan elhatározások és cselekedetek inspirálása, amelyek siettetik nemzeti dharmájának betöltését. Igyekszik megtalálni a módját, hogy a tévedések hatását a minimálisra csökkentse és olyan befolyást gyakoroljon a vezetőkre, amely visszatartja a nemzetet attól, hogy túlságosan el ne tévelyegjenek az úttól, amely legmagasabb hivatásának beteljesítéséhez vezet, vagy pedig megakadályozza abban, hogy a számára kijelölt helyet megtalálja a nemzetek családjában.

A világ nemzeti dévai mögött még sokkal nagyobb Lény áll, aki az egész emberi fajt szolgálja ezen a bolygón olyan módon, amint a nemzeti déva szolgálja saját külön fajtát. Mögötte valószínűleg az emberi fajnak egy interplanetáris dévája áll, aki az egész emberiséget egy egész bolygóláncon szolgálja. Minden kétséget kizáróan ez a hierarchikus rendszer kiterjed a Nap rendszerekre és még az univerzumokra is és mind összeköttetésben vannak egymással. Az angyali seregek mindinkább magasabb fokon levő szellemi lényekkel.

Majdnem ehhez hasonló hierarchikus módszert használnak az emberi faj előrehaladott tagjai, akik a Nagy Fehér Testvériség Adeptusai, akik vezetik és védik az emberiséget korszakokon keresztül. Vannak Adeptusok, akik egyes nemzetek fejlődéséért felelősek, míg azok, akik magasabb tisztséget töltenek be és egész földrészek fejlődésének irányítását vállalták és ezek felett van a Planetáris Vezető, aki a Naprendszer Logoszának földi képviselője. A világ e belső kormányzatának emberi és angyali tagjai között tökéletes az együttműködés. A jövőben, amikor a magasabb tudatállapot és nagyobb fokú felelősségérzet fog kifejlődni, a nemzetek vallás, kormányzat és kulturális fejlődéséért felelős minisztereiben kétségtelenül tudatos együttműködés fog létrejönni úgy az emberi, mint pedig az angyali szellemi hierarchia vezetőivel, mert végül is a Földünk is elérkezik majd a régen óhajtott Arany-korszakba.

De térjünk vissza a jelen időhöz. Az internacionális dévát úgy kell elképzelnünk, mint egy szövőmestert, aki a nemzetek jellegzetességeit, dharmáját és karmáját használja fonalként, amelyből századok folyamán Isten Akaratának legragyogóbb mintáját szövö, amelyet a nemzeteknek kell létrehozni. Addig szövö e fonalakat, amíg lassanként közelebb hozza egymáshoz a nemzeteket és megalapozza a Földön az emberiség testvériségét. Mindamelllett, hogy hatalmas erők állnak rendelkezésére és tökéletesen megérti az isteni tervet, sohasem kényszeríti rá az emberiségre saját akaratát, sem pedig nem áll ellent a nemzet egységes akaratának, bármilyen rosszat is von maga után ez az akarat az egyes korszakokban. Mert az embernek saját tapasztalatai folytán kell érényekben gazdagodnia és benső életének kibontakoznia.

A másik aspektus, amely szerint a nemzeti dévát tanulmányoznunk kell, már sokkal nehezebben érthető és magyarázható, mert a tudatnak elvont síkjához tartozik. Mint individuális angyal, saját életével és munkájával is hozzájárul a nemzet életéhez és ő az egész nemzet tudatának összefoglalója. A nemzetben inkarnálódó egók milliói Benne egyesülnek, hogy a nemzet felsőbbrendű lelkét alkossa. A nemzeti élet három nagy aspektusát egyesíti magában, a nemzeti

dharmát, a nemzeti karmát és a nemzeti tudatot, amelyek rajta keresztül nyilvánulnak meg. Ő egyrészt összekötő láncszem a nemzeti dharmá és karma között, másrészt Ő a nemzet életét és tudatát képviseli.

A Karma Urai /magas intelligenciák, akik irányítják a karma törvényeit, a Naprendszer belső kormánya tánc tagjai/ fennhatósága alatt bizonyos működési szabadság mellett ellenőrzi, hogy a nemzet ledolgozza karmáját, amit siettet, összesűrít, gyors részletekben fizettethet, vagy kitolhat hosszú korszakokra. A nemzeti karma fontos kérdései valószínűleg az Ő ítéletére vannak bízva, mint aki tökéletesen ismeri nemzetének képességeit és tudja, hogy rossz karmájának milyen mennyiségét tudja evolúciójának komoly hátráltatása nélkül elviselni. Ő képes a nemzet szerencsétlen karmáját kiegyensúlyozni jó karmájával, tehát módosítani a jelen feltételeit a múlt karmájának előtérbe helyezésével.

Ennél a munkánál mindig a jövő és a nemzet dharmájának teljesítését tartja szem előtt. Nemcsak saját hatalmát és befolyását használja fel, hanem a nemzeti karma befolyását és a nemzeti jellegzetességeket, hogy legmagasabb rendeltetésének betöltéséhez vezesse. A tudat birodalmában képes kihangsúlyozni bizonyos nemzeti jellemvonásokat, meghatározott időben úgy, hogy a nemzet felismeri maga egy irányzatot, amely felé törekednie kell. Egy nemzet képességei és erői látható gondolatokban mutatkoznak meg, amit Ő színekben lát és azt mondta, hogy egy történelmi korszakban a nemzet tudatában erősebb és ragyogóbb színeket mutatnak.

Hogy valamelyest megérthessük egy nemzeti déva munkáját, kísérjük meg betekintést nyerni az angyalvezető munkájába.

ANGLIA VEZETŐ ANGYALA

Habár Anglia angyali vezetője a nemzettel, mint egészszel foglalkozik, mégis úgy tűnik, hogy különleges kapcsolatot hozott létre a miniszterelnökkel, és a kabinettel. Amíg a királyt ellenben inkább a Világ Ura és a Nagy Fehér Testvériség Adeptusai és a nemzeti Szentjük használják vezeték gyanánt. Ez azonban csak általános megállapítás, mert ezeknek a kapcsolatoknak megértéséhez részletesebb tanulmány lenne szükséges. Minden földi király az igazi KIRÁLYNAK szimbóluma, aki az örökös és halhatatlan vezetője Földünknek. A koronázási szertartás összeköti a szimbólumot a valósággal úgy, hogy a földi uralkodó képviselője lesz és így erőinek vezetője. A Nagy Fehér Testvériség a Szellemi Király szolgálatának szenteli és ezért minden egyes tagjának erői a minden idők uralkodói mögött állnak. Anglia védőszentje szent György érdeklődéssel kíséri nemzetét és erőit a Királyon keresztül minden fokon lévő alattvalóira árasztja.

A nemzeti déva ismeri nemzetének tudatában végbemenő minden változást sokkal előbb, semmint az alacsonyabb világban tettekben nyilvánulna meg. Ő felértékeli e változások legmesszebbmenő hatását a nemzet karmáját illetően és ha szükséges és lehetséges, módosítja és befolyásolja a nemzet karmáját, amennyire a Törvény megengedi, hogy elviselhető legyen.

Habár úgy látszik, hogy a miniszterelnököt állandóan tudatában tartja, érdeklődése azonban nem annyira a nemzet mindenkor vezetőjének személyiségének szól, hanem inkább a hivatalnoknak, akit ő mint kezét tekint, amely a nemzet sorsát alakítja és történelmét írja az egyes korszakokban. Amíg hű marad eszményeihez és a nemzetet a tervnek megfelelően vezeti, a nemzeti déva inspirálja és egyes esetekben úgyszólván mágikus meggyőző szónoki erőt és államvezetői képességet kölcsönöz neki. Nem eszméket ültet elméje-be, hanem ha a meglevő eszmék megegyeznek a nemzet hivatását megillető szélesebb látókörű elgondolásával, akkor inspirálja az államférfit, akinek ennek következtében fokozódik a vezetőerő és magnetikus vonzóerő, ami végül is megnyeri egy időre számára a nyilvánosság becsülését.

Ez a befolyás emelkedetté teszi a miniszter tudatát, ami nagy veszélyt jelent személyiségére, mert nagyon kevés ember van, aki elég nagy ahhoz, hogy eltudja viselni a vezetést és a nemzeti erők emelésének képességét, amit a nemzeti déva sugalmaz neki. Nehéznek találja az alázatosságot, az önzetlen odaadást a nemzet szolgálatában, amit hivatala megkövetel. Sok nemzet vezetője nagy magasságba jutott fel, de sokan az önzés, a gőg és önbecsülés folytán elbuktak, nem tudva magukat fenntartani az elért magasságban. Ilyenkor az angyal visszavonul, mivel önző indítók és

önmagának előtérbe helyezése hozzáférhetetlenné tette az angyali befolyás számára és ilyenkor erői csökkenni kezdenek.

Amikor a szerző őt jól megfigyelte, látta, hogy Anglia dévájának az a meggyőződése, hogy népének vagy meg kell ragadni a világvezetés nagy alkalmát, amit egy századon keresztül, vagy még tovább is fenntartott és ekkor fennáll számára az a lehetőség, hogy az eljövendő időkben is megtartsa, vagy fokozatosan elveszíti a népek közötti elsőbbségét. Ő teljes erejével dolgozott, fel akarta ébreszteni és arra hangolni népét, hogy valóra váltsa nagy hivatását, mielőtt elmúlik a jelenleg oly előnyös időszak.

Arra törekszik, hogy nemzetének tudatát elterelje a minden mást kizáró üzleties gondolkodástól és a nemzeti és internacionális és nemzeti idealizmus felé irányítsa. Angliának az egész világra kiterjedő kereskedelmi árucseré adta meg a gyakorlatot és fölényt, ami képessé tette arra, hogy elvállalja a világ vezető szerepét. Anglia abban a helyzetben van, hogy egy spirituális nemzet és internacionális élet példaképe lehessen.

Az angyal úgy látja, hogy végül is a világon ennek bátran meg kell vallani a szellemi eszmék elismerését és le kell mondani napjaink önző és pusztán anyagi nemzeti és nemzetközi politikájáról. Az ő nézőpontjából nézve Anglia népe az, aki azt megteheti. Elvárja tőle, hogy bátran az internacionalizmus, a szabad kereskedelem és árucseré, a lefegyverzés, az európai és később az egész világ nemzeteinek föderációja mellett kiálljon.

Ő a nemzetben olyan tulajdonságokat lát, amelyek a fizikai világban még nem mutatkoztak meg világosan. Ő már a kulturális fejlődés magasabb fokát látta, pl. előre látta a művészetnek egy új művészi hagyományát, irányának kifejlődését és az emberek mindennapi életének emelkedését, annak megszépítését és le-egyszerűsítését. Helyesnek találná a túlszűfolt lakóhelyek leépítését, ehelyett helyesebbnek találná a természet szépségei között épült lakásokat.

Ő látja egy ember, vagy egy embercsoport feltűnését a nemzetben belül, akik kezdeményezni fognak ilyen irányú mozgalmat, amit az állam támogatni fog.

Egy új és váratlan nemzeti tulajdonság fog feltűnni és kifejlődni a nemzetben, ami a szépség megvalósítására fogja ösztönözni őket. Az angyal nem kezdeményezhet ilyen mozgalmat. Ő mindaddig tehetetlen, amíg az fel nem ébred, de abban a pillanatban, amikor feltűnik, sugalmazhatja a nemzet vezetőit, elősegítheti annak gyorsabb kifejlődését és vezetheti ez irányban a népet. Ő tudja, hogy amíg a nemzet tudatának ez a legfőbb aspektusa ki nem fejlődik, ami a szépség mindenben való megnyilvánítása és értékelése, nem érheti el fejlődésének csúcspontját. A kereskedelmi életirányzat kihangsúlyozása más tulajdonságokat és képességeket fejleszt ki – amelyek önmagukban véve szintén értékesek, de hátrányosak az előbbieket illetően. Ennél fogva Ő vár egy brit művésziskola megalapítására, amely internacionális jellegű és amely által sok szunnyadó erő szabadulhat fel a nemzeti tudat bővítésére és gazdagítására. Lehetségesnek tartja, hogy Britannia lemond az ipari vezetésről és a világ kulturális vezetőjévé lesz.

A nemzeti déva tudatának másik része a humanizmussal és az állatok jólétével foglalkozik, ezenkívül minden emberbaráti és szellemi mozgalmat támogat és inspirál. A nemzet már elérte és túl is haladta anyagi fejlődésének mélypontját és figyelmét most a szellemi igazságok és a világ jóléte felé kell fordítania. Az angyal láthatólag nincs megelégedve az ezirányú eredménnyel és arra törekszik, hogy ez irányba serkentse őket.

A BRIT SZIGETEK

Ugy Skóciának, mint Walesnek is meg van a saját nemzeti angyala, úgyszintén a Man szigeteknek is. E négy angyal tökéletes harmóniában és kölcsönös együttműködésben végzi munkáját. A szerző az angyali hierarchia tanulmányozásának kezdetén összekötetésbe került a Man sziget nemzeti dévájával. Habár leírása nagyon tökéletlen, de itt meg kell jegyezni, hogy ezek a feljegyzések az első könyvből valók: "A tündérek munkája és játéka" és ekkor még relatíve igen fejletlen volt tisztánlátó képessége.

A MAN-SZIGET NEMZETI DÉVÁJA

Egyszerre csak tudatossá vált bennem egy isteni fenségű Lénynek jelenléte. Nem messze tőlem ott állt a dombtetőn, fejét könnyedén meghajtván letekintett a szigetországra, amelynek láthatólag ő viselte gondját. Királyi fején ötágú korona, amelynek ágai széles szalagból emelkedtek ki, olyan jelenség volt, amilyen minden templom felett látható. Jobb kezében kormánypalcát tartott, alakja gigantikus, herkulési, félelmetes, majdnem ellenállhatatlan erőt sugárzó. Rám komor benyomást tett, de lehet, hogy a nagy távolság tette, vagy hogy nem vagyok képes világosan látni. Mozdulatlanul, a mentális figyelés állapotában állt, mintha figyelne és várna, tudata szemmel láthatóan magasabb síkon van összpontosítva, mint amelyekhez én fel tudtam érni. Kétségtelen, hogy magnetikus vagy még helyesebben kifejezve spirituális összeköttetés van Man sziget és Írország között és úgy tűnik, a dombon álló alak az ősi ország spirituális erőit képviseli és Írország szellemi tudatának előfutárja. Úgy látszik, magas fejlettségű Déva, aki különös erővel rendelkezik az elementálokkal szemben. Azt mondanám vezető géniusz, nemzeti déva ennek az országnak ősi vezetője. Bizonyos tekintetben úgy tűnik, hogy inkább magával a szigettel és annak természeti adottságaival volna kapcsolatban és nem emberi lakóval, semmint népével, habár tudata őket is magába foglalja.

Némely tekintetben nehezen megmagyarázható, de tudatában vagyok Írországban egy még sokkal hatalmasabb Lény létezésének, spirituális intelligenciák felettesének, akihez az előbb leírt déva is tartozik. Láthatólag a természetsellemek alacsonyabb rendjében is vannak munkásai és én a Snaefell domb tetején látott dévát is ezek közé sorolnám. Amint figyeltem őt és igyekeztem tudatával kapcsolatba kerülni, nem annyira természetét ismerhettem jobban meg, mint inkább a sziget régmúlt történetének vízióját nyertem, ami emlékezetének egy részét képezi.

Láttam egy erőteljes vikingekhez hasonló emberfajt a domboldalakon, amint utat vágtak maguknak hajóiktól, amelyek az északkeleti parton voltak, amikor gyülekezésre szólítják őket. Erőteljes testalkatuk volt, ruhájuk állati bőrök, hajuk hosszú, beszédjük nyers, torokhang. Délnyugat fele! más sötétbőrű embercsoportok is közeledtek és a tudatnak e síkjáról jól látható, hogy ezek voltak közöttük a vérengző harcosok a régmúlt időkben. Abban az időben a sziget nagyobb volt, mint most és különböző faj vagy típus lakta, és úgy anyagi mint szellemi szempontból szorosabb kapcsolatban voltak Írországgal, mint Angliával.

A hagyomány azt mondja, hogy uralkodó istenségüket Mana-an-nak hívták, isteni király volt, akit nem emberi lények szolgáltak, hanem "seregek"-nek nevezett lények, akik némely tekintetben hasonlóak voltak a Snaefell csúcsán látott dévához.

Egy más alkalommal a szerző egy futó pillantással szemlélhette Svájc nemzeti déváját és bár földrajzilag távol van ebben a fejezetben említett helytől, de a feljegyzés ugyanabból a könyvből való.

SVÁJC

Magasan égbenyúló hatalmas hegycsúcson egy nagy angyali alak látható, akit Svájc nemzeti dévájának nevezhetünk. Az őt körülvevő és alakját az alacsonyabb síkokon felépítő gondolatformák után ítélve, az angyali hierarchia vezetéssel, irányítással foglalkozó déva-csoportozáshoz tartozott.

A svájci nemzeti gondatforma hatalmas, magas alakjában négy piros pajzsral, amelyen fehér kereszt látható, ölt testet ebben a lényben és ebben az alakban. Ott látom őt állni mozdulatlanul a térben olyan magasságban, amely háromszor magasabbnak látszik a Dent du Midi csúcsánál, Ő egészen csodálatos lény, rendkívül hatalmas alakjával amely, bár nem állnak rendelkezésemre olyan eszközök, amelyekkel pontosan megmérhetném, de 20 lábnyi magasnak látszik. Tekintetében részvétet, nyugalmat és jószágot sugároz. Feje körül nagyobb számú alacsonyabb fokozatú déva látható állandó mozgásban, folyton távolodva és visszatérve, valószínűleg ők a küldöncök a különböző országrészekbe, városokba, falvakba.

Ez a déva különbözik mindazoktól, akiket ezideig láttam, amennyiben rezgései kevésbé különböznek a miénktől és intellektuális tevékenysége hasonló az emberekéhez. Ehhhez. még hozzátehetjük azt is, hogy az emberek iránti részvét és bensőséges megértés legjellegzetesebb tulajdonságai közé tartozik. Még nem volt alkalmam eddig a dévák birodalmának ilyen tagjával érintkezésbe kerülni. (Ez a tapasztalat még azelőtt történt, mielőtt a völgyben összeköttetésbe került volna a tanító angyallal, aki kibővítette az angyali hierarchiára vonatkozó ismereteit.) Továbbá ennél az angyalnál nem észlelhető a természet angyalaira annyira jellemző testből és aurájából kilövellő erőérzés, ellenkezőleg, nagyon-nyugodt, csendes, mintha maga a hegy lenne, – csupán a szemeiben és a feje körül játszadoznak lángnyelvekhez hasonló rezgések. Más szempontból tekintve aurájával körülfogja az egész országot és ragyogva áramlik le, kitágul, hogy az egészet átfogja.

De térjünk vissza a Brit-szigetekhez. A skót déva nemzeti déva befolyása kiterjed Írország északi részére és ott összevegyül az angol déva erőivel. Úgy látszik mindkét angyal együttesen dolgozik az országnak ezért a részéért, Írország déli részének népe ilyen szempontból nézve különálló nép. Az ő dévájuk az angyali hierarchia más rendjéhez tartozik és kívül áll az európai dévák csoportján. Úgy látszik, mintha egy atlanti internacionális csoporthoz tartozna és arra a jövőre várna, amikor Atlantisz kiemelkedik a hullámokból és végül beteljesedik Írország nagy hivatása.

Részben, talán az ír angyal e várakozó magatartása, amelyet korszakokon át fenntart, felelős az ír nép erős nemzeti érzéséért, akik bizonyos alkalmakkor azt az érzést keltik, mintha egyáltalában semmi összeköttetésük nem lenne Angliával, sem Európával. Az ír nemzeti egó majdnem egy elveszett lélekhez hasonlít, amely jelenleg el van szakadva a szülői testtől. Ez a nemzet láthatólag igen súlyos karmát fizet le, amely még az atlantiszi napokból veszi eredetét, mert a nemzeti dévája külsejét illetőleg a forma oldaláról nézve olyannak látszik, mintha gyászolna, bár az élet oldaláról szemlélve fenségesen ragyogó Lény, aki szeméit vágyakozva irányítja a jövő felé.

ANGLIA KARMÁJA

Anglia karmája a nemzeti déva tudatán keresztül látva, bár a legnagyobb mértékben különös, mégis nagyon kielégíti. Az áldásos karmának nagy kiegyenlítése egyrészt a kolonizálásnak és civilizáló hatásnak eredménye, amit fiai terjesztettek, másrészt az Európa elleni támadások, amelyek egész Európára jó eredményeket hoztak létre. Ehhez még hozzájárul jó szerencséje, hogy a világtörténelem több jelentékeny alkalmánál a Nagy Fehér Testvériség erővezetékéül használta.

Az angyal derült és bizakodó, Anglia jövőjét illetőleg. Ő a jó karmát erőtartaléknak tekinti, ellensúlyozva vele a pillanatai tévedéseket és csökkentse a karmikus gyarmatosítást. Ő a nemzetet mint eredményesen működő világvezetőt látja az elkövetkezendő korszakban, habár látja azt is, hogy most bizonytalan és habozó és nem tesz jelentékeny haladást remélhető vezetőszerpe felé. Széles látókörű vezetők után kutat és várakozik ebben az átmeneti időszakban, ami valószínűleg eltart néhány évig.

Az angyal tudja, hogy mindenkor a bizonyos erők zavart keltenek valamely fajban, habár a fizikai síkon alig észrevehető, hatalmas befolyást fog gyakorolni a nemzet jövőjére. Ő inkább arra ügyel, hogy védje a nemzetet az erőhullámzások ideje alatt. Összegyűjti, elraktározza és irányítja a sok erő- és energiaáramot, amely a fajon belül keletkezik és felé áramlik. Ő állandóan figyelemmel kíséri országai különböző intézményeinek alapítását, amelyek új energiákat szabadítanak fel és több erőt adnak a kezébe. Ő úgy kezeli a különböző áramlatok irányítását és kiegyenlítését, hogy semlegesítse az éjjel-nappal és óránként változó nemzeti karmát, ami ebből ered. Nagy figyelmet fordít a különböző okkult és vallásos mozgalmak gyarapodására, papi, szabadkőműves és filozófiai rendeket, amelyek mögött határozott okkult hagyományok rejtőznek.

Ha kitartóan, az Ő szemével tekintve az országra, különböző erősen vagy gyengébben ragyogó központok láthatók, amelyek közül némelyiket követni lehet a fizikai síkig. Így pl. Észak Angliában van egy erős központ, amelynek fizikai gyújtópontja York-ban van. Ez a központ nagyon réginek látszik, igen jól megalapozott és számos angyal irányítja az erőket. Jelenleg összeköttetésben áll Minsterrel, de érezhető, hogy sokkal régebbi eredetű. Ebből a nézőpontból tekintve a

templomoknak legváltozatosabb színű és erősségű világító felületük van. A York-i központ főképpen fehér és arany, addig az egyszerűbb templomok spirituális központját ragyogó sárga fény veszi körül. A teozófiai Szabadkőműves és Liberálkatolikus központok Harrogateban lila, zafirkék és zöld színekben ragyognak. Van még több kisebb központ is, de egyik sem vonható párhuzamba York erejével és lángolásával.

Londont külön kell tanulmányozni, – katedrálisai közül némelyike olyan mint egy nagy briliáns. Glastonbury egy ősi központ maradványa és az eredeti erő jelenleg nem különösképpen tevékeny. Az angyalok nagy számban használják ezt a központot, gyülekezőhely és erőforrásként. Winchester is nagyon ragyogó és innen nézve észlelhető, hogy az ország egyházi élete látható és tanulmányozható, fény és színjelekben. Ez a kisebb templomoknál is világosan megmutatkozik és úgy tűnik, ami hatalmas hálót alkot az egész ország felett. Londont kivéve York látszik a legerőteljesebbnek. Számos nagy angyal van szolgálatban mindegyik nagy központnál – kisebb angyalok és természetszel-lemek egész serege fürdik kiáradó erőikben.

A nemzeti déva szoros kapcsolatban van ezekkel a központokkal és nagy mértékben felhasználja azok erőit munkájánál, hogy megerősítsen vagy kihangsúlyozzon bizonyos nemzeti jellegzetességet, vagy pedig jótékony befolyást irányítson egy meghatározott helyre. Az ő szemében minden vallásos szolgálat jó karmát jelent a nemzet számára, eltekintve közvetlen szellemi céljától és működésétől. Az ő szempontjából nézve minden templom egy nemzeti vagyon, amely állandóan hozzájárni a nemzeti karmája követel lapjának csökkentéséhez.

Magát a nemzeti dévát, mint a nemzeti karma összességét és egyéni kifejezőjét kell tekinteni, amit Ő asszimilál és magában felfog, amit nem könnyű itt lent szavakba foglalni. Amit láthatunk, ha valami bünt követnek el, a nemzettel való összetartozása olyan bensőséges, olyan szoros, hogy a nemzet bűne az ő karmája is, és a nemzet élete az ő életének és tudatának kifejezője. Egy-egy angol ember karmája részben az ő karmája és annyira érinti őt, mint a nemzetet.

Ebből azonnal láthatjuk a faj minden egyes tagjának nagy felelősségét abban, hogy minden egyén milyen erősen befolyásolja gondolataival, érzéseivel és cselekedeteivel a nemzet karmáját. Csodálatba ejti az embert, mennyire érzékeny ebben a dologban a nemzeti déva. Egyetlen egyén sincsen kizárva befolyása alól, és mindenkinek karmája azonnal fel van jegyezve az ő nagymértékű felelősség tudatába. Ő a faj minden tagjával össze van kötve egy fényfonallal. A legsűrűbben lakott területeken is azonnal a legpontosabban követni lehet az erőáram vonalát, amely felfelé emelkedik és benne összpontosul. Ő népének minden tagját ismeri, mint égőt és mélységes szeretettel és érdeklődéssel kíséri és alkalomadtán szigorú, figyelő tekintetét az egyesekre vagy csoportokra fordítja.

Ennek a ténynek érdekes példáját szemlélhette a szerző, aki ameddig az angyal tudatával való összeköttetésre várt, történetesen annak olyan felületét érintette, amely telítve volt bizonyos pásztortípusok iránti szeretettel Észak Angliában, ennek a félszigetei Cheviot, Lake, és District. Igen nagyra becsülte ezeknek az embereknek jellemét, akik igen közel álltak a természethez, az angyali birodalomhoz és a természetszellemekhez. Ezt a kapcsolatot természetesen nem az okkultizmus vagy ceremóniák útján érték el, hanem inkább a jellemük tisztaságával és természetük nemes egyszerűségével. Ilyen emberek értéket jelentenek, és teljes mértékben hozzájárulnak a nemzet kielégítő karmájához, habár hozzájárulásuk nem a többé-kevésbé téves hazafiaságuk útján nyer elismerést.

BŰN ÉS BÜNTETÉS

A bűn és a csavargás arra szolgál, hogy hátráltassák egy nemzet fejlődésének előbbre jutását. Ezért a nemzeti adminisztráció, amely a szociális élet e két különleges aspektusával foglalkozik, sürgős reformokra szorul.

A bűnözést illetően, az angyalok nézete teljesen fedi az orvosnak az önmérgezést illető felfogásával. Olyannak tekinti népének össz-bűnözését, mint egy infekció kórokozóját, amitől az egész nemzet állandóan mérgeződik. A ti jelenlegi büntető törvényetek talán elhatárolja az infekciót, de nem tisztítja meg a nemzetet a bűn mérge vírusától. Ellenkezőleg meghosszabbítja

létét, amennyiben több bűntényt eredményez. Ezt a nézetet az angyal értelmében mind egy forgó fekete kerék szimbolizálja és ő látja az ok és okozat forgó kerekét, amely önmagára visszahat és semmiképpen sem csökkenti a bűnt vagy a bűn karmája t«

A bűnösrel szemben segítő rendszabályokat kell alkalmazni, el kell különíteni és így visszatartani a további bűnözéstől, ha kell erőszakkal is. – Mindenekfelett azonban segítőkezelésben kell részesíteni. A büntetésnek, amit kap, főként nevelő hatásúnak kell lennie. A büntetés, amit a jelenlegi börtönrendszer mellett kitölt, forrása az egész nemzet megfertőzésének, mert a bűnös ugyan kiszabadult, de magával hozza a bűn mérgeét. Kiviszi a világba és megfertőzi a nemzet életét az erkölcsi méreggel.

Ezek az állapotok nagyon károsan hatnak a fajra és szemmel láthatóan bizonyos módon károsan hatnak az angyalra is. Mindkettő testének felületén sötét mérges színben mutatkozik meg. Érdekes megjegyezni, hogy az angyal is kénytelen helyet adni testében ezeknek a jelenségeknek, amelyek különben egyénileg nem volnának jelen. Világos tehát, hogy tiszttségének egy részét az képezi, hogy eggyé váljon nemzetével, magába fogadja életfolyamatát, legyenek azok tiszták vagy tisztátalanok, ahogyan az a nemzet fejlődési fokain végbemegy. Ha az ő színvonalán lehetséges a szenvedés, akkor ő ennek a törvénynek hatása alatt szenved éppen úgy, ahogyan megdicsőül, amikor végül is nemzete eléri a tökéletességet. Ő tudatában van aurája jelenlegi sötét felületének és arra vágyik, hogy a lehető leggyorsabban eltávolítsa a sötét foltot, úgy saját mint pedig nemzete életéből.

Ennek gyógyszere az lenne, ha a bűnt úgy tekintenék, mint betegséget, a bűnözőt pedig, mint fertőző beteget, akit nem szabad elszigeteltségéből mindaddig felszabadítani, amíg tökéletesen meg nem gyógyul. Az államnak kellene ellátni az elkülönítést, az egyháznak a gyógyítást. Ő a bűnözést sokkal inkább az egyház, mint az állam rovására írja. Az egyháznak ebben a dologban tanúsított tudatlansága, tehetetlensége és közönye az, ami az angyal szemében az egyházat teszi felelőssé az ország bűnözéséért. A klérusnak az ember belső szerkezetét illető hiányos ismerete az, ami megakadályozza, hogy betöltse az állam szolgálatában teljesítendő, reá eső munkarész teljesítését.

Egy börtönlelkész majdnem tehetetlen a nyomorúsággal, erkölcsi lealacsonyodással és eldurvulással szemben, amit a börtönrendszer előidéz a börtönlakókban és másodsorban a bűn igazi okát illetőleg majdnem tudatlan. Egy ideális börtönlelkésznek alapjáig kellene ismerni az emberi természetet, – mind szellemi, mind fizikai természetét. Különleges képességének kellene lenni ahhoz, hogy megnyerje nyájának hajlamát és tiszteletét, lehetővé kellene tenni, hogy a foglyok külön-külön érintkezhessenek vele. Úgyszintén ismernie kellene azokat az eszközöket és birtokában kellene lennie olyan erőknél, amelyek segítségével helyrehozza a rabságban lévő finomabb testeiben beállott kuszáltságot. Ezáltal segíteni tudná az egót, hogy ismét helyreállítsa saját normális önellenőrzését és képessé tegye saját magasabb tudatának meghallgatására. Így szent hivatásának megfelelően meggyógyítsa a börtönlakót betegségéből, amelynek a bűnözés egyik tünete.

Amikor a mentális és erkölcsi gyógymód eredményeként kiszabadult, az egyháznak folytatnia kellene az ember szellemi és erkölcsi támogatását, az államnak pedig kivételes alkalmat kellene adni neki, hogy újból visszaszerezhesse önbecsülését és gyakorolhassa magát az erények megszerzésében.

Ilymódon a bűnök büntetésének kereké, amely további bűnöket és büntetést teremtene, megszűnik forogni és ezzel az átkos körforgás is megszűnik. Ha a börtönlakók ilyen nevelésben részesülnének, akkor, amikor kikerülnek a férfiak és nők elfordulnának a bűntől és hasznos, jó szolgálatot teljesítő polgárai lennének az államnak.

Az angyal tudatában látva a jövőt, úgy látszik, eltűnik majd a börtönrend-szer, mert az egész probléma feleslegessé válik a helyes nevelési rendszer bizonyos időszaka után. Ha helyesen alkalmazták a szükséges óvintézkedéseket, aminek értelmében egyetlen börtönlakó tanuló sem mehet ki a világba a nélkül, hogy erre különlegesen képzett tanítók meg ne ismernék természete legmélyéig és a közösségre veszélyes tulajdonságait a minimumra ne csökkentsék. Az angyal a spirituális, intellektuális és fizikai együttes nevelést látja fontosnak. Szerinte a jelenben igen súlyos felelősség terheli a nevelést illetőleg azokat, akiknek hibájából az ifjúság szellemi életét nem teszik

eleven, erőteljes valósággá. Szerinte a nevelésnek egyenlő mértékben kell spirituálisnak, értelminek és világinak lennie. Ha mindkettő nem lehet, inkább az elsőt tartja fontosnak.

A bűn karmájának komoly kihatásait a nemzetre nézve, elsősorban saját háborúsban véghezvitt bűnös cselekedetei és erőszakos gyarmatosító vállalkozásai okozzák; másodsorban a helytelen nevelési rendszere és harmad sorban hibás börtönrendszere.

CSAVARGÁS

A nemzeti déva a csavargást inkább a nemzeti élet komoly hibájának, mint bűnnek tekinti. A saját akaratából csavargó ugyanolyan, mint egy méhkas heréje. Sem ipari, sem szociális téren nem produktív, ennél fogva a közösségre nézve teherterhel.

A dolgházak csavargói visszataszító pszichikai és magnetikus gyújtópontok és befolyásuk kiterjed, mert magukkal viszik fel-alá járva, az országban. Ez megrontja a nemzet atmoszféráját, lealacsonyítja pszichikai és szellemi alaphangját.

Az angyal felfogása a csavargást illetőleg úgy látszik az, hogy úgy a fér fiaikat mint a nőket produktív munkára kell szoktatni, bűnösökként kezelve őket, elkülönítve mindaddig, amíg leszoknak a csavargásról. Ő ezt majdnem nagyobb bűnnek tekinti, mint más bűnözést, valószínűség szerint azért, mert szabad akaratukból, renyhességből választják a csavargó életet és ez saját elhatározásból választott étellel a közösség terhére vannak és annak semmit sem nyújtanak. Ők a társadalom vám-pírjai és pszichikai befolyásuknak vám píri jellegzetessége van.

Az angyal szemével nézve a dolgházak és az országutak, amelyek azokat összekötik, hasonlítanak egy nyolcszög sorozathoz, amelyeknek teste a munkateremben van, de szögei az országnak egyes része felett szétterjeszkedik. Érdekes megfigyelni, hogy úgy a rossz, mint a jó képviselve van az ilyen központokban és összekötő vonalakban. A csavargás az ország felett a sötétség hálóját teríti szét, míg a vallás a világosság hálóját hozza létre.

Az angyal a dolgházat csak átmeneti helynek tekinti, ahol a csavargót csupán egy éjszakára szabad lakónak befogadni. Teljesen elkülönítve, kísérleti telepeken kellene őket munkára fogni, külön e célra szolgáló gyárakban vagy bányákban, amíg a csavargás rossz szokását és henyeségüket elhagyják.

Azokat, akik önhibájukon kívül sodródtak bele a csavargó életbe, valamilyen szerencsétlenség folytán, nem szabad összecserélni a szokásból csavargókkal, mert nagy erkölcsi különbség van e két csoport között. Manapság mindig fenn áll az a veszély, hogy a munkanélkülieket is megfertőzi a csavargás rossz szokása. Ennél fogva az egész dolgház-rendszert be kellene szüntetni és nevelőintézetekké átalakítani.

A nemzeti déva nagyra értékeli minden munkást, mert a tisztességes munkás előnyös karmát teremt a nemzetnek, hasznos erőket szabadít fel és így a mindinkább növekvő életerő forrása. Íz a nemzet szíve a belső világban, amelyen keresztül állandóan életerő árad a nemzetbe, mindazok, akik szellemi, mentális, vagy fizikai munkát végeznek, a nemzet életerejének vezetékeként szolgálnak és annak megnyilvánulási eszközei. Ennek az életnek keresztúramlása a nemzetet szellemi és lelki egészségben tartja. A renyhesség elzárja ezt az áramlást, mert a hivatásos csavargó, akár férfi, akár nő, olyan hatást idéz elő a nemzetben, mint egy megalvadt vércsepp a vérkeringésben. Ezen kívül renyhességük még nem kívánatos negatív erők bejutását is lehetővé teszi.

Az angyalnak az a felfogása, hogy renyhe nép sem a nemzet mögötti erők, sem pedig arra a serkentő befolyásra nem tud válaszolni, amelyet ő nemzete minden egyes tagjára áraszt. Ő állandóan nemzete javára dolgozik, a lusták pedig az ő ellentétei, de jól észrevehető, mennyire szívén viseli, hogy ők is részt vegyenek a nemzet életében. Ez irányú felfogása nemcsak az alacsonyabb néposztály csavargóira vonatkozik, hanem magában foglalja a társadalom minden rendű és rangú csavargóira, munkakerülőire. Az ő nézete szerint a társadalom minden egyes tagját produktív munkára kellene meghívni, amikor nevelése befejeződött.

Mielőtt azonban ez az eszme megvalósulhatna, igen nagy változásnak kell végbemenni úgy az egyén, mint a nemzet tudatában. A népet magasabb nemzeti ideálhoz kell nevelni, amely megtanítja felismerni az állammal szemben fennálló felelősséget. Fokozatosan meg kell tanulnia, hogy az

állammal szemben minden munkáját a szolgálat szellemében kell végeznie és önmagát a nemzet munkásának kell tekinteni. Habár a fejlődés bizonyos fokán hasznos és serkentő hatású, ha saját egyéni előbbrejutása az indító ok vezeti munkájában, de ez nem lehet eszményi vezetéke a nemzeti életerő levezetésének. A munkás mindaddig nem válhat az erők tökéletes vezetékévé, amíg meg nem tanul a nemzet javáért dolgozni. A jövőben a különböző egyéni érdekek helyébe az egységes /one-pointed/ nemzeti jólétet megteremtő szolgálat fog lépni. Az összes iparágak a nemzet köztulajdonai lesznek. Lehetséges, hogy minden állam bele fog olvadni a fajok egyesült világ-testvériségébe.

A munkakerülés nagy bűn, a munka nagy erény. A nemzet jóléte a polgárok legfőbb eszménye és az állam jólétének az egyéni jólét fölé helyezése, az egység felismerésének természetes következménye, az az egység, amely a nemzetet alkotó férfiak és nők tehetsége és érdekei mögött meghúzódik. Úgy látszik ez az angyal ideálja a nemzeti élet, munka oldalát illetően.

Amikor csak teheti, a nemzeti déva igyekszik olyan befolyást gyakorolni országára, hogy a két rossz tulajdonságot, a restséget és a bűnözést kiküszöbölje. Ennek eléréséért erősen dolgozik az egyéni tudaton keresztül. Ő fájának minden reinkarnálódott tagjának egójával összeköttetésben van és az egón keresztül befolyásolja a személyiséget. Az angyal mindig képes befolyást gyakorolni egy bűnösre, vagy munkakerülőre, ha érzékeny a lelkiismerete. Leárasztja rá saját tüzes atmikus erőit, hogy gyarapítsa az egó hatalmát, hogy a lelkiismeret mardosása, ami az embernél magasabb énjének hangja, amit ily módon erősebben és szigorúbban érez. Hasonló módon igyekszik mindazokat befolyásolni, akik e két hiba valamelyike miatt megszegik a törvényt.

A népesség jelentékeny számú tagjai, akik süketek az ő hangjának meghallására és vakok az ő vezetésének meglátására, súlyos akadályt jelentenek úgy az ő, mint pedig a nemzet munkájában. Bizonyos értelemben az ő hibája, mert neki kötelessége a nemzet minden egyes tagját befolyásának körébe vonni, tartani. Ő saját síkjáról letekintve a nemzetre, annak tagjai olyanoknak látszanak, mintha süketek és vakok volnának, mások pedig mintha felhőszerű árnyként imbolyognának ott alant.

Amint már említettem, a templomok a világosság központjai, amelyeket fénysugárból font háló köt össze egymással, míg a fogházak, dologházak és munkakerülők telepei a sötétség fonalaival vannak összekapcsolva. Az angyal azon fáradozik, hogy erősítse a világosság erőközpontjait és csökkentse és megtörje a sötétség szövetségét.

Ha a fajnak egy része majd elkezd tudatosan vele együtt működni, ezért és más újításokért hamarosan ki fogja irtani környezetéből a sok hibát.

EGY TESTVÉRI NEMZETI DÉVA

Anglia nemzeti dévája rendkívülien erőteljes lény, akinek nagy erők állnak rendelkezésére a magasabb világokban. Legfőbb ismertetőjele a méltóságteljes magatartás, habár erőiből sok lecsökken, amikor leereszkedik az alacsonyabb síkokra, úgyszintén sokat levon belőle a jelenlegi átlag angolok felelőtlensége.

A déva munkáját legjobban jellemzi a fenséges türelem, a kötelességei iránti feltétlen odaadás és az idő legtávolabbi batárálg emelkedés képessége. A jelen feltűnő hibái ellenére sem téveszti szem elől nemzetének legmagasabb ideáljait. A háborús készülődés ellenére is nemzetét mindig, mint a világbéke megvalósítóját és az egész bolygó civilizációjának képviselőjét látja.

Úgy látszik, a déva sokkal szorosabb kapcsolatban áll a gyarmatok dévaival, mint az európai országokéval, különösen áll ez India déváját illetően, aki jelenleg igen szorosan együttműködik vele a belső világokban.

India dévája szintén hatalmas arkangyal, fenséges alakja pompás színek gazdag színárnyalatában tündöklök, a melynek legfőbb színei a sárga és a mély óarany. Ő szintén látja, hogy népének nagy része még képtelen befolyására válaszolni, mivel olyan mereven ragaszkodik fájának ősi tradícióihoz. Dévájuk azon fáradozik, hogy kiszabadítsa őket a holt formák megkötöttségéből, hogy India szellemét új életre ébressze és újra felszítsa az ősi szellemiesülés és az ősi Arijavarta szellemi lelkesedését.

Úgy látszik, Anglia és India két nagy dévája egymást támogatja feladata végrehajtásában és azon fáradoznak, hogy szorosabb egységet hozzanak létre e két nagy faj között, amelyeknek irányítása az ő kezükben van letéve. Ők olyan síkon működnek, ahonnan az egész ország belátható és annak minden népe könnyen elérhető tudatuk számára. Au rájuk átfogni látszik az egész birodalmat és látható bennük az áramló erő, amelyek belőlük és rajtuk keresztül áramlanak népeikre le a Földre. India dévája magasan Delhi városa felett tartózkodik és szoros összeköttetésben van vele.

Éppen úgy, mint Angliában, Indiában is feltalálhatók a világosságnak tündöklő központjai, azonban a sötétség hálója feltűnően több és sűrűbb, mint Angliában. India bizonyos részei olyannak látszanak, mintha fekete kendő borítaná be, amelyen még a déva hatalmas ereje se képes áthatolni.

Minden Indiában élő angol fenntartja az összeköttetést saját nemzeti dévájával – ezt az összeköttetést egy fénysáv jelzi, amely az angyal szívéből minden egyén egójába áramlik, amely így spirituális világosság kötelékével van vele összekötve. Az Angliában élő hinduk hasonló módon vannak saját dévájukkal összekapcsolva és a különböző nemzeti dévák összekötő fénysávjai keresztül-kasul szövődnek, fenntartva az összeköttetést saját népükkel.

Erről a síkról látható, mennyivel pompázóbb és erőteljesebb az indiai, mint az angliai egységlélek /owersoul/. Hasonlít egy fenséges mennyei templomhoz, amely gazdagon van drágakövekkel ékítve, amelyek mint a Nap tündöklő sugarainak fényében ragyognak. Jól megépített alapokon nyugszik, állandó és szilárd, míg az angol egységlélek relatíve formanélküli. Indiával összehasonlítva Anglia még fiatal, új és bizonytalan. A brit faj legtöbb képessége és jellegzetessége csupán színek és fény fellobbanó lángja, amely folyton változik és inkább valamilyen ódon emlékoszlopba beleépített drágakő. Ezen a ponton a tanítás megszakadt, de így e tökéletlen és töredékes feljegyzések mellett is érdekes és éppen ezért beleillesztettem e mű keretei közé, elnézést kérve tökéletlenségéért.

A MÉHEK BIRODALMA

A földgolyó minden méhe számára egy fő-lélek /owersoul/, egy központi méhtudat látszik lenni, akit talán úgy gondolhatunk el, mint a monádi élethullám méh-aspektusát. Ez a méhtudat lényegében angyali természetű és ha a forma oldalát tekintve akarjuk kifejezni, úgy írhatnám le, mint egy méh-angyalt, akiben minden méh tudata egyesül és aki önmagában összefoglalja az életerőt, amely minden méhet éltet.

Minden "igazi méh", azaz a dolgozó méhek, az egész világon ebben az egyetlen méhtudatban jut kifejezésre. E méhtudat léte úgy látszik éppen olyan fontos bolygónk életében, mint amennyi re fontosak a formát illetőleg maguk a méhek, különösen a növényi birodalomra nézve.

E méhtudat igen magas intelligencia benyomását kelti az értelem síkján, aurája a méhek testének tipikus színeit mutatja, amelyek a magasabb mentálvilág fenségességében erősebbé válik és finom színárnyalatokban tündöklök.

Ennek a fenséges lénynek a magasabb mentálvilág alatt minden síkon az angyalok egész hierarchiája áll szolgálatára, akiket az éteri síkon a méhek fizikai testét felépítő természetszemlék képviselnek. Mindezeknek az angyaloknak aurájában ott ragyog a sötétebb vonalakkal csíkozott aranybarna, ami jellemző a méhek testére és tipikus gyors rezgésükre, ami okkult hallással mint hangrezgés hallható, amely hasonlít a méhkasok zümmögésére.

Ahol ez a tanulmányozás történt, egy angyal állt a kaptárral összeköttetésben és valószínű, hogy minden dolgozó kaptárnak megvan a maga angyala. EZ az angyal nagyon emlékeztet a közönséges természetszemlékre, csakhogy aurájának uralkodó színei a sárga, arany és sötétbarna.

Úgy látszik, igen nagy fontosságot tulajdonítanak a méhek evolúciójának és igen komolyan veszik, egyszersem mind nagy örömmel is végzik a méhtudat irányítását és fejlődésének meggyorsítását. E természetszemlék feljebbvalóikkal állandó összeköttetésben állnak és ezeken keresztül a planetáris méhangyallal vagy főúrral. Úgy látszik, munkájuk egy részét az képezi, hogy a méhtudat egységét fenntartsák ezen a bolygón. A mi méh-evolúciónkat veszély fenyegeti, vagy legalább is nehézséget okoz egyéni és együttes létük fenntartása, ami talán annak tudható be, hogy ők nem bennszültek, hanem bolygónk ősidejében a Vénusz bolygóról kerültek ide.

Úgy tűnik, fontos, hogy a méhek, mint háziállatok szerepeljenek és fizikai testüket az emberek gondozzák és védelmezzék, mert talán e nélkül a gondoskodás nélkül elpusztulnának. Az ő földi létük úgy látszik, kísérletezés, aminek sikeréért nagy elővigyázattal dolgoztak, amely kötelesség azokra az angyalokra hárult, akiknek munkájáról előbbi sorainkban megemlékeztünk.

A méhkirálynő aurája lángoló arany központnak látszik, tüzes fényben ragyog, ami egyszersmind az egész kaptár aurája is. Olyannak látszik, akiben a kaptár magva összpontosul és ő az érzékfeletti és testi élet központja is. Rajta keresztül állandóan erők áradnak a kaptár csoportlélekbe: életerő, ami fejleszti a méhtudatot és ezen kívül bizonyos elektromagnetikus energiák, amelyeknek a kaptárban ő a gyűjtőpontja, a központja. Az összes méhek tudata összeköttetésben van vele és a sok tudat öbenne együtt válik.

A királynőbe magasabb síkok erői áramlanak és belőle minden irányba kisugároznak, betöltve az egész kaptár auráját, kiterjed kb. 2 lábnyira körülötte. Ezek az erők a központból kifelé áradnak, kicsi fodrozódó hullámok alakjában és szüntelen mozgásuk érzék-feletti hangokat okoznak, hasonlót a méh-dongáshoz. A kaptár méhközössége aurájának alakja olyan, mint a régi divatú szalmakaptároké. Minden egyes méh, bárhol legyen is, érzékfeletti látással nézve kicsiny fényfolt, vagy fénypont alakjában látható, míg a királynő nagyobb és ragyogóbb fényjelenség.

A királynő népe feletti ellenőrzése abszolútnak látszik, habár egészen ösztönösen tölti be ezt a hivatást, mert belülről kifelé történik, minden méhnek része van a rajta keresztül áraié erőkből, amelyek egynemely tekintetben az ő életének és tudatának kifejeződései. Őt a kaptár gondnokának, egójának gondolhatjuk, úgy látszik, a permanens atom öbenne van elhelyezve és az erők az "életfonál" mentén haladnak, összeköti egyiket a másikkal. Minden méhegyed élete és intelligenciája a királynőben látszik összpontosulni, neki egyéni asztráteste van és határozott érzettapasztalatai, de értelme és érzelmei inkább közösnek, mint egyéninek tűnik.

Ha egy méh elhagyja a kaptárt, egy fénycsík keletkezik a királynő és a méh között, bárhová menne is a méh. Ez a fénycsík észrevehetően három típusú erőt továbbít: életerőt, méhtudatot és bizonyos elektromagnetikus erőt. Az életerő alkotja a magvát, az elektromagnetikus erő a külső részét ennek a hármas kábelnek, amely összeköti a méhet otthonával, a királynővel és csoporttudatával is észrevehetően arra szolgál, hogy irányítsa és visszavezesse a méhet kaptár lakásába, táplálékot kereső vándorútja után. Azonban az is jól megfigyelhető, hogy az emberhez hasonlóan a méhek sem mindig hallgatnak erre a belső vezetésre, ami vesztüket okozza, mert ha a kaptárt elköltöztetik, ők mégis a régi helyre térnek vissza.

A méhangyal munkájának legfontosabb része azoknak a méheknek megkülönböztetett védelme, akik a lárva állomány ellátásán fáradoznak, mert e nélkül a segítség nélkül ezen a bolygón a petezés után nem igen lenne képes keresztülhaladni a méh-evolúció minden fokán. Hasonlóképpen vezeti a királynő megválasztását és fejlődését is az angyal, megteremt a kapcsolatot a permanens atomok, a méh-csoportlélek és a kiválasztott test között, ami létrehozza a fent leírt feltételeket.

A méhek tudata ösztönös, és a méhek között fennálló rendezett életközösség inkább ennek az ösztönnek magas fejlettségét, semmint az intelligenciát jelenti. Ennek az ösztönnek a felébresztése és gyakorlása a közösség különböző típusai között ismét az angyal figyelemreméltó, fontos munkája, úgyszintén az is, hogy az ilyen vezetés iránti fogékonyságukat felébressze. Azt mondhatnánk, hogy a királynő a közösség életközpontja, az angyal pedig vezető intelligenciája. Ő értelmét /mind/ egyesíti a kaptár csoporttudatával és így bizonyos mértékben be van börtönözve a csoporttudatba, alárendelve magát ennek a korlátozásnak a szolgálat érdekében, és ez teszi lehetővé, hogy munkáját elvégezhesse. Neki azonban bizonyos mértékig mindig megvan tudatának szabadsága a kaptáron kívül, habár a mentál- és asztrálsíkon állandóan össze látszik kapcsolva lenni vele, mert ha ő teljesen visszavonulna, rögtön észrevehető lenne az ellenőrzés hiánya és következképpen rendetlenség mutatkozna a közösségben.

Ez a korlátozás azonban nem okoz neki fájdalomérzetet, ellenkezőleg, érdekessé és élvezetessé teszi a munkáját, örömet okozva neki, mint a kézművesnek, vagy a művésznek. Az angyal felelős úgy az élet, mint a forma fejlődéséért és boldog abban a tudatban, hogy azt tökéletesítheti és

kiveheti részét a nagy evolúció tervben. Ez az angyal, aki e megfigyelés tárgya volt, rendkívülien lelkesen végzi munkáját.

A hatszögletű sejt a méhtudat rezgésének vagy frekvenciájának mértani kifejezője és egyszersmind alaphangja. A fent leírt erőáramlás egymásra hatása erővonalakat létesít, amelyek az éterben hatszög formában mutatkoznak meg. A méhek ösztönösen e vonalak menete szerint építik a viaszsejteket.

A méh-csoportlélek a tudatnak magasabb síkján tartózkodik, mint planétánk többi bennszülött állati csoportlélei. Maga az evolváló tudat a felsőbb mentálban, míg a csoportlélek burka a mentál síkon a vágylélek főként arra látszik hivatva lenni, hogy összekötő híd gyanánt szolgáljon a tudat és a fizikai méh között. A méhtudat e mentális központja magyarázza meg a méh-civilizáció magas fejlettségét.

Az éteri és fizikai síkon mindegyik kaptár egy tudategységet képez, egy tökéletes közösséget, amelyben a királynő az anya, a vezető és a kaptár méhtagjainak fizikai tudatközpontja. Minden e gyed közvetlen összeköttetése a méhtudattal a királynőtől függ, így tehát a királynő jelenléte a kaptárban éppen olyan fontosnak látszik, mint a fizikai folytatása szempontjából. Ebből a szemszögből nézve, a királynő a kaptár egója.

A méhtudat legfőbb jellemvonása, a folytonos tevékenységre ösztönzés és törekvés és a közösség jólétét célzó fejlett ösztön. Szembeszökő a szemlélőnek az egységérzet és együttműködési hajlam, ami náluk sokkal jobban ki van fejlődve, mint napjaink átlagemberében.

Erősen érezhető a nagy tevékenység és cselekvőképesség, de nem észlelhető a boldogságérzet, amit a méhekre gondolva nekik tulajdonítanánk. Szünet nélküli folytonos, majdnem lázas, hajszólo tevékenység, a tudatnak fő jellegzetessége, amit mi az első sugárral azonosítunk. A fizikai és mentális fejlődés előbbre van, mint az érzelmi. Az egység és együttműködés ösztöne az intuíció tudat visszatükröződése, bár ritkán, de mégis megnyilvánul az engedelmes kis méheknél.

Ez az észlelés arra készíti az embert, hogy megváltoztassa álláspontját a rovarokról, különösen pedig a fajnak a Vénuszról jött tagjait illetőleg. Habár fizikailag alacsonyabban állnak a többi állatoknál és az embereknél, tudatuk határozottan magasabb síkokról nyerik a befolyásolást, mint a legtöbb állat vagy az ember. Az a tény, hogy a Vénusz bolygón az élet már sokkal-sokkal nagyobb fejlettséget ért el, mint a Földön. Ennélfogva joggal hihetjük, hogy az ásványok, növények és rovarok a jövőben sokkal magasabb fejlettségűek lesznek a ma embereinél, akik visszatérve a természet eme világaiba későbbi körben, láncban vagy tervben, magasabb fejlettségű formájukban, az önmegnyilvánulásnak és növekedésnek sokkal finomabb eszközeit fogják találni, mint az emberiség mai formája.

A méhek a mentált /mind/ fejlesztik, míg a növények és fák az érzelmeket. A királynő képviseli a magasabb elvont értelmet, a dolgozó méhek az alacsonyabb konkrét értelmet, míg a herék a szellemi teremtő princípiumot.

A teremtő kényszert inkább mint ösztönt észlelhetjük, semmint vágyat, az érzés ugyan jelen van, de a minimumra csökkentve, mintha régi idők óta megtisztult volna /szublimite/.

Az angyal örömmel üdvözl az emberek részéről, az ő birodalmát illet minden együttműködési kísérletet és reméli, hogy ez csak előrevetett árnyéka azoknak a közeledő napoknak, amikor elkövetkezik az angyalok és emberek együttműködése úgy a méh, mint más kultúrában. A méhek válaszolni fognak az olyan irányú emberi kísérletekre, hogy tudatukat egyesítik az ő tudatukkal, éppen úgy a növények is válaszolni fognak a csodálatra és szeretetre.

Határozottan veszélyes lenne a túlhajtott méhkultúra. Az ő organizációjuk csodálatos és követésre méltó, ha azonban túlzottan kihasználják, és a kaptárok is nagyon mesterkéltek és művésziések, könnyen káros lehet. Fel kell ismerni a méhekben a fejlődő életet és nem kell őket csupán gépies méztermelőkné tekinteni, amely csakis az emberiség javáért dolgozik.

EGY HANGVERSENY BENYOMÁSAI

/További kísérletek a zene hatását illetően az érzékfeletti világokban, egy énekkar előadásáról Londonban. Ennek az énekkarnak vezetője okkult tanuló, aki sokat tud a finomabb természeti erőkről és az angyalok közreműködéséről./

Az éneknek azonnali hatása az volt, hogy megtisztította és összhangba hozta Londonnak egy területén a mentál és asztrálsíkok atmoszféráját. Amint az első ütemek felcsendültek, a pszichikai tisztatlanság sötét felhői eltűntek és kedves, tiszta zöld "ég" tűnt elő. Ez a szín lassanként áthatotta a koncerttermet és a megtisztult helyen nagyszámú angyal és természetszellem jelent meg. Elsőknek a szilf-csoport érkezett, akik boldogan, kéjelegve fürödtek a zenei hangok teremtette tiszta atmoszférában.

A szoprán éneklő fiúk friss, tiszta hangja különösen vonzották őket, mert az emelvény jobboldalára húzódtak; amikor azonban mindjobban nekibátorodtak, összevegyültek a hallgatósággal. Egy negyedóra elteltével a bájos lények százai voltak a hallgatóság között és fenn a levegőben.

Miután a zene és a hallgatóság önfeledt elragadtatása már megtisztította az atmoszférát, egy magas fejlettségű angyal jelent meg, csupa nyugalom, erő és kedves jóindulat. Eltekintve a zene iránti érdeklődésétől és az élvezettől, amit a zene jelentett neki, egész lénye azt fejezte ki, hogy ő a zenét határozott munkaalkalomnak tekinti és azonnal elkezdte kiárasztani angyali befolyását /influence/, telítve az összes zenealkotta formákat spirituális fénnel és erővel. Úgy írhatnám őt le, mint a jelenlévő angyalok és az egész hangverseny vezető géniuszát, aki megosztja ezt a tisztséget a karmester felsőbb tudatával vagy "egójával". Így az ő erői a zene belső hatását gyarapította, mialatt irányította az erőket, amelyeket a zene létrehozott.

A hangverseny kezdetétől számított 20 perc után száz yardnyira meglepően megjavult a pszichikai atmoszféra. A teremben minden jelenlévőnek aurája tisztábbá vált, spirituális irányba hangoló dott. A hallgatóság és előadók magasabb éneji teljes mértékben kihasználták ezt a kínálkozó alkalmat, serkentették és magasabb szintre emelték személyiségüket, kiemelve őket kicsinyes és önző gondolatköréből, amelybe a legtöbb ember beleesik. Pillanatnyilag mindenki azt mutatta, ami benne a legjobb, némelyikben közöttük égő sóvárgás támadt, hogy képességeinek határai között elérhesse a legmagasabbat.

Ez azonban a jelenlévők nagy többségére nézve majdnem semmi haszonnal nem járt, észrevehető volt bizonyos feszültség, ami azonban rögtön felszabadult, amikor egy humoros dalt énekeltek és az ezt követő nevetés felszabadította az érzelmeket.

Ezen a hangversenyen, beleszámítva a karmestert is, többen voltak olyanok, akik előtt nem volt szokatlan dolog az angyalokkal való tudatos együttműködés. Közülük mindegyik ismerte az okkult ceremóniákat és az okkult eredményeket létrehozó eszközök technikáját és koncentrált gondolataikkal együttműködtek az angyalseregekkel. Abban a pillanatban, amikor mindnyájan megegyeztek abban, hogy együttesen azon dolgoznak, hogy amennyire csak lehetséges, növeljék a hang verseny okkult és spirituális értékét, sokkal feltűnőbbé vált az érzékfeletti változás. Ezen egyének által tudatosan felébresztett erők erős hullámzással szíjjeláradtak a teremben, megtöltve és kiterjesztve a zene alkotta formákat és a jelenlévők auráit, amelyek nagyobb fénnel lángoltak fel, mint annak előtte. Ez az erő közvetlenül az értelem /mind/ világból jött és hamarosan betöltötte az egész termet az intuíció síkjának magasabb rendű befolyásával, amihez hozzájárult még a spirituális akarat fehér tüze. A nagy angyal, akivel az okkult tanulmányozók együtt dolgoztak, szintén leárasztotta erőit és nagy közvetlenséggel mutatott azok iránt, akik őt hívták.

A terület, amelyre a koncert hatása kiterjedt, azonnal kiszélesedett, nemcsak a jelenlegi földrajzi kiterjedésben, hanem ahogyan megfigyelhettük, a természet többi világait is áthatotta. A magasabb mentálvilág feltárult és az intuíció síkjának fenséges fénye lesugárzott, elárasztva a termet és a jelenlevőket, mindenkinek magasabb éneje szorosabb kapcsolatba került személyiségével.

Amíg a dalokat és himnuszokat énekeltek, a hallgatóság egynémelyikének tudata magasabb síkra emelkedett és pedig az Úr Krisztus színe elé, akinek világossága leginkább az ifjú énekes fiúk felett látszott ragyogni. Érezhető volt a gyengédség és könyörület – ami az Ő legfőbb jellemvonása –, mint hullámsík alá a szívekbe a kis fiúk felé és mintha az ember hallaná a hangot, amely úgy szól,

ahogyan senki sem beszél, mondván: "Engedjétek hozzám a kisdedeket, mert ilyeneké a mennyek országa". Több lelkész is volt jelen a hangversenyen, ők is részesülhettek az Úr és nagyszámú templomgyal közeli jelenlétének átérésében és bizonyos templomi atmoszférában, ami akkor volt megfigyelhető, amikor az egyházi zene felhangzott.

A "Szent Márton város harangjai" című dal előadásánál a szilfék el voltak ragadtatva. Mindenféle harangzenét mutattak be és ők belevetették magukat a hangrezgésekbe és előre-hátra hajlongva szerteverték az asztrávilágba, majdnem mérföldnyire.

Az "Escheni faszor", a régi walesi dal sajátos levegőjét teremtette meg és az erők, amelyek a jól ismert és kedvelt hangok ismétlésénél megmutatkoztak, sok természetszellemet vonzott oda. Az ember hallva ezeket a bájos melódiákat, a kies Wales völgyei és hegysorai között érzi magát, zöld fák között, térs mezőkön és a hegycsúcsok kúptetőin.

"A vizek találkozása" c. szép dal énekkísérettel előadva a magasabb világ nagymértékű befolyását vezette le és a munkának újabb irányt adott. Ez a befolyás az alacsonyabb síkokon, mint mély fűzöld hullám jelent meg, ami elborította a termet és környékét. Ebben a hullámban a természeti formák jelentek meg, virágok, sziklák, fák, barna domboldal. Sok parányi természetszellem jött örömujjongva a termen keresztül, magukkal hozva a természet tiszta, üde szépségét. A magasabb síkokon, ahol a természet minden jelenségének szintén megvan a megfelelő megnyilvánulása, az azonos erők felszabadultak és angyalok azonnal felhasználták azokat. Így és ehhez hasonló módon a műsor minden egyes száma az energiának egy új típusával járult hozzá a koncert érzékfeletti hatásának növeléséhez.

"A hárfás" c. dal basszus énekesének sötétszínezett hangja megszilárdította az egész munkát az éter és asztrálsíkon, a színeket mélyebbé tette és a zene-alkotta formákat megerősítette. Néhányan a magasabb rangú angyalok közül is megjelentek, hogy erők számára meg felelő eszközt találjanak ebben a mély érces hang rezgéseiben, amely megérintette minden síknak szilárd anyagát és egyidejűleg felébresztett olyan erőket, amelyek a föld-elementálokkal vannak összekötésben.

A fiúk tiszta szopránja minden sík éterét érintette és különleges belső kapcsolata volt a levegő szilfeivel. Tehát úgy látszik, azonosság van a szopránhang és az intuíció világ és a basszus-hang és a spirituális világ között.

Mielőtt a műsor első fele befejeződött volna, világosan látható volt, hogy a különböző tevékenységek felhasználásával valóban nagy munkát végeztek és a kiküldött erők nagy területet hatottak át. Még a magasabb mentálvilághoz tartozó nagy angyalok is kiárasztották befolyásukat és erőiket a hallgatóság tagjaira, egy bizonyos mértékben felébresztve bennük egótudatukat. Sokan közülük még rendes körülmények között sem éberek ezen a síkon, de az angyalok felhasználták a hangverseny atmoszféráját és az emelkedett hangulatot és saját erőiket, hogy a jelenlevők öntudatra ébresztését serkentsék és személyiségük irányításának képességét gyarapítsák. A zene hatása, az angyalok befolyása és a műben rejlő idealizmus olyan atmoszférát teremtett, amelyben az angyali segítőknek lehetséges volt áldásukat teljes mértékben kiárasztani,

A hangverseny végén az atmoszféra csodálatosan jó volt, a zene befolyása erősebb és mindent megérintett a téren belül, amelyre erői kiterjedtek. Ez a kísérlet nagyszerű felvilágosító tanulság volt a szerzőnek, megmutatva neki a zene spirituális és kulturális értékét és az angyalok és emberek tudatos együttműködésének hatását.

JEGYZETEK EGY ŐSI NAPIMÁDÓ KÖZPONTJÁRÓL

A solsbury Dombon, Bath-ban nyert benyomások.

Az ősi időkben Atlantisz világrész kiterjedt a mai Európa területére is. Írország és Anglia egy része ugyanabban az időben tűntek elő, belenyúlva a nagy északnyugati atlantiszi hegytömbbe /Promontory/. Az ősi világrész úgy látszik ebben az irányban kezdett fokozatosan süllyedni. A tenger elöntötte a völgyeket, lassanként elborította a dombokat is egészen az Északi Tengerig és megjelent az ír tenger és a nagy katasztrófa, amely végül is egész Atlantiszt víz alá borította 9564-ben Kr.e. és kialakult az Atlanti Óceán európai tengerpartja.

Mielőtt ez a nagy változás megtörtént volna, az a terület, amely a Brit szigeteket alkotja, nagy atlantiszi kultúrközpont volt és Anglia délnyugati része sok jelentékeny vallási, szociális és politikai események színhelye volt. Jelentékeny gyarmatállam lehetett, de alárendelt helyzete ellenére szoros kapcsolatban volt a fővárossal, amelyet Aranykapu-nak neveztek. A nagy vallási központok közül még ma is létezik néhány és némelyik a mai napig is megtartotta bizonyos mértékig ősi erőit és magnetikus befolyását.

A somerseti domb, amelyen ez a megfigyelés történt, úgy látszik hosszú ideig lehetett azoknak az időknek szent hegye. Még most is telítve van erőteljes magnetikus és okkult erővel és valószínűleg valamilyen talizmán van elásva a földben, vagy maga a szikla van erősen magnetizálva. Egy nagy arany angyal tartózkodik itt, és úgy látszik még az ősi időkből származik ez az összeköttetés. Alakja óriási és a második sugár képviselője.

A klíma abban az időben sokkal melegebb és naposabb volt, mint jelenleg. Népe nagyszerű faj volt, aranyvörös bőrük és magasabb alakjuk volt mint a manapság ott lakóknak. Hosszú, legkülönbözőbb színű lebegő ruhákba öltöztek, amelyek válluknál összefogott festői ráncokban omlott alá. Ösztönösen vonzódtak a természethez. Vezetőik, tanítóik mély tudással rendelkeztek, ismerték a nagy elem erőit és a Nap, a Hold és a csillagok befolyását. A ma bűvészei az alacsonyabb néposztályhoz tartoztak és tudatlanoknak, gyenge értelműeknek tekintették őket, pedig ők a természet olyan erőivel dolgoztak, amelyeknek létét napjaink komoly tudósai csak most kezdik elismerni. A magasabb kaszt tagjai mentálisan sokkal fejlettebbek voltak és ezért papjaik és más vallási szolgálatot teljesítő egyének közülük kerültek ki.

Az atlantiszi időkben az egész dombtető beavató rítusok színhelyeként szerepelt és még most is világosan megfigyelhető tisztánlátás útján e csodálatos ceremóniák hatása, amelyeknek nyomai az atlantiszi világosságban most is megmutatkoznak. A dombon nagy napimádó ünnepségeket tartottak, amelyekre nagyszámú embertömeg gyűlt össze a legmesszebb fekvő helyekről. Ezeket az ünnepségeket a magas állású papok és az aranyangyal vezették a fizikai, illetve az érzékfeletti világokban.

A szabadkőművességre emlékeztető rendfokozataik voltak, a tisztséget viselők legbensőbb köre a legmagasabb rendfokozathoz tartozókból került ki, az alacsonyabb fokon lévők a külsőbb körökben foglaltak helyet, úgy hogy a külső körök tagjainak lehetetlen volt látni azokat a ceremóniákat, amelyeket a magasabb rendhez tartozók végeztek, mert ők a ceremónia bizonyos részeinél arccal kifelé fordulva álltak, mint valami testőrök. Et től az elrendezéstől eltekintve más megkülönböztetést nem lehetett megfigyelni. Hatalmas okkult erőket hívtak le és az egész dombon nagy gondolatkoncentráció volt észlelhető. A megjelenő erők, napenergiák megnyilvánulásai voltak, amelyek a ceremónia csúcspontján hatalmas erővel és vakító fényvel áramlottak le, fizikailag is láthatók voltak és beburkolták a jelölteket /canditates/ és a vezetőket, elrejtve őket a külső kör tagjai elől.

A Napot egy öntudatos Lény fizikai testének tekintették, akinek erejét és jelenlétét a naprítus egyes részeinél segítségül kérték /invoked/. A Nap beavatottjai közvetlen összeköttetésben voltak a Nap Urával és neki ajánlották fel magukat. Ennek eredményeként a napfénynek és erőnek egy bizonyos mennyisége belé volt ágyazva testeikbe, ezért aranysárga fény sugárzott ki belőlük. A beavatottak aurájának ragyogásából ismerték fel őket, akik látták. A nagy Napangyal, aki a Naplogos angyali képviselője és erőinek vezetője volt, sok más angyalt vonzott maga köré, akikkel a beavatottak összeköttetésbe voltak és megtanulták tőlük a Napisten szolgálatában való együttműködést.

Ezek a ceremóniák sokkal nagyobb szerepet töltek be a közösség életében, mint a mi vallási rítusaink. Aki csak tehetett, felkereste a dombot és részt vett a rítusokban a megjelölt napokon. Némely esetben a ceremóniák hosszabb ideig tartottak, így a nagy napünnepségeken, amilyen a napéjegylenlőségek és napfordulók idején tartottak, napokig elhúzódtak. A hívők a völgyekben és környező dombokon helyezkedtek el és ezek az ünnepélyek alkalmat adtak a vidámságra is.

Ezeket a rítusokat évszázadokig folytatták itt és így hatalmas erőközponttá vált ez a hely. Tíz évszázad elmúlása sem tüntette el teljesen nyomait, habár azóta megváltozott a klíma, a civilizáció,

kultúra és vallások sorozatos változáson mentek keresztül ez ősi idők óta, amióta az emberiségnek több faja gyakorolta a napimádás kultuszát.

Egy ilyen központnak jelenleg is mély hatással kell lennie az ott lakó népekre és úgy látszik, azok, akik felelősek a nemzet sorsáért, jól megfontoltan fel is használják. E helyről állandóan okkult erők szabadulnak fel, amelyek nagyon értékesek a faj számára és az angyali hierarchia – és úgy tűnik – a nemzeti déva is felhasználja munkájánál. E fontos erőket a tudomány még nem fedezte fel és mélyebb tanulmány lenne szükséges, mint ez, amelyek után ezek a jegyzetek készültek, hogy igazi természetüket és értéküket felismerhessük.

Egészen bizonyosnak látszik, hogy ez is egyik fontos erőközpontja a Brit Szigeteknek. Föld és naprendszer energiák, amelyek belőle kiáradnak, áthatják a megnyilvánulás életsíkjait és a természet három alsóbb síkján élő természet-szellemek, angyalok és emberek finomabb testeit. A későbbi generációk kétségkívül tanulmányozni fogják ezeket a dolgokat és meg fogják tanulni felhasználni ezeket az áldásos természeti erőket, amelyek az ilyen központokban, mint amilyen ez is, rendelkezésre állnak, és az ilyen természeti erőket illetőleg sokkal tudatosabban fognak együttműködni az angyalokkal.

Az őrző angyal jelenléte e hegyen úgy látszik azt jelenti, hogy őriznie kell a helyet és az erőket és fenn kell tartani a központot, hogy a jövőben újból megnyitható legyen. Sok jó származik a-zokra nézve, akik tudatosan vagy öntudatlanul kapcsolatot tudnak teremteni az angyallal és központjával. Manapság is nagyon hasznos lenne zarándoklatot vezetni a dombhoz. Idő múltával, ha megnyitják az erőközpontot, az erő hatalmas tartályából nagy erők áramlanak ki.

Az őrző angyal a Napistennek egy különös emberi formáját vette fel és tartotta meg, habár az angyal felszabadulhat és olyan magas síkon tartózkodhat, amelyet az ember nem képes felfogni. Ezt az emberi alakhoz hasonló formát használta, amely jobban megfelelt azokban a napokban, hogy minél könnyebben érintkezessen az emberekkel.

Ez az angyal óriási emberalak, aranyos napfény-ragyogást árasztva maga körül. Fejét sugárzó dicsfény veszi körül, amit a folyton kiáramló erő hoz létre. Arcvonásai erőteljesek, kissé barátságatlanok, némileg valami régi metszetre emlékeztetnek, a maga primitív bátor férfiaságában. Szemei távol állnak egymástól és mély fekvésűek, orra nyersen van megformálva, ajkai szélesek, álla erős. A törzs és végtagok erőteljesek, az egész alak pompás férfi-alak megmintázása, a-mely fényárban úszik, ha az angyal vagy alárendeltjei eleven lényekké válnak az asztrál- vagy mentálvilágban. Az angyal az adott körülmények között maga vette magára ezt a formát és így jó előre gondoskodott arról, hogy a magasabb princípiumokat életre kelthesse és eszközül használhassa a formavilágban.

Lehetséges, hogy a ceremónia bizonyos részénél ez az alak látható volt a régmúlt idők napimádói előtt. Az is lehetséges, hogy bizonyos alkalmakkor materializálódott az éteri síkon. Jelenleg magasan a levegőben áll a domb felett, a Napisten dicsfénytől sugárzó eleven aranyszobra. Úgy világít az asztrál és mentálvilágban – ahol ő a napenergia központjaként szerepel –, mint egy világító torony.

Az eredeti formán különböző változások észlelhetők és követhetők visszafelé, az egyes fajokig, akik itt korszakokon keresztül a napimádás kultuszát folytatták. Az eredeti faj úgy látszik az atlantiszi volt, amit a haj bizonyos vonalai és görbületei, a szemöldök és orrlyukak rajza mutat; a szemek a mai ember szemeihez hasonlítva fantasztikusak, az ősi Peru építészetére és szobrászatára emlékeztet. Egy későbbi faj valami félelemkeltő és ijesztő kifejezést adott hozzá, ami az eredetit nem változtatta meg, hanem inkább úgy látszik, mint ha álarc lenne, amely mögött az eredeti még felismerhető. A római befolyást különösen a római fegyverek és felszerelések, úgyszintén a dicsfény – amelynek háromszög alakú sugarai körítik a fejét – mutatják meg. A mintázásnak ez a módja emlékeztet a Sul-Minerva szobrára, amelyet a bathi római fürdőben találtak. Ezek és más befolyások vannak összpontosítva az Istenben és kétséget kizáróan egész története leolvasható róla.

Az angyalok egy rendje tartozik e formához és ehhez a központhoz. Legmagasabb képviselőjük a Napban tartózkodik és láncszemekként össze van kötve alá rendeltjeivel a Földön és a mennyei lények hierarchiájával, akiken keresztül a napenergia megnyilvánul ezen a helyen.

Van tehát egy erőközpont, ami a domb alatt mélyen a földben van elhelyezve. Ez és az az érzékfeletti központ vagy az erőközpontosítás ősképe /image/ képezik a magnetikus mechanizmus két sarkpontját, amelyben a nap- és bolygóenergiák találkoznak és amelyeken keresztül ezek az erők felszabadíthatók különleges célokra, mint amilyen volt a Nap beavatottjainak rítusa a régmúlt időkben. Ez a különleges helyzet teszi a dombot a természet alkalmas templomává, ahol az Ő finomabb erői összeköttetésbe kerülhetnek és egyesülhetnek az angyalok seregeivel, együtt örvendhetnek és felhasználhatják azokat.

TARTALOM

Az angyalok beszélnek az emberekhez 1. Az angyalok hívószava az emberekhez

„Tékozlók ébredjetek!” Egy tanító angyal beszél,

Angyalok és emberek együttműködését inspiráló angyal így beszél

Csere az emberi és angyali evolúció között

A nyári napforduló előestéje, így tanítóangyal beszél hozzánk

Az angyali napimádás

Az erő angyala szól hozzád.

A lélek szárnyalása.

A levegő angyal beszél.

Szülők és gyermekek.

Egy őrangyal beszél.

A régi görögök dicsősége.

Az ősi Görögország egyik istene szól.

A felszabadulás útja.

A levegő angyala beszél.

Angyalok ösvénye a boldogság felé.

Egy tanító angyal beszél.

A tűz üzenete.

A tűz angyal beszél.

Az akadályok. Egy tanító angyaltól

Tündérmesék és tündértanítások.

A jövő gyógy módjai.

Az angyali vezetés és együttműködés.

Gyógyítás és betegségek oka.

Tudatos betegség.

Az angyalok színnyelve.

Színekkel kifejezett beszéd.

Szilfek tánca.

A götlv.

Az. erők szétsugárzása.

Nemzeti dévák. Általános megjegyzések

Anglia vezető angyala.

Brit szigetek.

A Man sziget nemzeti dévaja.

Scbirélv.

Anglia karmája.

Bűn és büntetés.

Csavargás.

Egy testvéri nemzeti déva.

A méhek birodalma.

Egy hangverseny benyomásai.

Jegyzetek egy ősi napimádó központról.

A Solsbury dombon, Bath-ban nyert benyomások.